

Kül olarak kalmak ya da Anka olmak bize bağlıdır!..

“Binlerce, on binlerce şehit bizden önce halkın çıkarı için kahramanca canlarını verdiler. Onların bayrağını yukarı kaldıralım, kanları ile çizilen yolda ilerleyelim” Mao Zedung

TKP/ML'nin kurucusu ve kuramcısı komünist önder İbrahim Kaypakaya'nın faşist diktatörlük tarafından katledilişinin 29. yılında çeşitli ulus ve milliyetlerden Türkiye proletaryası ve emekçi halkının Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve Yüce Komün-

nizm kavgasında gerçek kurtuluşun yolunu TKP/ML şahsında göstermeye devam ediyor. 18 Mayıs 1973: Bu tarih enternasyonal proletaryanın Türkiye kolunun öncüsü TKP/ML'nin kurucusu ve kuramcısı, önderi İbrahim Kaypakaya'nın Diyarbakır işkencehane-

lerinde katledildiği tarihtir. Bu tarih aynı zamanda komünist önderimizin insanlığın binlerce yıldır süregelen zulme, sömürüye, baskıya karşı mücadele tarihinde öncüleri gibi tarihin onurlu sayfalarında bir Anka olarak yer almıştır. Bu tarih aynı zamanda İbrahim

Kaypakaya'nın yoldaşlarının ondan devraldıkları enternasyonal proletaryanın kızıl bayrağını tarihin burçlarına dikmeye ant içtikleri emperyalizm, faşizm ve her tür gericiliğe karşı sınıf kinlerinin, savaşıma azimlerinin arttığı bir tarihtir.

DEVİRİM YOLUNDA **işçi-köylü**

126345 Sayı: 2002-10 28 * Yıl:2 * 10-23 Mayıs 2002 * Fiyatı: 500 000 TL ISSN: 1303-0299

Emperyalizme, faşizme, feodalizme karşı 1 Mayıs'ta yüzbinler alanlardaydı

Partiyle yürüdük Partiyle kazanacağız!

İLAN

*Burukluğun türküsünü söyle
Söksün yüreklere dolan sıkıntıyı
Temizliğin ejderini sal
Sarıp yok etsin ikiyüzlülüğü
Güneşin tohumunu ek
Aydınlatıp bereketlendirsin yeryüzünü*

26 Nisan 2002 tarihinde Sincan F Tipinde yakalandığı
tüberküloz hastalığı sonucu yitirdiğimiz TKP(ML) dava
tutsağı Hıdır Demir dostumuzu mücadelemizde
yaşatacağız

İşçi-köylü okurları

İstanbul Belediyesi Şehir Tiyatroları

18. Gençlik Günlerinde

Buluşalım

Haşmet Zeybek

Köroğlu Döğüş Destanı

Yönlendiren: Haşmet Zeybek

Oyuncular: Barbara Halk Sahnesi (TKM)

Müzik: Güneşe Türkü

Yer: İstanbul Belediyesi Şehir Tiyatroları

Gaziosmanpaşa Sahnesi

Tarih: 19 Mayıs 2002 Pazar

Saat: 19:30

UMUT YAYINCILIĞIN SON ÇIKAN KİTAPLARI

>> >> ÇIKTI

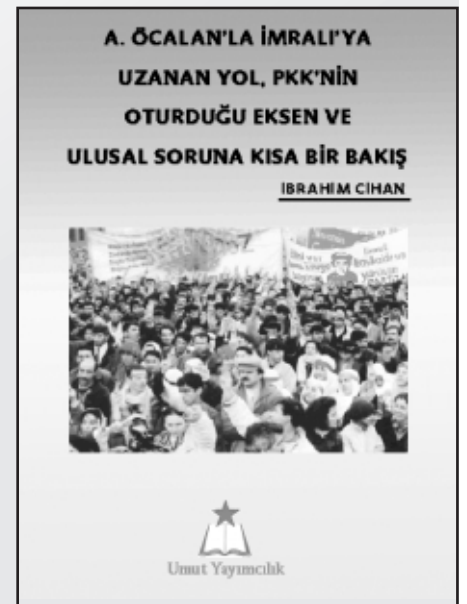
>> >> ÇIKTI

ÇIKTI << <<

ÇIKTI << <<

KARTAL İRTİBAT BÜROMUZ TAŞINDI YENİ ADRES: İSTASYON CAD. DÖRTLER APT. NO: 4/2 KARTAL TELEFONLARIMIZ DEĞİŞMEDİ

işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize faksınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı

Ziraat Bankası: İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Emlak-Halk Bankası: Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041
Vakıf Bank: Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Ne af, ne erteleme yasası, yavuz hırsızları, tescilli katilleri salma yasası

Burjuvazi yine kendi oyununu oynuyor. Her zamanki gibi kurnazca, sinsice ve ikiyüzlü bir biçimde. Ne tam olarak bir af yasası çıkarabiliyor ne de erteleme yasası, onun yerine yavuz hırsızlarını ve tescilli katillerini salmak için ali-cengiz oyunu yasası çıkarıyor.

Anayasa Mahkemesi Başkanı iken 57. hükümetin mutabakatı ile Cumhurbaşkanlığı makamına oturtulan A. Necdet Sezer, hükümetin iyi hazırlanmamış bir yasadını daha veto etti. Söz konusu yasa af yasası olarak bilinmekte ancak hükümet ve meclis bu yasayı ceza erteleme olarak nitelemekte. Veto üzerine meclise iade olan yasa, hükümet kararı gereği virgülüne dahi dokunulmaksızın yeniden çıkarılmak için meclis labirentlerini dolaşıyor. Nisan ile Mayıs aylarının bulunduğu hafta içinde yasa tartışmalı biçimde Meclis Anayasa Komisyonu'ndan geçirildi. Komisyon'dan hükümetin küçük ortağı ANAP'lı üyelerin muhalefetine karşı büyük ortaklar güvercin ve kurdun işbirliği ile geçirilen yasa, Meclis Genel Kurulu'nun önüne anneler gününü öncelleyen hafta içinde çıkarılacak. Hükümetin dediği gibi meclis virgülüne bile dokunmayacak. Çünkü virgül değişikliği bile aynı yasanın bir defa daha veto edilmesine olanak sağlıyor.

Diğer yandan Anayasa Mahkemesinin yasa maddelerini iptal gerekçesinin yayımını izleyen 6 aylık süre içinde yeni yasal düzenleme yapılmadığı için savcılıklar iptal edilen maddeler yokmuş gibi işlem yaparak 1991 yılında çıkarılan şartlı tahliye yasasından yararlandığı için yeni yasadın yararlanamayan ve yine ilk yasa sırasında kapsam dışında tutulan bazı suç tiplerinden dolayı hapis yatanlar ile yasa ile getirilen 10 yıllık indirim hesabının çekilecek ceza yerine toplam cezadan yapılması nedeniyle hapis hanelerde kalmak zorunda kalan hükümlülere salmaya başla-

dı. Yasanın çıkmaması, iptale konu hükümler açısından bir boşluk doğurmadı.

Hal böyle iken 57. hükümetin virgülüne dahi dokunulmaksızın yasayı çıkarmak istemesinin nedenini oluşturan şeyin ne olduğu sorusunun cevabı ise son derece basit. Demek ki güvercin ile kurdun hapiste tutmak istemediği bir dizi "değerli mahkum" daha var. Bu değerli mahkumlarının bir kısmının kimlikleri burjuva basın tarafından deşifre edildi. 1978 yılında Ankara Bahçelievler'de 7 TİP'li genci boğarak öldüren ve aynı zamanda Susurluk faili **Haluk Kırcı** ile gazeteci Abdi İpekçi'nin ölümünden sorumlu **M. Ali Ağca** gibi ülkücü katiller. Tabi ki bunlarla sınırlı da değil ufaklı çete reisleri, mafya tosuncukları, banka hortumcuları, ihale yolsuzları yasanın virgülüne bile dokunulmadığı haberini bütün duyurgalarını açmış beklemekteler.

Yaşananlar tam bir ironiye işaret ediyor. Affın ilk gündeme geldiği süreçte gerekçeyi Başbakanın sevgili eşi Rahşan Ecevit'in yüreğini sızlatan bir anne kızın dramı oluşturmuştu. Aradan yıllar geçti, af yasası çıkarıldı. Anayasa Mahkemesi bazı hükümleri iptal etti. Yeni bir yasa çıkarıldı bu kez. Cumhurbaşkanı'nı veto etti. Bütün bu süreçte göz yaşartan dramı yaşayan anne kız hala hapis hanelerde. Yakın bir süreçte çıkma olanağı da bulunmuyor. Diğer yandan hapis hanelerde yatan anne kızın işlediği suçlardan çok daha fazlasını işlemiş olan tescilli katilleri salmak için hükümet, anneler günü öncesinde kolları sıvamış durumda. **57. hükümetin anneler günü hediyesi; katillerin affı!...**

Meclis tarafından çı-

karılan yasanın Cumhurbaşkanı ve Anayasa Mahkemesinin tasnif ettiği gibi "özel toplu af yasası" mı, yoksa hükümetin iddia ettiği gibi "ceza erteleme" mi olduğu salt niyetlere bağlı bir durum. Zira sözkonusu yasanın çıkarılması ve yürütülmesi konusunda etki ve yetki sahibi olan tüm kurum ve kişiler için insani, sosyal ve hukuki boyutlarını bir kenara bırakarak, siyasi iktidar içinde konumlanmalarından kaynaklanan çıkarları çerçevesinde hareket ettiler.

Öncelikle hükümet bir af yasası çıkarılması için gerekli beşte üçlük çoğunluğu sağlamayacağı için topluma af olarak deklare ettiği yasayı bir ceza erteleme olarak çıkarmayı tercih etti. Doğal olarak hükümetin "affetmek" istemediklerini kapsam dışında tutacak bir dizi sınırlayıcı hüküm de ihmal edilmeyerek çıkarıldı yasa. Ancak bu süreçte etkili olan tartışmalar yasanın şekillenmesinde etkili oldu. Her toplumsal kesimin affını onaylamadığı mahkum grupları vardı. Susurluk sanıkları, işkenceci polisler, ırza tecavüzden hüküm giyenler, ihale fesatçıları, çıkar amaçlı suç örgütü üyeleri, karşılıksız çek keşidecileri, banka hortumcuları, cinayet işleyenler, rüşvetçiler, zimmetine para geçirenler yani sözün özü neredeyse tüm suç ve suçlu gruplarının affına karşı çıkan toplumsal kesim mevcuttu. Hükümetin bu durumdan çıkarması gereken ders; adalet sistemine halkın güveninin zaten olmadığı ve affın toplumda destek bulmadığı gerçeği iken tam tersi bir tutum takınılarak yasa için kollar sıvandı. Siyasal iktidar üzerinde mutlak etkiye sahip sermaye gruplarının çıkarları doğrultusunda yasa ha-

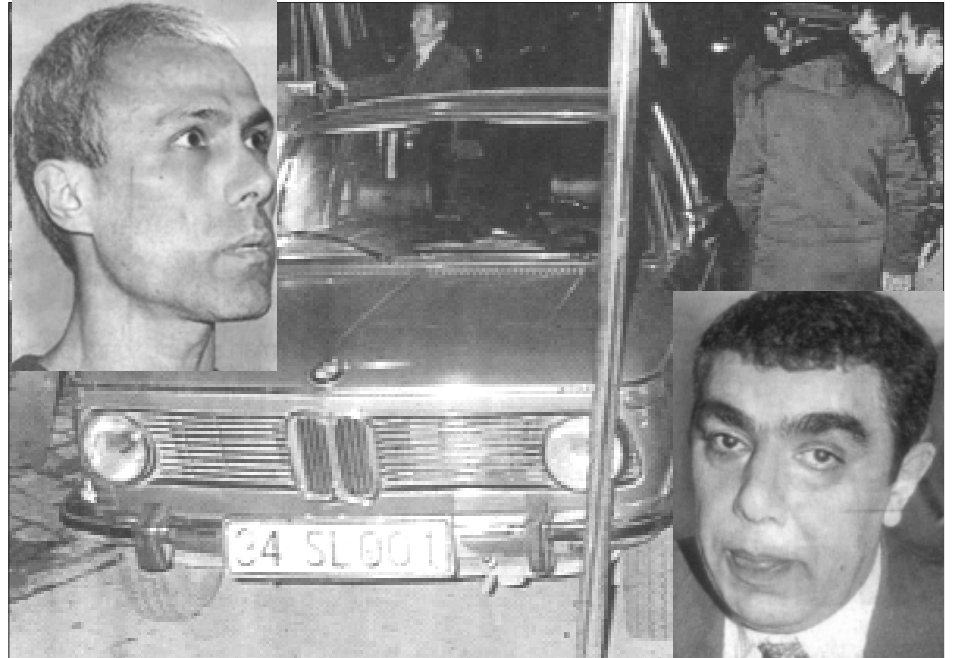
zırlandı. Yine hükümetin siyasal gücünün dayanağı olan kesimlerin taleplerine uygun olarak affedilmesinde sakınca görülmeyen bazı suç tipleri af kapsamı dışında tutuldu. Ama asıl mihenk taşı siyasi tutsakların durumu oluşturdu. Siyasal sistemin son 30 yıllık tehdit algılamasının bir sonucu olarak devrimciler, komünistler, Kürt ulusal direnişçileri ve son olarak da irticacı olarak vasıflandırılan kökten

sı olarak çıkarıldı. Böylelikle beşte üç çoğunluk için muhalefet partileriyle pazarlık yapılması da gerekmedi.

Çıkan yasa, istisnalarının çokluğu nedeniyle aff kapsamı dışında tutuldu. Ama asıl mihenk taşı siyasi tutsakların durumu oluşturdu. Siyasal sistemin son 30 yıllık tehdit algılamasının bir sonucu olarak devrimciler, komünistler, Kürt ulusal direnişçileri ve son olarak da irticacı olarak vasıflandırılan kökten

söylediler. Ancak 10 yıllık ceza indiriminin toplam cezadan yapılacağına ilişkin sınırlayıcı yasa hükmünü iptal ederken yasanın bir ceza erteleme yasası olmayıp aksine özü itibarıyla bir af yasası olduğunu gerekçelerine geçirdiler.

Bugün yasa ile ilgili olarak hükümet ile Cumhurbaşkanlığı arasında kavgaya tam da bu nedenle kopuyor. Cumhurbaşkanı beşte üç çoğunluk aramakla yasal anlamda

dinci akım mensupları hapis haneleri doldurmuştu. İşte sistemin vebalıları olarak nitelenen bu grupların affı hiçbir şekilde mümkün olmamıştı. Af yasasına gerçek niteliğini veren olgu da bu oldu. Hükümet af yasası adı altında bir yasal düzenleme yapsa idi bu suç gruplarından hüküm giyenler anayasa gereği kapsam dışında olacaktı. Diğer yandan ise özellikle Avrupalı emperyalistler Kürt Ulusal Direnişi sırasında gerillaya yardım ettikleri gerekçesiyle DGM'de yargılanarak hüküm giyenlerin affı için bastırmaktaydı. İşte bu nedenlerle yasa, cezaların infazında şartlı indirim içeren bir infaz yasa-

etse beşte üçlük çoğunluk oyu almadığı için tüzümü iptal etmeyi bırakın, yok hükmünde saymak durumundaydı. Mahkemenin hükümetle çatışacak gücü yoktu. Bu yüzden orta yolcu bir tutum takınarak yasanın kısmi istisnalarını eşitlik ilkesine aykırı diyerek iptal ederken sistemin vebalıları olarak gösterilen siyasi tutsaklara ilişkin başvuruların önüne gelmesine engel oldular. Yine afları toplumun çok geniş bir kesimi tarafından istenmeyen bazı suç grupları için eşitlik ilkesini tamamen bir kenara bırakarak, siyasi nitelikli bir kararla yasa koyunun böyle bir tercihe hakkının bulunduğunu

haklı görünüyor. Ancak bu tavırda ne kadar ısrarlı olacağı meçhul. Yasa, hükümetin dediği gibi virgülüne bile dokunmadan önüne getirilirse yasayı yok hükmünde sayıp hiç yayınlamama hakkını kullanabilecek mi? Yoksa onaylayıp sorunu yetersizlikleri pratiklerinden belli Anayasa Mahkemesi üyelerinin önüne mi koyacak, belirsiz.

Burjuvazi yine kendi oyununu oynuyor. Her zamanki gibi kurnazca, sinsice ve ikiyüzlü bir biçimde. Ne tam olarak bir af yasası çıkarabiliyor ne de erteleme yasası, onun yerine yavuz hırsızlarını ve tescilli katillerini salmak için ali-cengiz oyunu yasası çıkarıyor.

Basında tekelleşmenin önü açılıyor

Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in her zamanki "hukuk adamı" edası ile veto ettiği ancak bunun yine her zamanki gibi hiçbir anlam ifade etmediği ve sonucu değiştirmedeği RTÜK yasa tasarısı siyasiler arasında da kıyasıyla çatışmalara hatta dayaklı küfürlü tartışmalara neden olmaktadır. Zaten cumhurbaşkanının vetosuna rağmen yasa olduğu gibi çıkacak görünüyor.

3 Mayıs tüm dünyada "Basın özgürlüğü günü" olarak kutlandı. Ancak Türkiye'de tarihler 3 Mayıs'ı gösterdiğinde mecliste basında tekelleşmenin önündeki tüm engelleri kaldıran RTÜK Yasa Tasarısı tartışılıyordu. Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in her zamanki "hukuk adamı" edası ile veto ettiği ancak bunun yine her zamanki gibi hiçbir anlam ifade etmediği ve sonucu değiştirmedeği RTÜK yasa tasarısı siyasiler arasında da kıyasıyla çatışmalara hatta dayaklı küfürlü tartışmalara neden olmaktadır. Zaten cumhurbaşkanının vetosuna rağmen yasa olduğu gibi çıkacak görünüyor.

Yürürlükteki eski yasa ya göz atıldığında yeni RTÜK Yasa Tasarısı'nda dikkati çeken iki temel değişiklik göze çarpıyor. Bunlardan birincisi sahiplik yasaındaki değişiklik; diğeri ise içerik denetimi ile ilgili değişiklikler. Ör-

neğin eskiden bazı TV kanallarına verilen ekran karartma cezası, bu yasa ile para cezasına çevriliyor. Bu ilk bakışta ileri bir anlam taşısa da, basın özgürlüğü gibi sunulsa da aslında bir yandan basın etiğine uygunsuz yayınları teşvik ederken, bir yandan da medya tekel-leri dışında kalan irili ufaklı basın kuruluşlarını yok etmeyi amaçlıyor. Çünkü bu, büyük para cezalarını ödeyemeyecek olan küçük kanallar için "sürekli ekran karartma" anlamına geliyor. Ayrıca eski yasaya göre bir kişi %20'nin üzerinde hisse sahibi olamıyordu. Yeni yasa ile bu da ortadan kalkıyor. Eski yasadaki bu

maddeyi aile ve arkadaşlarını hisse sahibi yaparak işlevsizleştiren medya patronlarının önünde artık bu engel de kalkmış oluyor. Ayrıca yeni yasa ile medya sahipliği hisse oranına göre değil izlenme oranına bağlanmak isteniyor. An-

oranları çok alt seviyelerde. Bu da şu anlama geliyor. Ülke çapında bir kanala sahip olan bir medya patronu aynı zamanda birçok yerel kanalın da sahibi olabilecektir. Böylece yerel kanallardan da medya patronlarının ve onların temsil

diğer "kolaylık" da yine medya sahiplerine olacak. Zaten ellerindeki medya gücünü kullanarak başka alanlara da yatırımlarda bulunan patronlar yeni yasa ile bu pratiklerini resmileştirecek. Örneğin daha önce girdikleri enerji ihale-

leri danıştaydan dönen patronlar artık bunun da önünü açmış oluyor. Böylece medya gücü başka alanlarda da bir silah olarak kullanılıyor. Yine yeni yasa ile iktidara muhalefet eden yayınların hayatta kalması iyice zorlaştırılıyor. Zaten neredeyse tek ses haline gelen medyada kısıp da olsa farklı seslerin çıkmasına bile tahammülleri yok. Gazete ve televizyonların %75'inin birkaç elde toplandığı medyada bu yasanın çıkmasını en çok isteyenlerden biri de Aydın Doğan ve birkaç medya patronu daha. Bu yasa medya patronlarının borsada serbestçe at oynatmalarının, kamu ihalelerine girebilmelerinin, sınırsız radyo ve televizyon sahibi olabilmelerinin önünü açarken yerel ve muhalif medyanın ise sesini iyice kısmayı amaçlıyor. Bu denli önemli bir yasa olduğu için de meclis görüşmelerinde milletvekilleri birbirine giriyor. Son defa yapılan görüşmede AKP'li milletvekilleri tarafından çıkarları gereği yerden yere vurulan yasa ANAP'lı milletvekilleri tarafından canla başla savunulmuştur. Meclisteki bu tartışmalar milletvekillerinin sözcüleri oldukları grupların çıkarları söz konusu olunca ne denli gözü kara olabileceklerinin bir göstergesi durumunda.

cak tabi ki yerel TV kanallarının bunun içine katamayız. Çünkü yerel kanalların ülke çapındaki izlenme

ettiği ağızların sesleri yükselecek. Ve medyada tekelleşme kat kat artacak. Yeni yasanın getireceği bir

hayatta kalması iyice zorlaştırılıyor. Zaten neredeyse tek ses haline gelen medyada kısıp da olsa farklı

İşçi-köylü'den

**1 Mayıs'ın pratik deneyimi ışığında
BİR KEZ DAHA PARTİ VE
KİTLELERLE HERŞEY MÜMKÜNDÜR!**

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan bir 1 Mayıs'ı daha geride bıraktık. Bu 1 Mayıs'ın gerek dünyada ve gerekse de ülkemizdeki en belirgin ve öne çıkan özelliği yoğun bir kitle katılımının gerçekleşmesiydi. Üstelik ülkemizde 1 Mayıs'ın işgününe denk gelmesine rağmen bu yoğunlukta bir kitle katılımıyla gerçekleştirilmesi altı çizilmesi gereken bir nokta olarak ön plana çıkıyordu.

Devletin 1 Mayıs'ı engelleme ve yasaklama (Mersin, Diyarbakır, Dersim vs. yerlerde valilik tarafından 1 Mayıs kutlamalarına izin verilmemiştir) çabalarına rağmen emekçiler 1 Mayıs'ı sahiplenerek alanları doldurmuşlar-

dır.

Kitleler alanlarda yerlerini almışlar, emperyalizme, emperyalist saldırganlığa, yoksulluğa, tecrite ve varolan düzene karşı tepkilerini haykırmışlardır. Bu anlamıyla geride bıraktığımız 1 Mayıs varolan kitle potansiyelinin bir kez daha kendini göstermesine vesile olmuştur. Kitleler yaşadıklarından hoşnutsuzdurlar ve değişim istemektedirler.

Bu durum halk kitlelerinin sömürü ve zulüm düzenine karşı bir arayış içerisinde bulunduğunun da bir göstergesi olarak karşımıza çıkmış bulunmaktadır. Emekçi halk kitlelerinin alanlarda yansıttığı bu mesaj proleter devrimciler

tarafından ciddi bir şekilde gözönünde bulundurulmalıdır.

Kitlelerin yoğun katılımının olumlu bir durum yansıtmasına karşın henüz bu önemli potansiyelin reformist-işbirlikçi sendika ve partilerin etkisi ekseninde bulunduğu gerçekliği önemli bir handikap olarak önümüzde durmaktadır. Her ne kadar faşist devletle işbirliği içerisinde bulunan sendika ağalarının gerçek yüzü gün geçtikçe işçi sınıfı tarafından daha iyi anlaşılıyor ve bu durum 1 Mayıs'ta alanlardaki yansımaları buluyorsa da (Türk-İş, DİSK, Hak-İş, KESK kortejlerinin sembolik düzeyde bir katılım sağlaması) devrimci ve özellikle de komünistlerin sınıf içerisindeki yetersiz çalışma ve müdahaleleri bu önemli potansiyelin reformist partilerin etkisi altına girmesine yol açmaktadır. Bu noktanın üzerinde proleter öncünün ve fonksiyonerlerinin önemle durması gerekmektedir. Yal-

nızca reformist sendika ve partilerin teşhir faaliyetleriyle yetinmek yetmez, sınıf içerisinde ekonomik-demokratik-siyasal mücadeleye ağırlık vererek ve daha da önemlisi sınıf içerisinde proleter öncüyü inşa ederek sınıfa önderlik etmek Marksist-Leninist-Maoistlerin en acil görevleri arasındadır. 2001 Mayıs'ı bu gerçekliği proleter devrimcilerle bir kez daha göstermiştir.

Proleter devrimciler açısından bu 1 Mayıs'ın diğer önemli yönleri üzerinde de durmak yararlı olacaktır. Birinci yönü partiyle hareket edildiğinde, partiyle yüründüğünde, partinin politikalarının doğru bir şekilde kavranarak parti bilincini kuşanarak hayata geçirilmesi noktasında çaba gösterildiğinde, ilerleme kaydedileceğidir.

İkinci yönü ise kitlelerin bu çabamıza kayıtsız kalmayacağı, çağrımıza yanıt vermeye istekli ve hazır olduğu, önümüzdeki aslı görevin bu

ileri kitlenin bir üst aşamaya sıçratılması olduğunu göstermiştir.

Kitleler "İbrahim'den Mehmet'e selam olsun partiye" sloganıyla öncüsünü sahiplenmiştir. Proleter devrimcilerle düşen görev bu sahiplenmeyi iyi görerek önümüzdeki süreci parti, sınıf ve önderlik bilincinde sıçramalar yaratarak daha ileriye taşımaları, varolan bu sahiplenme ve potansiyeli ülke devrimine ve halk savaşına kan taşımalarının bir aracı haline getirmele-ridir.

Şimde önümüzde İbrahim Kaypakkaya'nın ifadesiyle "çetin ama şanlı mücadele günleri var". Bu günlere hazırlanalım, onun katledilmesinin 29. yılında, onu sahiplenmenin partiyi sahiplenmekten, önderlik ve sınıf bilincini daha ileriye taşımaktan geçtiğini görelim. Ve bir kez daha "parti ve kitlelerle her türlü mucize yaratılabilir" çağrısına kulak verelim.

AB'de OHAL pazarlığı

Son günlerde AB'ye girme sorunuyla birlikte tartışılmaya başlanan OHAL, ay sonunda yapılacak MGK toplantısının da gündemi olacak. Şimdiden çalışmalarını başlatılan OHAL sorununun devlet 'kaldırırsak ne olur' sorusunun yanıtını arıyor. Bu konuda MİT'e OHAL valiliklerine ve emniyete talimat gönderen devlet, yanıt bekliyor.

Bir kez daha OHAL gündemde. Her dört ayda bir MGK ve Parlamentonun uzatma kararları, bölgedeki işkence, katliam ve yasaklarla ve devrimci demokrat kamuoyunun karşı faaliyetleriyle gündeme gelen OHAL, bu kez yine devrimci demokrat kamuoyunun OHAL kaldırılmasını baskısı ve egemenlerin ağı babaları emperyalist AB'nin "OHAL'i kaldırm" talimatıyla bir kez daha gündemde.

Uzun süredir OHAL kaldırılmasını çalışmalarının devamı olarak EMEP Genel Başkanı Levent Tüzel yaptığı açıklamada 1 Mayıs'ın hemen ardından OHAL'i kaldırma kampanyası başlattıklarını açıkladı. "Eşitlik, özgürlük, kardeşlik için OHAL kalksın" adıyla sürdürülecek kampanyanın çalışmaları başlatılmış durumda.

Hatırlanacağı üzere daha önce de OHAL'in kaldırılması için Tunceli merkezde bir imza kampanyası başlatılmış, toplanan imzalar cumhurbaşkanlığına gönderilmişti. Devlet cephesinden henüz somut bir adımın atılmadığı bu ko-

nuda çeşitli çevrelerin yaptıkları çalışmalar devam ediyor. Halkın bu tepki ve isteklerine kulak tıkayan egemenler ve kalemşörleri ağa babaları emperyalistlerin bir sözüyle harekete geçtiler.

Son günlerde AB'ye girme sorunuyla birlikte tartışılmaya başlanan OHAL, ay sonunda yapılacak MGK toplantısının da gündemi olacak. Şimdiden çalışmalarını başlatılan OHAL sorununun devlet 'kaldırırsak ne olur' sorusunun yanıtını arıyor. Bu konuda MİT'e OHAL valiliklerine ve emniyete talimat gönderen devlet, yanıt bekliyor.

AB'nin 'terör' listesi üzerine koparılan fırtınanın ardından liste değiştirilerek genişletildi. Yeni isimler eklendi. Bir anlamda liste TC'nin isteği doğrultusunda yeniden şekillendirildi. Listenin karşılığında AB geçtiğimiz günlerde bir açıklama yaparak 'biz listeyi genişlettik siz de OHAL'i kaldırın' diyor. Bazı burjuva kalemşörleri ise düne kadar OHAL bölgesindeki tüm anti-demokratik uygulamalar katliamlar ve yasak karşısında kör, sağır, dilsizleri oynar-

ken hatta bu konuda halkın ve demokratik kamuoyunun taleplerini terör olarak göstermeye çalışırken bugün sorunun üzerine balıklama atlayarak 'demokratik yönetimde OHAL'e yer yok' düdüğünü çalmaya başladılar. Bu düdüğün elbette ki boşu boşuna çalınmıyor. AB'nin haziran ayında Sevilla Zirvesi ve aralıkta da Kopenhag zirvesi için Türkiye'nin elini güçlendirmesi gerekiyor. Ve bunun en iyi fırsatlarından biri de OHAL sorununun çözülmesi. 'Demokratik' AB'ye 'demokratik' bir Türkiye lazım. Burada bir noktaya dikkat çekmekte fayda var. OHAL'in kalkması yasaların sözde demokratikleşmesi demokrasinin geleceği anlamına gelmemeli. Yasaların ne kadar demokratik olduğu bir tarafa TC tarihinde yasalarla uygulamalar hep ters yönde gitmiştir. Türkiye'nin birçok bölgesinde, ilinde OHAL olmamasına rağmen yasaklar sürmüş, işkenceler devam etmiş, yargısız infazlar, gözaltında ölümler sürekliliğiştir. Birçok kurum kapatılmış, Avrupa şehri olarak gösterilen İstanbul'un göbeği 19 Aralık katliamının mer-

kezi olmuştur.

T. Kürdistanı'nda başını HA-DEP ve EMEP'in çektiği kampanyalarda ise oturtulan temel eksen yine demokratikleşme sorunu. Türkiye'de bugün ezilenlerin boyuna takılan zincirin halkaları küçültülürken görünen demokratik rüyaların oturduğu zeminin nesnellikten ne kadar uzak olduğu ortadadır. PKK'nin İmralı süreciyle birlikte demirlediği tasfiyecilik limanı belirli çevrelerin bu tarzda rüyalar görmesine neden oluyor. İçinde Kürtçe harfin geçirildiği herşey hakkında soruşturma açan devletin OHAL'i kaldırmasıyla birlikte çok büyük değişiklikler bekleniyor. Yıllardır şovenist politikalarla katledilen "Kürt ulusu OHAL'in kalkmasıyla birlikte özgürleşecek!" Dilini kullanabilecek! Çocuklarına Kürtçe isim takabilecek! Örgütlenme özgürlüğünü kazanabilecek! OHAL'in kalkmasıyla birlikte beklenenler bunlar. Oysa ki OHAL devlet tarafından kaldırılabilirse bile bölgede gizli OHAL koşulları devam edecektir. Çünkü devlet PKK'nin girdiği yöneline rağmen Kürt halkı cephe-

sinden istediği sonuçları almış değildir. Halk, savaşmaya hazır, diri dinamiklerini korumaya devam ediyor. Asimilasyon başarılmadı ve başarılamayacak da. Aksine ulusal bilinç gelişti. Daha da gelişecektir ve bilimsel taleplerle harekete geçecektir. Bu dinamiklerin tamamen öldürülebilmesi için TC, şovenist politikalarını ivmelendirerek devam ettiriyor. Soruşturma, gözaltı ve tutuklama furçasına ara vermeksizin devam ediyor. Bu anlamıyla da görünen demokratikleşme rüyalarından sıyrılarak, yaşadığımız coğrafyanın gerçekliğini görerek Kürt ulusunun ve ezilen emekçilerin gerçek kurtuluşunu sağlayacak sınıf mücadelesi yolunda ısrarla ve sebatla yürüyelim. Bu gerçekliği görüp buna uygun davranırken bu yönlü demokratik talebin stratejik hedef olarak gösterilmesini eleştirirken, demokratik muhtevalı çalışmalarını mücadeleleri doğru zemine oturttukları desteklemeli geliştirmeli ve mücadelesi yürütülmelidir. "Köylere dönüştürsün OHAL kaldırıl-sın" sloganı etrafında hareket edil-melidir.

Sınıfsal yaklaşım

**HER GÜN 1 MAYIS OLMALI,
1 MAYIS'LAR KIZILLAŞMALI !**

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak **1 Mayıs**, hem dünya genelinde hem de kutlandığı ülkelerde, sınıf mücadelesinin bulunduğu aşama ve seyrine ilişkin bir dizi veriler sunma özelliğine sahiptir. Gösterilerin yaygınlığı, katılım oranı, talepleri ve havası ile şekillenen tablo, birçok mesaj ve derslerle doludur. Bu durum, 1 Mayıs'a verilen önem ve biçilen misyondan kaynaklanıyor. Bir **hesaplaşma** ve **gövde gösterisi** olarak kavrandığından, halk sınıflarına ait bütün güçlerin **seferberlik** günü haline gelen 1 Mayıs; devrimci safların panoramasını yansıtmaktadır.

Bir yılın muhasebesini yapan, kitlelerin ruh halini ortaya koyan ve verdiği görüntü ile geleceğe de ışık tutan bu anlamlı günün prizmasından **2002** Türkiye'sinde yansıyanlar, çok yönlü değerlendirmeyi gerekli kılmaktadır. Dünya genelindeki durumla yakından ilintili bu husus, her şeyden önce **objektif** bir yaklaşıma ihtiyaç göstermektedir. Bu konuda

düşülecek **subjektivizm**, birçok hesabı yanlış yaptırarak, atılacak adımları ve tutulacak yolu önemli ölçüde etkileyecektir. Yenilgiler böylesi yaklaşımların eseri olmuştur.

Ülke genelinde **57** merkezde ve **yüzbinlerin** katılımıyla gerçekleştirilen miting ve gösterilerin, **1996**'dan sonraki süreçte bir yükseliş temsil ettiği görülmekteyse de, bunun "**patlama**" düzeyinde tahlil edilmesi doğru değildir. Bu, TC tarihinin en ağır iktisadi ve sosyal yıkım koşulları ile birlikte değerlendirildiğinde, fazlasıyla böyledir. Büyük bir bunalımla kıvranan ve 11 Eylül sonrası çaplı bir atağa kalkan emperyalizme karşı uluslararası ölçekte ve ileri boyutta hareketlenmelerin bir parçası olarak ele alındığında ise, ancak ciddi bir kalkışmanın **haber-cisi** olarak anlaşılmalıdır.

Kitlelerin hangi önderlikler altında katılım sağladığı kadar, hangi talep ve nedenlerle harekete geçtiği de önemlidir. Ülkemizdeki 1 Mayıs,

İMF ve **ABD** ekseni ekonomik, siyasi ve askeri saldırıların göğüslenmesine yönelik bir hedef tutturmakla beraber, siyasal karakterli bir özellik sergileyememiştir. Dikkat çekici en önemli yan olarak, **anti-emperyalizm** olgusu; gerek ülke özelindeki **İMF** ve **DB**'nin rolü, gerekse de ABD'nin **Afganistan** ve **Filistin** saldırıları nedeniyle, bilinlenmede belirli bir yükseliş sağlamaktadır.

İşçi sınıfının acil talepleri ve yakın hedefleri bakımından aynı ilerlemenin gösterilememesi, sıkıntının ve sorunların **ileri** boyutta yaşandığının göstergesidir. Komünistlere düşen öncelikli görevlerden birisi, bu tıkanmanın aşılmasına yönelik hamle geliştirmektir. Silahlı mücadelenin yükseltilmesinin **tayin edici** rolü burada ortaya çıkmaktadır. Bunun, işçi sınıfı eylemlilikleri ile buluşturulmasının, sürecin önünü açacağı açıktır. Devletle yüz yüze gelen ve ağır sömürü koşullarında köşeye sıkıştırılan emekçiler, kurtuluş yolunu pratikte gösteren, iktidar yönümlü bir çizgiyi izlemekte gecikmeyeceklerdir. **Güç ve güven** ilişkisini kurmak, doğru politikalarla seslenen, istikrarlı ve tutarlı bir hatta yürüyenler için zor olmayacaktır.

Alanlarda, **Türk-İş** ve **KESK**'e bağlı sendikaların önemli ölçüde sembolik, **DİSK** üyesi olanların ise

gücünün çok altında temsil edilmesi; faşist diktatörlük ile işbirliği, gerici, reformist sendikal önderliklerin ortak eseridir. İktidarla işçi kıyımı ve esnek çalışma konularında açığa çıkan protokol imzalayan (**03.05.2002**) bir Türk-İş ile "**Artık sendikacılık değişti. Gerginlikler dönemi geride kaldı.**" (**Süleyman Çelebi, DİSK Başkanı, 01.05.2002**) diye, komprador patronların dümen suyuna girmenin teorisini yapan DİSK yönetimleri, sınıf düşmanı bir hattadılar.

Dolayısıyla, "**Kahrolsun Sendika Ağaları**", "**Devrimci İşçiler Sendika Yönetimine**" türünden unutulmaya yüz tutmuş talep ve sloganlar, günümüz koşullarında her zamankinden daha öncelikli önem arz etmektedirler. **1 Mayıs 2002**'nin ciddi bir zaafı da bu olmuştur.

En büyük sayısal birikimi sağlayan **İstanbul** başta olmak üzere, büyük çoğunluğu, reformist partilerin tesiri altında bulunan kitlelerin oluşturması, "**Devrim**" seçeneğinin, itildiği geri konumdan çıkartılması yolunda önemli bir mesafe alınmadığının kanıtıdır. Aşılması gereken bir diğer önemli husus da budur. Emekçi sınıflar üzerinde devrimci ve elbette ki komünist inisiyatifin kurulmaması, iktidarı tehdit eder boyutta bir ilerlemenin sağlanamadığını ortaya koyuyor. Bu nedenden ötürüdür ki, var olan gelişme, ancak sıçra-

ma diye tanımlanabilecek bir değerlendirmeyi hak ediyor.

Gelir dağılımı adaletsizliğinde dünyanın en kötü **5** ülkesinden birisi olan; nüfusunun dörtte biri açlık, yarı yoksulluk sınırında yaşayan; son krizde işsizler ordusuna **1.5** milyonu aşkın kişi eklenen; son **60** yılın rekor küçülmesinin (**-9.4**) gerçekleştiği; **1980**'deki **3** milyon sendikal işçi sayısının **800** binin altına indiği, binlerce köylünün borç yüzünden hapis yattığı, **2001** sonu itibarıyla **122** katrilyon iç, **117** milyar dış borç batağında Türkiye'de; 1 Mayıs, esas mesajı düşmana değil, biz komünistlere veriyor.

Olguları doğru analiz etmek zorundayız. Gerçekleri yerinde tespit etmemiz gerekiyor. Mutlak zaferimize inanmak başka, buna giden yolda önümüzü görebilmek başka bir şeydir. Gerçeklerin devrimci ve dönüştürücü olması, objektif bir çıplaklık sağlamasındandır. Yönümüzü isabetli saptamamız yetmiyor, yerimizi de doğru belirlemeliyiz. Ancak o takdirde sınıfamıza, sınıf mücadelesine ve halk savaşına yön verebiliriz. O zaman 1 Mayıs'lar katıldığımız değil, düzenlediğimiz; yüzbinler değil milyonlar; siyasal yanı zayıf değil, baskın bir biçimde kutlanacak, komünizm davasının bayraktarı olacaktır.

Zorla emekliliğin diğer adı kademeli emeklilik

IMF'nin talimatları ile hazırlanan ve kamudaki çalışan sayısını azaltmayı hedefleyen tasarı ile bu yıl sonuna kadar 12 bin kamu çalışanının daha işten atılması planlanıyor. Çalışma Bakanlığı tarafından hazırlanarak Başbakanlığa gönderilen bu tasarı ile kamuda çalışan yüzlerce kişi kapının önüne konulacak.

IMF'nin dayatmaları ile emekçilere yönelen saldırılar hergün biraz daha artarak sürüyor. Bölge müdürlüklerinin kapatılması, işçi ücretlerine göz dikilmesi, emekli sandığı müdürlüklerinin hedefe alınması bunun en açık ispattı. DSİ, MTA, Karayolları ve son olarak da

emekli edilmeyen çalışanları da ücret artışlarını % 35'le sınırlı tutarak cezalandıran devlet şimdi de kademeli emekliliği gündemine almış durumda. IMF'nin talimatları ile hazırlanan ve kamudaki çalışan sayısını azaltmayı hedefleyen tasarı ile bu yıl sonuna kadar 12 bin kamu çalışanı-

sarıya göre kadınlar için sigortalılık süresi 17-18 yıl olanlar 41 yaşını doldurunca emekli olabilecek. Sisteme geçiş kadınlar için bir yıl; erkekler için de 18 ay olarak 17 kademeye bölünmüş durumda. Bundan daha önce düzenlemelerde son kademedeki aranılan prim gün sayısı 6200 iken bu

kartılmasına sert tepki gösteren Türk-İş Başkanı Bayram Meral ise şimdi IMF'nin "kamu istihdamının azaltılması ve verimliliğin artırılması" adı altında yürüttüğü saldırı dalgasının bir piyonu durumunda. Hükümet ile işçi kıyımı ve esnek çalışma konusunda bir protokole imza atan Türk-İş Başkanı Bayram Meral Kemal Derviş ve Mehmet Keçeciler ile birlikte yapılacak son saldırıların planını yapıyor. Bu üçlünün yaptığı bir toplantıdan sonra söz alan Bayram Meral hükümetin dördüncü ortağı gibi son saldırıları özetledi: "Krizden dolayı durgunluk olan yerlerde emekliliği gelmiş ve üretken olmayan arkadaşlarımıza hizmetlerinden dolayı teşekkür edilecek" (yani kapı dışarı edilecek) diyor Meral yüzlerce kişinin işten atılacağı sinyallerini böylece vererek gerçekte kimin yanında yer aldığı da bir kez daha göstermiş oldu. Bu konu ile ilgili bir komisyon oluşturulacağını da

sözlerine ekleyen Meral, ayrıca toplumun belli kesimlerinde bu uygulamalardan dolayı oluşabilecek tepkileri de bertaraf etmek için bu saldırıların krizin aşılması yolunda birer fedakarlık olduğunu ve hepsi tamamlandığı zaman krizin de ortadan kalkacağını vurguladı. Yine emekçilerin vicdanına seslenmeye çalışan Meral amaçlarının belli bir kesimi değil (yani çalışanları) herkesi tüm ülkeyi (kendi deyimiyle krizden mağdur olan patronları da) kurtarmak olduğunu iddia ediyor. Hükümetle Bayram Meral arasında imzalanan protokolün ilginç maddelerinden biri şöyle;

Emeklilik hakkını elde etmiş olup 50 yaşın üzerinde bulunan işçilerin durumları, taraf işçi sendikası ile işveren temsilcilerinin de katılacağı bir komisyon tarafından değerlendirilecektir. Bu komisyon istihdam koşullarını, işçinin üretkenliğini ve performans ölçülerini dikkate alarak hizmetine gereksinim

duyulanların çalışmalarına devam etmesine, üretkenliğini yitirmiş olanların ise emekli edilmelerine veya nakil ve atamalarına karar verecektir.

Bu madde de hükümetin ve hükümetle birlikte hareket eden Bayram Meral tüm marifetlerini ortaya koymaktadır. İlk başta hükümetin zorunlu emeklilik planlarına karşı çıkan Meral, şimdi kamudaki fazla istihdamı belirleyecek olan bir komisyonun içinde yer alacak. Yani işten çıkarılacak olan onbinlerce emekçiyi kendisi belirleyecek. Ayrıca bu kademeli emeklilik yönteminde farklı kademelerdeki çalışanların farklı muamele görüyor olması da emekçilerin tepkisine yol açmaktadır. Kaldı ki hükümetin çalışanları emekliliğe özendirici tedbirleri de yerle bir olmuştur. Halen bankalarda saatlerce kuyrukta bekleyen yanında emekli sandığı bölge müdürlüklerinin kapatılması emeklileri oldukça zora sokacaktır.

Emekli Sandığı Şubelerinin kapatılmak istenmesi devletin neyi hedeflediğini ortaya koyuyor. Bunların yanında hedeflerden birini de işçi ücretleri oluşturuyor. İşten atılmayan ya da zorla

nın daha işten atılması planlanıyor. Çalışma Bakanlığı tarafından hazırlanarak Başbakanlığa gönderilen bu tasarı ile kamuda çalışan yüzlerce kişi kapının önüne konulacak. Hazırlanan bu ta-

son tasarıda gün sayısı 6050'ye düşürülmüştür. Erkek çalışanlarda ise sigortalılık süresi 21 yıl 6 aydan fazla, 23 yıldan az olanlar için 45 yaş ve 5000 gün prim ödemeleri aranıyor. İlk olarak kamudan işçi çı-

Bilinç

DDSB örgütlülüğü ve görevlerimiz!

Uluslararası alanda ve ülkemizde diğer sınıf örgütlerinde olduğu gibi, işçi sınıfının öz örgütleri olan sendikalarda örgütsel güç kaybı yaşanmaktadır. Sendikaların ilk çıkışlarındaki varlık nedeni olan çizgilerinden, hızla uzaklaşmışlardır. Temsil ettikleri kitlenin istemlerini esas almayarak karşı sınıfla işbirliği geliştirmiş ve sınıftan kopmuşlardır. İşçilerle yapılan anket, söyleşi, panel, sohbet sonuçları işçilerin sendikalarına güvenmediklerini açıkça ortaya koymaktadır. Sendikaları devlet kurumu olarak görmektedirler. Elbette bunun uluslararası süreden, ülkemizdeki katı faşizm koşullarından, siyasal konjonktürden, öznel, nesnel nedenlerden kaynaklı olduğunu söyleyip mazetlere sığınarak durumdan sıyrılabiliriz. Gerçek şu ki bu kara tablo karşısında DDSB örgütlülüğü olarak bizim de ciddi payımız var. Misyonumuzu oynamayarak, sınıf sendika-

cılığı çizgisini kavramayarak, sınıfın sorunlarını DDSB'nin kapsamını, hitap edeceği potansiyeli doğru tanımlamamıza rağmen onun gerekliliklerini yerine getirmeyerek, toplantılarda kendi faaliyet alanından daha çok öncünün sorunlarını aleni tartışarak, suni gündemler yaratarak, işin özünü bırakıp biçimiyle uğraşarak, işçi örgütlülükleri arasında duvarlar örerek, subjektif mesafeler koyarak rolümüzü (tarihsel-dönemsel) oynayamadık.

Bu başlıkların herbiri uzunca değerlendirme konusu olduğundan başka yazılara bırakarak geçiyoruz.

Bugün çok yönlü kapsamlı derinlikli saldırılarla karşı karşıyayız. İdeolojik, siyasal, örgütsel, ekonomik, kültürel yaşamın her alanında, açıktır ki bu saldırıları püskürtmenin, kazanılmış mevzilerin korunmasının, geliştirilmesinin koşulları dün olduğu gibi bugün de vardır. Yarın da olacaktır. Ancak bunları yapabil-

menin olmazsa olmazı olan örgütlü mekanizmaları kurmaktan, yaratmaktan, kavramak, uygulamaktan geçtiğini içselleştirmeliyiz. Yaşadığımız temel zaaf günü birlik yaşamın ihtiyaçlarını karşılamaktan genel hedeflere yoğunlaşamayışımız, Proletarya Partisi'nin stratejik yönelimiyle bütünleşememişizdir. Örneğin düşmanın F tipi hücre saldırısına karşı bu alandan protokol sembolik basın açıklamalarından öte bir şey yapılmadı. Halbuki düşman bu uygulamayla esasta dışarıdakileri, emekçi halk yığınlarını hücreleştirdi. Bugün emekçi halk katmanlarının birlikte yürüyememesinin altında yatan gerçeklik budur. İş kollarında yaşanan özelleştirme, sendikasılaştırma, taşeronlaştırma, TİS, grev, direniş, gösteri, yürüyüş süreçlerinde tek başlarına hareket etmeleri raslantı değildir. Bu, genel saldırının bu alana yansıyan biçimidir. Bizler bunların birbirleriyle bağını yeterince sınıfa taşıyamadık ve tavır takınmadık. Elbette bunda sendikal bürokrasinin de etkisi yüksektir.

Bugün öncelikli görevlerimiz-

den biri de işçi sınıfının içinde Truva atı işlevi gören bürokrat işbirlikçi ihanetçi sarı sendika (ağaları) çetelelerinin çizgisine karşı proletarya partisinin sınıf içinde sınıf sendikacılığında ifadesini bulan versiyonu DDSB çizgisini hayata geçirmektir. Bu görevi yerine getirmek söylenmesi kadar kolay değil çünkü bu işbirlikçi şebekenin etkisi işçiler üzerinde oldukça fazla? Ne yapmalıyız? Öncelikle başta DDSB'liler olarak kendimizi tanımalıyız. Lokal düzeydeki güçlerimizi derleyip toparlamalı, siyasetimize bütünleşmeli ve bu güçlerimizi sınıf sendikacılığı esaslarına göre merkezileştirmeliyiz. Unutmamak gerekir ki MLM'nin ışıklı yol göstericiliğinde 150 yıllık kesin net doğruluğu konusunda tartışmaya meydan vermeyecek doğru bir bilime sahibiz. Bu güçlü silahımızı iyi kuşandığımızda gereklerini yerine getirdiğimizde (teori pratik) bu alanda hak ettiğimiz yere geliriz. Bütün mesele siyasetimize, ilkelerimize güvenmek ve bunun gereğini yapmaktır. Yani bunu yaşama uygulamaktır. Toplumdaki temel sorun

"güven" noktasında kilitleniyor. DDSB'liler sınıf içinde en fazla güvencü duyan insan malzemesini oluşturmak zorundadır. Bu, siyasal hedefleri bakımından böyledir. İlkeler herkes için geçerlidir; isimlere, bölgelere mahallelere göre değişmez? DDSB'liler her bakımdan topluma örnek olmalı; özellikle de dayanışma örgütlenme, söylem ile eylem birliği konularında. Bu alanda oldukça ciddi potansiyele sahibiz. Azımsanmayacak insan zenginliğimiz var, eksik olan siyasal zenginlikten beslenememe, okuma-yazma-araştırma-inceleme konularında yaşanan fukaralık; bu ve benzeri eksikleri de giderecek örgütlü çalışma tarzıdır. Örgütlü mekanizmaları kurdukça, pratik hedefleri yerine getirdikçe adım adım güçleneceğiz. İşçi sınıfının ustalarından Friedrich Engels'in söylemine kulak verelim. Herşeyin başı dürüstlüktür. Biz bu yanımızı muhafaza ettikçe, görevlerimize tarihsel-dönemsel önümüzdeki süreçlerdeki hedeflere kilitlendikçe gelecek ellerimizdedir.

Yonca Tersanesinde grev

Yonca Teknik AŞ'de 27 Şubat'tan itibaren başlayan direniş, grevle devam ediyor. Limter-İş sendikasının örgütlü olduğu Yonca Tersanesinde arabulucunun uyuşmazlık sorununu çözememesi üzerine fabrikaya 9 Nisan'da grev ilanı asılmıştı. Limter-İş Sendikası öncülüğündeki işçiler 26 Nisan 2002 tarihinde greve başladılar.

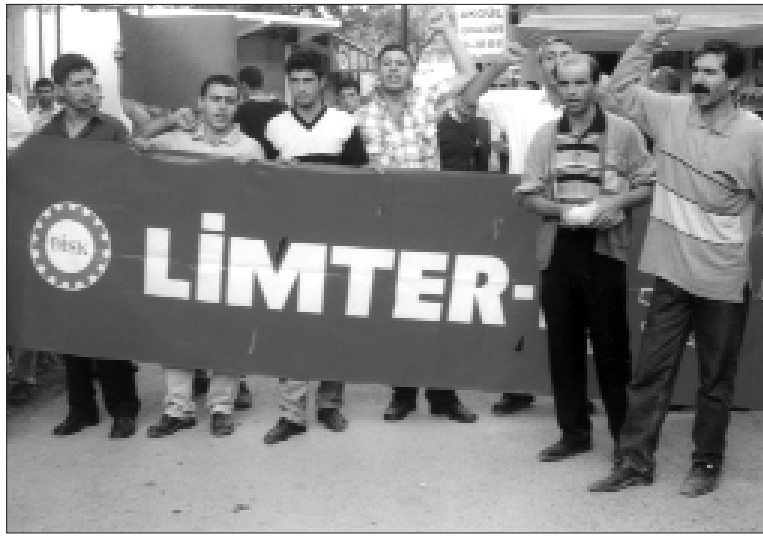
Kartal: Yonca Teknik AŞ'de 27 Şubat'tan itibaren başlayan direniş, grevle devam ediyor. Limter-İş sendikasının örgütlü olduğu Yonca Tersanesinde arabulucunun uyuşmazlık sorununu çözememesi üzerine fabrikaya 9 Nisan'da grev ilanı asılmıştı. Limter-İş Sendikası öncülüğündeki işçiler 26 Nisan 2002 tarihinde greve başladılar. Ana kapı önünde toplanan işçiler grev önlüklerini giyerek **"Yoncaya sendika girecek"**, "Birlik, mücadele, zafer",

"Bu işyerinde grev var Limter-İş" pankartını astılar. Tersane önünde halay çeken işçiler kaçak çalışan işçilerin Yonca'ya girmesini de engellediler.

İşçilere hitaben burada bir konuşma yapan Limter-İş Sendikası Genel Başkanı **Kazım Bakış** "3 yıllık uzun sürelik hukuk mücadelesi sonrasında gözaltılara, yıldırma politikalarına karşı direnerek nihayetinde bugün grevimizi ilan ettik. Tersane bölgesinde onbinin üzerinde işçi çalışıyor ama bunların %80'i kayıt dışı,

masın, ölmesin. Limter-İş Sendikası bu kötü koşulları düzeltmek için mücadele yürütüyor. Bu uğurda bedeller ödedik. İşçi sınıfının davası uğruna bedel ödenmesi gerekiyor biz buna dünden hazırız" dedi. Bakış konuşmasının devamında "Yonca Tersanesindeki sorunu çözmek için elimizden gelen tüm çabayı sarfettik ama patron Şahin Yılmaztürk anlaşma için hiçbir adım atmadı. Bizler de tüm baskı, tehdit, muhatap almama tavırlarına karşı direnişe başladık. Grevimizi sonuç alana kadar devam ettireceğiz" dedi.

Deri-İş Genel Merkez yöneticileri, Deri-İş Tuzla Şube Başkanı **Hasan Sonkaya**, Şube Sekreteri **Musa Avyüzen**, Genel-İş 2 Nolu Şube Başkanı **Mehmet Karademir**, 3 Nolu Şube Başkanı **Zeynel Demirci**, Nakliyat İş Genel Başkanı **Ali Rıza Küçükosmanoğlu**, Basın İş Sekreteri **Kamil Kartal** da grev pankartı açan işçileri yalnız bırakmayarak destek verdiler. Yonca tersanesine yığınak yapan devlet güçlerinin ziyaretçilerin kimliklerine el koymasını direnişteki işçiler sloganlarla protesto etti.

"Yaşasın tersane direnişimiz" vb. sloganlarla Yonca tersanesine gelip fabrikaya

sigortasız çalıştırılıyor. Gün geçmiyor ki tersanede kaza olmasın, insanlarımız sakat kal-

Türk-İş; İşbirliğinde taviz yok!

IMF'nin hükümete dayattığı saldırı politikalarından biri olan "kamuda istihdamın daraltılması ve verimliliğin artırılması" adı altındaki işçi kıyımı ve esnek çalışma konusunda Türk-İş, hükümetle protokol imzaladı. İmzalanan protokole göre kamuda çalışan 50 yaşın üstündeki işçilerin zorla emekli edilmesi, verimsiz oldukları düşünülen işçilerin işten atılması amacıyla oluşturulacak komisyonda yer alacak.

İmzalanan protokole uzun süredir işçilerin gündeminde olan kadro sorununa ise şöyle bir formülasyon bulundu "yılıda 12 ay çalışan geçici işçilerin daimi işçi kadrosuna alınması" kararlaştırılmıştı. Bir anlamda verilen bu sus payıyla sorun çözülmüş olarak gösteriliyor.

Hatırlanacağı üzere Türk-İş yönetimi geçtiğimiz ay belli bölgelerde salon toplantıları düzenleyerek tabanda neler olup bittiğinin genel bir yoklamasını yaptı. Bu toplantıların hemen hepsinde ise gösterilen yönetime karşı bir tepki oldu. İşçiler bu toplantılarda "Türk-İş nerede biz oradayız" sloganı yerine, **"eylem nerede biz oradayız"** sloganını haykırıyordu. Sendikal bürokrasiye yönelik işçi sınıfı cephesinden gelen bu tepki elbette ki belli bir sürecin birikimiydi.

Türk-İş yönetiminin başındaki sendika ağalarının bugün sınıfa yönelik saldırıların planlanmasında devletin örgütlediği komisyonlar içinde yer alarak devletle ortak çalışması el-

bette onun var olan niteliğinden bağımsız ele alınamayacak bir durumdur.

İmzalanan yeni protokol bir süre önce de Türk-İş'in devletle yaptığı görüşmelerde gündeme gelmişti. Ancak Türk-İş yöneticileri o dönem yaptıkları açıklamada "Biz kamuda istihdam fazlası olduğuna düşünmüyoruz" demişlerdi. Aradan geçen kısa zaman diliminde değişen ne oldu da o gün böyle açıklamalar yapan Türk-İş yönetimi bugün bu saldırıların direkt uygulayıcısı pozisyonuna geçti.

Aynı Türk-İş yönetimi geçtiğimiz hafta yaptığı Başkanlar Kurulu toplantısında mayıs ayı boyunca eylem yapacaklarının kararını almış ve bunu kamuoyuna duyurmuşlardı. Alınan kararın nedenleri ise şöyle sıralanmıştı: "Başta işgüvençesi yasasının çıkarılması, işsizliğin önlenmesi için somut adımların atılması, özelleştirmelerin ve istek dışı emekliliğin durdurulması, geçici işçilerin kadroya geçirilmesi; kamu kurumlarının kapatılmasından vazgeçilmesi; 3 Aralık genelgesinin geri çekilmesi ve emeklilikte kademeli geçişte Türk-İş'in önerisinin kabul edilmesi."

Egemenlerin içine düştükleri ekonomik-siyasal krizle birlikte sendika ağalarının da rolü değişmektedir. Sınıfa yönelik gerçekleştirilecek kapsamlı saldırıların hayata geçirilmesi anlamında devlet, sendika ağalarından daha fazla geri adım ve işbirliği isteyecektir. Türk-İş somutunda yaşananlar ise aslında bu durumdur. Hükümet ortağı gibi çalışan Türk-İş çizdiği bu tabloyla daha fazla teşhir olmaktadır. Ancak bu durumun işçi sınıfına kavrılması ve Türk-İş yönetiminin teşhirini yapacak olan sınıf sendikal anlayışın kendisidir. Bu anlamıyla da örgütlü bulunduğumuz alanlarda böylesi önemli gelişmeleri es geçmeksizin siyasal teşhire yoğunlaşmalıyız. Bugün Türk-İş'e bağlı binlerce işçi-emekçi bürokrat-işbirlikçi sendikal anlayışın altında ezilmeye ve sömürülmeye devam etmektedir. Bu durum sınıf sendikal anlayışın daha fazla güçlenmesi ve yaygınlaşması zeminini de beraberinde getiriyor. Bu zemini en iyi biçimde kullanıp-değerlendirelim.

Demiryolu işçisi aldıkları sözün takibinde

Ankara: TC Devlet Demiryolları (TCDD) 2. Bölge Başmüdürlüğü'nde geçici işçi olarak çalışan 50 kişi, 4 aydır işsiz olmaları nedeniyle aileleri ile birlikte Ulaştırma Bakanlığı önünde eylem yaptı. Eylemde işçiler adına bir açıklama yapan **Ramazan Ünal** haksız uygulamalara maruz kaldıklarını, kriz bahane edilerek işten çıkarıldıklarını dile getirerek çözüm üretilmesini istedi. Aralarından seçtikleri temsilcilerin Ulaştırma Bakanı **Oktay Vural** ile yaptıkları görüşmelerde Ulaştırma Bakanı'ndan 2200 kişilik kadronun hazineye beklediğini, kadro geldiği anda eski çalışanlardan itibaren kadro verileceği sözünü almaları üzerine, işçiler bu kez de Hazine Müsteşarlığı'na yürüdü. Yaptıkları görüşmede Kemal Derviş'e iletilmek üzere bir dilekçe bırakan işçiler aileleriyle birlikte gerçekleştirdikleri bu eylemlerin ardından TÜRK-İŞ'e giderek burada da görüşmelerde bulundular. Sorunlarına sahip çıkan işçiler bu eylemleri boyunca da her defasında olduğu gibi polis tacizi ve takibiyle karşı karşıya kaldılar.

Hormon tartışmasında da fatura üreticiye

Türkiye’de hormon tehlikesi ve üzerinde tarım ilacı kalıntısı bulunmadığı “tespit edilen” ürünlerin, yani sağlıklı diye belirtilen ürünlerin neredeyse tamamının yurtdışına ihraç edildiği ortaya çıktı. Türkiye’de kalanların ise hemen hemen tümünü ya doğal tatlandırıcı ya üzerinde ilaç bulunan ya da suni gübreyle yetiştirilen hormonlu yiyecekler oluşturuyor.

Yalnız haksız savaşlar çıkartarak değil, insan emeğini “yeni buluşlar” adına suni teknolojilerle de sömürmeye devam eden emperyalistlerin dünyaya hakim olma çabaları tarım üzerinde oynanan politikalarla sürerken; bu politikaların en popülerini son günlerde sıkça duyduğumuz “hormonlu yiyecekler” oluşturuyor.

Türkiye’de de hormonlu yiyecek tartışmalarının özellikle göz kamaştıran çileklerin normalin üstündeki iriliği ve parlaklığıyla gündemimize girdiğini hepimiz hatırlarız. Son günlerde de gazete manşetlerinde kimi zaman baş sayfadan, kimi zaman araştırma yazılarıyla incelemeye alınan hormonlu yiyeceklerin, halk sağlığına ne kadar zararlı olduğu yazıldı, verilerle açıklanmaya çalışıldı. Ve yapılan araştırmalar bir kere daha şunu kanıtladı ki, halk sağlığı diye yaygara koparanlar yalnız kendi sağlığını düşünüyor. Çünkü, Türkiye’de hormon tehlikesi ve üzerinde tarım ilacı kalıntısı bulunmadığı “tespit edilen” ürünlerin, yani sağlıklı diye belirtilen ürünlerin neredeyse tamamının yurtdışına ihraç edildiği ortaya çıktı. Ve bu ürünler sıkı bir kontrolden geçirilip Avrupa ülkelerine ihraç edilirken, Türkiye’de kalanların ise hemen he-

men tümünü ya doğal tatlandırıcı ya üzerinde ilaç bulunan ya da suni gübreyle yetiştirilen hormonlu yiyecekler oluşturuyor. Buna göre, Türkiye’de her yıl için üretilen 200 bin ton ekolojik tarım ürününün (yani hormonsuz, antibiyotiksiz, gübresiz ya da doğal gübreyle üretilen ürün demektir.) hepsi Avrupalı’nın o çok kıymetli midesine gidiyor. Ekolojik tarım ürünü denetiminin yapılmadığı iç piyasada ise, devletin halk sağlığına verdiği önemle birlikte Avrupa’ya karşı imajının sarsılmaması için halkı nasıl fed ettiği de ortaya çıkıyor. Ve ekolojik ürünler yüzde 10 ya da 30 daha pahalıya satılırken, iç piyasaya sunulan hormonlu yiyeceklerin ucuz fiyata satılması zaten alım gücü düşük olan halkı da bu yiyecekleri almaya zorunlu kılıyor.

Yapılan bir araştırma ile Türkiye’de üretilen yaklaşık 100 çeşit üründe ekolojik tarım yapılırken, 18 bin 300 kayıtlı tarım işletmesi bulunuyor. Ve 50 bin hektarlık alanda kayıtlı ekolojik tarım yapılıyor. Doğal üretim koşullarının en az yapıldığı, tarım ilaçlarının yüzde 40 ila 70’inin en fazla tüketildiği bölge ise Çukurova ve bu sene için doğal yollardan değil de, tarım ilacı ile iyi ürün almayı he-

defleyen üreticilerin birçoğu hayal kırıklığına uğradı. Örneğin Adana’da yanlış ilaç kullanımı nedeniyle 9 milyon ton ürün kaybedildi. Bunların dışında Türkiye’de hububatta 6 milyon 400 bin, meyve ve yaş üzümde 1 milyon 600 bin, sebze de 632 bin, diğer tarla bitkilerinde ise 312 bin ton ürün kaybedildi yalnızca bu yıl içinde. Yine bu sene için, en fazla pamuk üretiminde ilaç kullanıldığı belirlendi.

Tüm bu tablo, olanları açıklamaya yetiyor. Üreticisini bilinçlendirmek yerine teşvikleri ortadan kaldıran ve tümüyle tarımda IMF politikalarını hayata geçiren bir hükümetin her şeyini emperyalistlere göre en ince noktasına kadar ayarladığı ortada. Halka çürükleri reva gören, malın iyisini ise efendilerin diyarına yollayan devlet bir kere daha hizmette kusur etmedi-

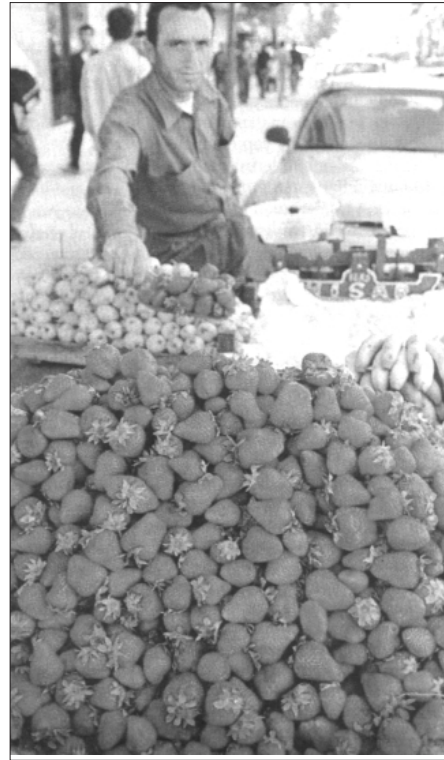
edilmektedir. Yalnız bununla değil, hormon konusunun gündeme gelmesiyle beraber tefeci tüccarların da kazanç sağladığını belirten Silifke’deki çilek üreticileri perişan durumdadır.

MERSİNLİ ÜRETİCİ ALANLARDA

Düzenledikleri bir mitingde çıkan hormonlu haberlerin çilek fiyatlarında düşüşe neden olduğunu haykıran Mersinli üreticiler öfkelerini alanlara taşıdı.

Hormonludur diye iç piyasada tüketilmeyen ürünleri çok ucuz fiyatlarla alan tefeci tüccarlar bunları yüksek fiyatlarla ihraç ederek hem devletten ihracat teşvik primleri almakta, hem de üretimi bitirerek ithalatın yolunu açmaktadırlar. Uzun yıllar yerli tohum kullanan Silifkeli köylü de bu yıl ABD kökenli Camarosa-Center tohumunu kullanmıştır ekimde. Bu tohumun meyvesi hem iri hem de koyu kırmızı, hem de yerli tohumun meyvesine göre daha dayanıklı ve daha ağır olmaktadır. Köylünün kullandığı ilaçlar dikildikten yirmi gün sonra çileğin kökünü geliştirip daha kırmızı ve daha parlak olmasını sağlamaktadır. Köylüler, çileklerinin hormonlu olmadığını hormonlu çileğin aşırı büyüklükte, memeli ve içinin kof olduğunu belirterek bu tür yalan haberlerin kendilerini yıllardır sömüren tefeci tüccarların bir oyunu olduğunu yaptıkları bu eylemde dile getirdiler.

Daha önce de Anamur muz üreticilerinin başına gelen bu olaylara üretici hiç de yabancı değil. Üreticiler, bu tür politikalar ile tarımın tasfiyesinin amaçlandığını bilmekte ve çeşitli eylemliliklerle tepkilerini dile getirmektedir. Yalnız ekonomik taleplerle değil, geleceğini karartan emperyalistlere karşı üreticiler birleşmelidir. Her şeyi yapay olan emperyalistlerin uygulamalarına ve uşaklığına soyunarlara verilecek en güzel yanıt yine kendi birliğimizden doğacak gücümüzle onlara karşı durmaktadır.

ğini gösterirken; hormonlu yiyecekleri üretici kendi isteği ile yetiştiriyor muş gibi bir hava vermekten de geri durmuyorlar. Sonuçta ürünlerin hormonlu yetişmesine vesile olan o ilaçların ve tohumların kullanılmasını, pazarlamasını yapan da emperyalist devletlerdir. Örneğin Mersin’de üretilen çileğin tohumları ABD’den ithal

Türkiye'nin tarımsal ihracı giderek daralıyor Biberde zehir iddiası dil yakıyor

Türkiye'de tarımı bitirme politikalarına hız veren IMF ve DB patentli uygulamaların ardı arkası kesilmeyen, ihrac edilen tarım ürünlerinin her birinde gün geçmiyor ki yeni birşeyler çıkartılmasın. Daha geçtiğimiz günlerde fındıkta kanserojen iddiası tersine ispat edilip sıra üzüme gelmişken, bugün bu gündemde sırayı Almanya'dan geri gönderilen biberler alıyor.

Söylenenlere göre, biberlerin ekimi sırasında kullanılan ilaçtan biberlere fazlaca verildiğinden, biberlerde zehir oluşmuş. İddiayı ortaya atan, biberlerin ihrac edildiği yer; Almanya. Oysa ki herkes çok iyi biliyor ki hormonlu ve ilaçlı ürünler iç pazara, hormonsuz ve ilaçsız ürünler ise dış "ihrac'a sunuluyor. Bu durum Tarım Bakanı'nın açıklamalarında net bir biçimde görülecektir. Bu tür nedenlerle daha önce de karşılaşan Türk yetkililer, olayın duyulması üzerine emperyalist oyunlar karşısında kendini aklamaya girişti. Tarım Bakanı Hüsnü Yusuf Gökalp iddialara yanıt vererek, ihrac edilen ürünlere belgesiz gümrük geçiti verilmediğini, gümrüğün de biber-

lerden belge almadan geçişine izin verildiğini söyleyerek, suçun kendilerinde değil gümrükteki yetkililerde olduğunu ilan etmeye çalıştı. Almanya'ya ihrac edilen 15 tırdan

rındadır." Firma sahibi asıl sorumluların ise üreticiler olduğunu vurgulayıp, ilaçların zehirli olduğunu bildikleri halde kullandıklarını belirtti. Kim inanır dersiniz bu yalana! Bu

ve yasaklandığı halde satışına devam kararı veren Tarım Bakanlığı bir kere daha emperyalist politikaların amacına hizmet eden kar hırsıyla hareket ettiğini ortaya koymuştur. Ve

yasaklı ilaç alan köylü oldu.

Evet, bakanlık "bu işin arkasında lobiler var" diyerek yine günah keçileri ararken, üretici bu politikalara hiç de yabancı değil. Öyle ya, ürün iyi çıkarsa devletin hanesine, kötü çıkarsa köylünün hanesine yazılırdı. Oysa ki oynanan oyun ortadadır. Bu durumda olan, yine "ne eksem" diyerek gününü hesaplayan üreticiye oluyor. Artık buğday, şeker pancarı gibi tarımsal ürünlerden, çıkartılan kotalarla, sübvansiyonların kaldırılması, kredi faizlerinin yüksek tutulmasıyla vazgeçen üretici, şimdi de sebze meyveye yönelirken, bir kere daha emperyalist politikalar altında yıkılmaya mahkum ediliyor. Şimdilik biberdeki tartışmalar çok fazla alevlenmeden sürerken, yakında dışarıya ihrac edecek ürün kalmayacak gibi gözüküyor. Emperyalistlerin, Türkiye'deki tarımsal üretimi ve ihracını önleme çabalarını unutmamak gerek. Ve emperyalistler zehirlenmekten değil, asıl üreticilerin öfkesinden uzak durulup gitmekten uzak durmalı. Zehire aşı bulunur ama öfkeye asla...

14'ünde zehirli biber bulunduğunu belirten ihracatçı firma sahibiyse, yaptığı açıklamada başka bir gerçekliğe dikkat çekiyordu: "Biberlerde gerçekten zehir varsa, bunların yarısından çoğu Türkiye sınırla-

iddialar üzerine araştırma yapan gazeteciler ise bir başka olayı gün yüzüne çıkardı. Zehirli diye belirlenen ilaçlar, Tarım Bakanlığına bağlı zirai ilaç bayilerinde satılıyor. Bu ilaçların zehirli olduğunu bilen

kabak, dönüp dolaşıp üreticinin beyninde patlatıldı yine. Aranılan suçlu ne devlet, ne bakanlık, ne firma sahibiydi. Suçlu, ucuzdur diyerek devletin satışına izin verdiği ve zehirli olduğunu bilmeden

Üreticiye doğrudan eziyet uygulaması

Tam bir fiyaskoya dönüşen DGD ödemelerinin 2001 yılı ilk taksidi 24 Nisan'da tamamlandı. Ocak ayında başlayan bu ödemeler 70 ilde tamamlanırken kimi bölgelerde üreticiler paralarını henüz alamadılar.

Doğrudan Gelir Desteği adı altında üreticiye dönüm başına 10 milyon lira verilmesini öngören ve yoksul köylünün değil topraklı zengin köylünün işine yarayan ve üstüne üstlük çeşitli bahanelerle bir türlü ödenmesi gerçekleşmeyen bu uygulama üretici için doğrudan eziyete dönüştü. Sözümona des-

teklere, Mersin'de meydana gelen sel sonrası afet yardımına dönüştürülerek el konuldu. Geçtiğimiz yıl 15 Aralık tarihinde ödeneceği söylenen DGD, üretici için eziyet olmaktan öteye gitmedi. Bugün zaten dertlerine deva olmayacak DGD ödemeleri yapılmadığı için Diyarbakır'da 45 bin üretici daha da mağdur durumda. Yine Viranşehir'de üreticiye ödenmesi gereken DGD, üreticilerin kurumlara olan borçları bahane edilerek ödenmedi. Ayrıca Ziraat Odasına kayıtlı olan ve DGD almaya hak kazanan 5300 üreticinin 555'inin isimleri üretici olmadıkları iddia edilerek listeden çıkartıldı. Bu fiyaskoya başka bir örnek olarak da Malatya'da yaşananları verebiliriz. Malatya'da borcu olan ya da birbirine kefil olan üreticilere ödenecek olan DGD pa-

ralarına devlet tarafından el konuldu. Üstelik bu el koyma Bakanlar Kurulu'nun "çiftçilere yapılacak DGD ödemeleri diğer kamu kurum ve kuruluşlarının alacaklarına mahup edilemez" kararına rağmen gerçekleşiyor. Ziraat Bankası tarafından üreticiden habersiz kesilen bu paranın ödenmemesi birçok üreticiyi zor durumda bıraktı. Tam bir fiyaskoya dönüşen DGD ödemelerinin 2001 yılı ilk taksidi 24 Nisan'da tamamlandı. Ocak ayında başlayan bu ödemeler 70 ilde tamamlanırken kimi bölgelerde üreticiler paralarını henüz alamadılar. Bununla ilgili olarak şikayette bulunan üreticiler, Tarım Kredi Kooperatifleri ve Bağ-Kur gibi kurumların bankalara yazı göndererek bazı üreticilerin DGD paralarının keşilmesini istediklerini öğrendiler. Bu

kapsamda 2001 yılı içinde doğal afetlerden zarar gören Afyon, Hatay, İçel, Kocaeli, Yalova, Sakarya dışında kalan illerde üreticinin DGD ödemelerine el konuldu. Ödemelerine el konulan illerin başında Gaziantep, Hakkari, Maraş, Batman, Ağrı, Elazığ, Malatya, Urfa, Muş, Kilis, Adıyaman vb. iller geliyor. Ödemelerin yapılmadığı iller arasında Kürt illerinin yoğunluğu dikkat çekerken ödemeler arasında da aynı adaletsizlik söz konusu. Örneğin Rize'de toplam 19 bin üreticiye 2 trilyon ödenirken, Niğde'de 15 bin üreticiye 1 trilyon lira dağıtılırken; Hakkari'de 3 bin üreticiye 1 trilyon lira dağıtılırken, Zonguldak'ta 7 bin üreticiye 1 trilyon ödendi.

Partiyle yürüdük,

Ezilenlerin dünyanın dört bir yanında yoksulluğa, emperyalist saldırılara karşı hep bir ağızdan seslerini ortaklaştırdığı 2002 1 Mayıs'ı Türkiye'de birçok ilde coşkuyla kutlanırken, OHAL kapsamındaki illerde ve Mersin'de valilik yasaklamalarıyla karşılandı. Ve bu yıl, yurdun dört bir yanında kutlanan 1 Mayıs gösterilerinde yüzbinlerin kalbi Ölüm Orucu'nda bulunan devrimci komünist tutsaklarla, taşlı sopalı Filistin direnişini büyütenlerle ve işsizlik, yoksullukla IMF politikaları altında ezilen milyonlarla bir attı.

İSTANBUL

DİSK, KESK, Türk İş, Hak İş ve Memur Sen tarafından organize edilen bu yılki 1 Mayıs kutlamasının İstanbul'daki değişmeyen adresi ve en fazla katılımın olduğu yer İstanbul'da yine Çağlayan Meydanı'ydı. Mitingin başlama saati 11:00 olmasına karşın günler öncesinden 1 Mayıs'a hazırlanan devrimci-demokrat güçler, sabahın erken saatlerinden itibaren alana akmaya başladı. Yürüyüş kolu olarak Perpa ve Şişli yönünden alanı doldurmaya başlayan kitle içinde siyasi partiler,

sını, görselliğiyle katılımın en yüksekini oluşturan HADEP kitleleri ise yolun diğer yakasında yer alarak yürüdü. Devrimci çevreler sık sık kendilerini simgeleyen sloganlarını haykırırken; tecrite, emperyalist saldırılara, IMF'ye karşı atılan ortak sloganlar ana gündemi belirliyordu. Bu yıl özellikle birçok yapının flamalarıyla, davulu-zurnasıyla görsel bakımdan zengin olduğu 1 Mayıs'ta Filistin bayrakları da taşınırken anti emperyalist sloganlar daha bir gür haykırılıyordu. HADEP kortejinde ise kitle açtıkları KADEK yazılı

mitingde CHP içinde bir kesimin ölüm oruçlarına değinen sloganlar atması oldukça dikkat çekiciydi. Dersimliler de "Munzur onurumuzdur, vadinin su altında kalmasına izin vermeyelim", "OHAL'in kaldırılması için köye dönüşün sağlanması için, Dersime sahip çık" pankartı açarak geçmiş mirası sahipleneceklerini gösterdiler.

PARTİZAN KİTLESİ 30. YILIN COŞKUSUYLA ALANLARDAYDI

Proletarya Partisi'nin 30. yıl coşkusuyla bu bir Mayıs'ı daha bir kitlesel kutlayan Partizanlar, sabah saat 8:30'dan itibaren Perpa arkasındaki benzinlik önünde toplanmaya başlayarak Şişli yönünden alana girdiler. En önde Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun resimlerinin bulunduğu, sırasıyla "Emperyalist saldırganlığa, küreselleşmeye, yoksulluğa ve tecrite Hayır Partizan", "Emperyalizme ve faşizme karşı YDG saflarına", "Yaşasın proletarya enternasyonalizmi Partizan", "Emperyalizm kağıttan kaplandı Tohum Kültür Merkezi" ve Devrimci Demokrat Sendikal Birlik yazılı pankartların açıldığı 1 Mayıs'ta Partizan ve Tohum bayrakları 1 Mayıs şehitlerini resimleri de taşındı. Sloganlar eşliğinde yürüyen ölüm orucu direnişçilerinin yanısıra Tuzla, Zeytinburnu, Çorlu Deri İş ve Belediye İş de, Partizan kortejinin arkasında yürüyerek üretimden gelen güçlerini sloganlarına işlediler. Alanda ise "Dersim Tokat Erzincan savaşıyor Partizan", "İbo Haydar Zülfikar namludadır iktidar", "Gün gelecek devran dönecek katiller halka hesap verecek" sloganlarının yanısıra başta 1 Mayıs'ın kızılığını ifade eden, Filistin direnişini selamlayan ve ÖO direnişinin kararlılığını yansıtan sloganlar haykırıldı. Mitingde ayrıca "Yaşasın 1 Mayıs TKP/ML" imzalı pankart açılırken, kitle

İstanbul

Partizan andına durarak "Yaşasın partimiz TKP/ML halk ordusu TIKKO, TMLGB", "Marks Lenin Mao önderimiz İbo savaşıyor TIKKO" sloganlarını coşkuyla haykırdı. Daha sonra pankart TKP/ML militanlarınca Çağlayan meydanına asıldı. TKP/ML'nin yanında MLKP, TİKB/B ve DHKP/C'de bayrak flamalarıyla mitingde katıldılar. Miting Partizan kortejinin coşkusu eşliğinde halaylarla son bulurken, 30. yılın geldiği bilge evre tüm yüreklerde hissedildi. Ayrıca İşçi-köylü gazetesi alanda yoğun olarak dağıtılırken, Partizan imzalı kuşlamalar. 1 Mayıs'a yönelik çıkartılan bildiriler dağıtıldı.

Ayrıca 1 Mayıs kutlamaları süresi içinde 1 Mayıs tertip komitesi de alanda bir konuşma yaparak yolsuzluk ve

işsizliğin çığ gibi büyüdüğüne, Türkiye'nin uluslararası şirketlere açıldığına, pazar paylaşımı alanı haline geldiğine vurgu yaptılar. Filistin ve F tipi saldırılarını protesto etmek amacıyla 1 dakikalık oturma eyleminin de yapıldığı miting programı Ferhat Tunç ve Onur Akın'ın verdiği dinletilerle son buldu. Bu yılki 1 Mayıs, coşkunluğu ve katılımın yükselişiyle diğer yıllara oranla iyi geçerken, katılımın daha fazla olmasını engellemek amacıyla, valilik bir bildirge yayınlamakla 1 Mayıs'a kitle taşıyacak otobüslerin polisler tarafından bağlanacağını açıkladı. Bunun üzerine bazı çevrelerin katılımı beklenenin altında gerçekleşirken; devletin her türlü engelleme çabalarına rağmen kitle alana çıkmayı başardı.

İstanbul

DKÖ'ler, devrimci çevreler, anarşistler gibi çeşitli kurumlar yer alırken; bu yılki kutlamalar için yüzbine yakın insan 1 Mayıs kutlamalarına katıldı.

Ve genciyle yaşlısıyla, kadını erkeğiyle, öğrencisi çalışanıyla alana gelen tüm herkesin üzerinde 1 Mayıs coşkusu hissedilirken, kortejlerin oluşturulmasıyla kitleler 1 Mayıs alanına yürümeye başladı. Devrimci çevrelerin çoğunluğu Perpa yönünde sıralanırken; HÖP, Atılım, Kaldıraç, Türk Solu, Devrimci Demokrasi, Proleter Devrimci Duruş, ÖDP, TUYAB, İHD, Eğitim Sen, grevdeki tersane işçileri, Genel İş, Tekstil İş, SES, Birleşik Metal İş ... vb pankartlarıyla yolun bir yaka-

dövizlerle yeni oluşumu selamlarken Abdullah Öcalan lehine sloganlar atıp anadilde eğitim istemlerini haykırdılar.

Şişli kolundan alana girenler arasındaysa Partizan korteji dikkatleri üzerine çekerken, Alınteri, Tuzla Deri İş, Belediye İş, Liman İş, ÇHD, Basın İş, Metal İş, TKP, EMEP, ADD, YörePlatformu arkasında Divriği Kültür Derneği, Tunceliler Derneği gibi kurumlar da yerini aldı. Özellikle Deri İş ve Belediye İş'e bağlı işçiler üretimi durdurarak gelmişlerdi. Metal işçilerinin katılımı geçen yıllara oranla daha kitleselken, KESK'e bağlı sendikalarından Eğitim Sen'de gözle görülür bir düşüş vardı. TKP'nin kitleselliği yanında,

İstanbul

Partiyle kazanacağız

ANKARA

Ankara

1 Mayıs Ankara Tandoğan Meydanı'nda coşkuyla kutlandı. Tertip komitesi tarafından içlerinde iktidar partilerinin

de bulunduğu düzen partilerinin çağırılması emekçilerin tepkisine yol açtı. Bu çağrı üzerine 1 Mayıs'a SP, AKP ve

DYP katılırken SP Genel Başkanı Recai Kutun da 1 Mayıs alanına geldi. Recai Kutun emekçilerin yuhlamaları ve ıslıkları ile protesto edildi.

KESK, DİSK, Türk-İş ve Hak-İş'e bağlı sendikaların katıldığı 1 Mayıs'ta ÇHD, TMMOB, TSİP, HADEP, ÖDP, EMEP, İHD Ankara Şubesi, TAYAD, Barış için Sürekli Kadın Platformu, PSAKD, Halkevleri ve öğrenciler de pankartlarıyla birlikte yerlerini aldılar. Ankara Devrimci Sosyalist Basın Platformu, (Alınteri, Odak, Atılım, Devrimci Demokrasi, Devrimci Mücadele, İşçi-köylü, Kaldıraç) "Yaşasın 1 Mayıs/Biji Yek Gulan" yazılı ortak bir pankart ve arkasından da kendi pankartları ile yürüdü. 1 Mayıs'a katılan Partizan kitlesi en önde "Partizan dergisi" ve onun arkasından da "Yeni Demokrat Gençlik" pankartını açtı. Disiplini ve coşkusu ile dikkati çeken kortejde yürüyüş boyunca "Yaşasın 1 Mayıs", "Biji yek gulan", "Faşistlerden hesap lafla sorulmaz, bizde hesapları namlular sorar", "**Gençler dağ-**

lara partizan iktidara", "Tutsakların katili patron-ağa devleti" vb. sloganlar atıldı. Partizan kortejinde "**Savaşın partirdayan siperlerinde direniş sürüyor**", "İşçi köylü el ele demokratik devrime" vb. dövizler açılırken; ayrıca Muharrem Horoz ve Nergiz Gülmez'in de resimleri taşındı. Partizan ve Tohum Kültür Merkezi bayraklarının taşındığı yürüyüşte ayrıca Partizan imzalı kuşlamalar da yapıldı.

3 koldan yürüyüşe geçen kitle Tandoğan Meydanı'nda birleşti. Burada hep bir ağızdan sloganlar atılırken konuşma yapan Türk-İş temsilcisi işçilerin yuhlaması ve sloganları ile protesto edildi. Partizan kortejinin slogan ve halaylarına işçiler de destek verdi. Miting coşkuyla başlayıp Grup Ninova'nın ezgileri ile coşkuyla bitirildi. Bu arada miting alanında "Yaşasın Partimiz TKP/ML, halk ordusu TİKKO, TMLGB", "Marks Lenin Mao önderimiz İBO savaşıyor TİKKO", "Savaş, öğren, ilerle gücümüz TMLGB" vb. sloganlar da atıldı.

SAMSUN

Türkiye'nin birçok ilinde kutlanan 1 Mayıs, Samsun'da da yapılan mitingle kutlandı. Türk İş, KESK ve DİSK tarafından örgütlenen 1 Mayıs mitingine yaklaşık 2500 kişi katıldı. Saat 12:00'de Shell İstasyonu önünde toplanmaya başlayan kitle saat 13:00 civarında Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Birçok sendika ve Demokratik Kitle Örgütü'nün katıldığı mitingde IMF politikaları ve işçi sınıfına yönelik gerçekleştirilen saldırılara tepkiler sloganlarla dile getirildi. Genel olarak coşkun az olduğu mitingde sendikaların katılımı da zayıftı. Mitingde devrimci demokrat öğrenciler imzasıyla "Üç kapı üç kilit açılın, ölümler durdurulsun" imzalı pankarta polis müdahale etti. Alanda yürüyüş sırasında izinsiz olduğu gerekçesiyle pankarta el koymak isteyen polise karşı direnilerek pankart verildi. Yürüyüş boyunca "Tecriti kaldırın, ölümleri durdurun", "Yaşasın ölüm orucu direnişimiz" sloganlarını atan gençlik, sloganlarını burada da haykırdı. Polis'in müdahalesine direnen öğrencilerin alana girmesi sendikaların devreye girmesiyle sağlandı. "Sorumluluğu biz alıyoruz" diyen tertip komitesine de tehditler savuran polis "hakkınızda dava açılacak" dedi. Pankartla birlikte alana giren öğrenciler "Zafer direnen emekçinin olacak" sloganını attı. Pankart alanda alkışlarla karşılanırken işçilerin de sloganlarla eşlik etmesi dikkat çeken yandı. Alanda simgesel olarak şehitlerin adını haykıran gençler en çok dikkat çeken topluluktu.

Miting, tertip komitesi adına yapılan konuşmaların ardından halaylarla son buldu.

BURSA

Bursa'da DİSK, KESK ve Türk İş'e bağlı bazı sendikalar tarafından organize

edilen miting saat 16:00'da Zafer Parkı'nda başladı. Burada toplanan yaklaşık 3500 emekçi düzenli kortejler oluşturarak Gökdere Bulvarı'na doğru yürüyüşe geçerken; mitingde devrimci sosyalist basın, Demekler Platformu, İHD, HADEP, EMEP, ÖDP, İP, TMMOB, BATİS, Atılım, İşçi-köylü, Sosyalist Demokrasi Hareketi ve Direniş Dergisi okurları "Emek, barış, özgürlük sosyalist güçler birleşin" yazılı ortak pankart arkasında birleşirken, ayrıca her kurum kendi pankartıyla alanda yer alarak yürüdü. Partizan kitlesi "Emperyalist savaşımlara, işsizliğe, tecrite son. Yaşasın 1 Mayıs" imzalı pankartı açarken, sık sık "İşçi köylü elele demokratik devrime", "**Tecriti kaldırın ölümleri durdurun**", "Birlik mücadele zafer", "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**", "IMF tipi yaşama hayır" vb sloganlarını gür bir şekilde haykırdı. Kitle Gökdere Bulvarı'na geldiğinde, 3. Bursa Sinema Şenliği dolayısıyla Bursa'da bulunan yönetmen ve sanatçılar tarafından karşılandı. Alana varıldığında yapılan saygı duruşunun ardından sendika temsilcileri birer konuşma yaparak 1 Mayıs'ın önemine vurgu yaptılar. Miting, yapılan konuşmaların ardından çekilen halaylarla son bulurken, işçi kenti olan Bursa'da işçilerin ve sendikaların kendi üyelerini 1 Mayıs'a taşıyamaması bu yılki kutlamalarda bir eksiklik olarak göze çarpmaktaydı. "Biji yek gulan, Biji aşitiye gulan", "Zindanlar yıkılsın tutsaklara özgürlük" gibi slogan ve dövizlerse valilikçe yasaklanan sloganlar arasında yer alıyordu.

İZMİR

1 Mayıs İzmir'de de geniş bir katılım ile Gündoğdu Meydanı'nda kutlandı.

İzmir'in çeşitli bölgelerinde toplanan emekçiler saat 12:00'de yürüyüşe geçti. Mitinge Belediye-İş, Demir Yol-İş, Hava İş, Orman-İş, Tek Gıda-İş, Haber-İş, Türk

Metal-İş, Genel-İş, Maden-İş üyesi işçiler katılırken EMEP'in de katılımıyla kitle Alsancak Limanı önünde toplanarak yürüyüşe başladı. Yürüyüşte kitleselliği ve coşkusuyla dikkat çeken Belediye-İş'e üye işçiler "Belediye işçisi yalnız değildir", "İş, emek yoksa, barışta yok" vb. sloganlar attılar. Basmane'de bulunan Genel-İş Eğitim Merkezi önünde toplanan DİSK'e bağlı sendikaların işçileri de, "Bu ülke bizim", "IMF uşağı hükümet istifa" vb. sloganlar atarak ilerlerken, Konak Sümerbank önünde toplanan KESK'e bağlı şubeler Cumhuriyet Postanesi önünden geçerek Gündoğdu

defol", "Kahrolsun ABD emperyalizmi" vb. sloganlar atıldı. "**Elini ver kavga büyüsün, umut başkaldırsın yürüsün**", "**Gençlik gelecek gelecek ellerimizdedir/Yeni Demokrat Gençlik**" yazılı pankart ve kızıl bayraklarla mitingde katılan Partizan kitlesi de "Partizan öfkesi hücreleri yıkacak", "Katil devlet hesap verecek", "İşçi-köylü el ele demokratik devrime" vb. sloganlar attılar. Ayrıca yürüyüş boyunca ve alanda sık sık "Umudun adı TKP/ML, Halk ordusu TİKKO, TMLGB", "İbo yaşıyor TİKKO savaşıyor", "Savaş, öğren, ilerle gücümüz TMLGB" vb. sloganların coş-

İzmir

Meydanı'na girdi. TMMOB, HADEP, İHD, Halkevleri, Pir Sultan Abdal Derneği, SDH, Limter-İş, PARTİZAN, Alınteri, HÖP, Mücadele Birliği, Hedef, Devrimci Demokrasi ve öğrenci dernekleri de Cumhuriyet Postanesi yönünden KESK'in arkasından alana girdi. Özellikle mitingin bu kolunda sık sık: "Üç kapı üç kilit açılın ölümler durdurulsun", "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz", "Katil Şaron Filistin'den

kulu bir şekilde atılması dikkat çekti.

YÖK'e ve Tasarısı'na Karşı Öğrenci Koalisyonu içerisinde yer alan HUFÖD, EÜDER, BEFÖDER, Celal Bayar Üniversitesi Öğrenci Derneği (CBÜDER) üyesi öğrenciler ile DEÜ Tıp ve Mimarlık Fakültesi, YTÖ, İzmir Öğrenci Koordinasyonu'ndan öğrenciler de yaklaşık bin kişilik katılım ile işçi sınıfının yanında yerlerini aldılar.

Dünyada 1 Mayıs

1886'da yakılan 1 Mayıs ateşi dünyanın her yerinde kıvılcımlarla büyüyor. Özellikle bu yılki 1 Mayıs kutlamaları emperyalist küreselleşmeye, ırkçılığa karşı gösterilere dönüştü. Emperyalist ablukaya, faşist saldırılara karşın işçi sınıfı ve ezilen halkların öfkесinin önünde hiçbir güç duramadı ve 1886'dan 2002'ye yakılan bu ateşin sönmeyeceği 116 yıl sonra bir kez daha bilinçlere işlendi. Fransa'da ırkçı Le Pen'e karşı, Almanya'da ırkçı Almanya Mlliyetçi Partisi'ne karşı anti-faşist eylem ve gösterilerle, Avusturalya'daki mültecilere karşı uygulanan insanlık dışı uygulamalara karşı yaşanan çatışmalar dünyada 1 Mayıs'a damgasını vurdu.

PARİS

21 Nisan 2002 tarihinde Fransa'da yapılan Cumhurbaşkanlığı seçiminin ilk turunda ırkçı-faşist FN (Ulusal Cephe) partisinin adayı Jean Mari Le Pen'in 1974'ten beri en yüksek oyu alarak seçimlerin ikinci tu-

şu" olarak sunan akımların oy oranlarında kayda değer bir artış olmuştu.

Geniş emekçi yığınlar eskisi gibi yaşamayacaklarının açık sinyalini böylelikle vermiş oldular. Belirgin bir şekilde ortaya çıkan bu hoşnutsuzluğun sis-

erken saatlerinde Cumhuriyet meydanında yerlerini alarak, üzerinde beş ustanın resminin bulunduğu **"Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm/TKP/ML"** imzalı pankartı, Proletarya Partisi'nin şehit düşen dört genel sekreterinin resimle-

da davul-zurna eşliğinde oyunlar oynanarak çevrede biriken kalabalığa bayraklarıyla, sloganlarıyla, marşlarıyla devrim ve sosyalizmin propagandasını yaptılar. Yine **"Küreselleşme, Emperyalizmin Dünya Halklarına Karşı Yeni Bir Saldırısıdır, Kahrolsun Emperyalizm! / Yeni Demokratik Gençlik"** imzalı pankart da sürece denk düşmesi bakımından yoğun ilgi çekiyordu.

Bir milyonu aşkın kitlenin katıldığı 1 Mayıs yürüyüşünde TKP/ML-YDB imzalı bildiriler dağıtıldı. Akşam saat 19:00'a doğru Bastille meydanına kadar yürüyen TKP/ML taraftarları **"Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Viva! Viva! Viva!"**, **"Yaşasın Partimiz TKP/ML"**, **"Yaşasın devrimci tutsakların kahramanca direnişi"**...vb sloganlarla yürüyüşü başarılı bir şekilde sonuçlandırdılar.

STRASBOURG

1 Mayıs öncesi Partizancılar olarak çıkarılan çağrı mahiyetindeki bildiriler geniş bir şekilde dağıtılarak, teknik hazırlıklar yapıldı. Sabah saat 10:00'da yürüyüş başlama alanına **PARTİZAN** imzalı pankartı ve üzerinde Fransızca-Kürtçe-Türkçe **"Yaşasın 1 Mayıs / ATİK"** yazılı pankartı açarak, parti ve ordu bayraklarıyla yürüyüşe başlandı.

Yağan yoğun yağmura rağmen yaklaşık 100 kişinin yer aldığı kortejde **"Yaşasın Partimiz TKP/ML"**, **"Yaşasın 1 Mayıs"...**vb sloganları coşkulu

bir şekilde atıldı.

Saat 14:00'de sona eren yürüyüş, anlamını işçi sınıfının burjuvaziye karşı zorlu mücadelelerinden alan, kızıl 1 Mayıs'ı yaşatma ve sahiplenme bilincinin daha da gelişmesine neden oldu.

SAINT-BRIEUC

2002 1 Mayıs'ı bu yıl Fransa genelinde ırkçılığa karşı bir seyir içinde geçti. Bölgede ATİK'in de içinde bulunduğu 30'a yakın sendika, dernek ve parti tarafından organize edilen yürüyüşe, onbeş bini aşkın kitle katıldı. İşçi-köylü okurları, Fransızca-Türkçe ve Kürtçe yazılı **"Yaşasın 1 Mayıs / ATİK"**, **"İrkçılık ve Faşizm Halkların En Büyük Düşmanıdır"** ve **"Yaşasın Devrimci Tutsakların Direnişi"** pankartlarıyla yürüyüşteki yerlerini aldılar.

Yürüyüş boyunca **"Yaşasın Kızıl 1 Mayıs"**, **"Yaşasın halkların kardeşliği"**, **"Yaşasın Devrimci tutsakların direnişi"**, **"Kahrolsun Faşist Türk devleti"**...vb sloganlar haykırıldı. Valilik önünden başlayıp, şehir içinden dolaşarak tekrar valilik önüne gelinerek sonlandırılan yürüyüş, daha sonra onlarca anti-faşist müzik grubunun ve Türkiyeli amatör müzisyenlerin seslendirdiği marşlar ve Anadolu halk türkülerıyla bir şölen havasında devam ettirildi.

1 Mayıs kutlamaları sırasında TKP/ML-YDB imzalı 1 Mayıs bildirisi ve Ölüm Orucu ile ilgili bildiriler geniş bir şekilde dağıtıldı.

Fransa

runa yükselmesi kamuoyunda büyük şaşkınlık yarattı.

Seçimlerin bu "beklenmedik" genel sonuçlarına bakıldığında burjuva medyanın tüm çarpıtmalarına rağmen iki şey açığa çıkıyordu; birincisi, kayıtlı seçmenlerin % 28,5'i sandık başına gitmemişti. İkincisi, merkez sağ ve sol burjuva partilerinin oy oranlarında düşüş yaşanırken, kendilerini "sistem di-

tem içerisine kanalize edilebilmesi için egemen sınıf partileri tarafından "aşırı sağa karşı" yürüyüşler organize edilerek temelleri sarsılan cumhuriyetin ilkelerine vurgular yapıldı. Kitleler böylesi bir ortamda 1 Mayıs alanlarına aktı. Paris TKP/ML taraftarları da, bir buçuk ay öncesinden başlattıkları hazırlıkları tamamlayıp, sabahın

rinin yer aldığı **"Yaşasın Partimiz TKP/ML"**, Fransızca-Türkçe Kürtçe yazılı **"Yaşasın Kızıl 1 Mayıs"** pankartı, afişleri ve parti-ordu bayraklarıyla ve standlarıyla hazırlandılar.

Bu arada, parti, ordu, 1 Mayıs, enternasyonal marşı ve çeşitli devrimci marşlarla birlikte sloganlarını haykıran TKP/ML taraftarları 8 saat boyunca alan-

Çeşitli illerde 1 Mayıs

ADANA

DİSK, KESK, Türk-İş ve çeşitli siyasi partilerin düzenlediği 1 Mayıs mitingi Mimarşinan Açık Hava Tiyatrosu önünde başladı. Mersin'de yapılması planlanan mitingin Newroz olayları bahane edilerek yasaklanması üzerine Adana'ya akan Mersin kitlesiyle beraber

Adana'daki mitinge 20 bin kişi katıldı. Emperyalizm, IMF, ABD, özelleştirme, hücre tipi hapisaneler ve Kürt sorununun yanısıra İsrail işgalini protesto eden ve işçi sınıfının dayanışma gününü anlatan çeşitli pankart ve dövizlerin açıldığı mitingde Partizanlar **"Yaşasın 1 Mayıs, Yaşasın proletarya enternas-**

yonalizmi" pankartıyla yer aldı.

"Kahrolsun ABD, Kahrolsun İsrail", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", "Partizan ruhuyla hücreleri parçala", **"Selam olsun bin selam otuz yıllık isyana"** **"İbrahim'den Mehmet'e selam olsun Partiyeye"**, **"Otuz yıldır parlıyor, nisan güneşi daha daha büyüyor"**, "Yaşasın sınıfı dayanışması" vb. sloganlarının atıldığı mitingde 1 Mayıs işçi sınıfının daya-

şma ve mücadele gününün anlam ve önemini anlatıldığı çeşitli konuşmalar ardından kitle halay ve sloganlarla dağıldı.

ANTAKYA

Daha önceleri İskenderun'da kutlanan 1 Mayıs işçi bayramı uzun yıllar sonra Antakya'ya taşındı. Hatay Demokrasi Platformu (Antakya İHD, Eğitim-Sen, MKÜ-ÖDER, ÖDP, HADEP, ÇSA) bileşenlerinin organize ettiği miting, yaklaşık 2000

kişinin katılımıyla gerçekleşti. Eyleme Antakya KESK, DİSK, MKÜ-ÖDER, siyasi partiler, İHD, Atılım, Alinteri, Ekmek ve Adalet, Kızıl-bayrak, Mücadele Birliği, Özgür Güneş Kültür Merkezi, Özgür Genç, HÖP, Asi gazetesi pankartları ile katılırken; İşçi-köylü, Yeni Demokrat Gençlik ve Partizan'da "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Faşist Şaron Filistin'den defol" pankartı ile katılım sağladı. Alanda yapılan Partizan kuşlamaları dikkat çekti.

GÖTTINGEN

Alman Sendikalar Birliği (DGB), Almanya Sosyal Demokrat Partisi (SPD), Yeşiller, Demokratik Sosyalizm Partisi (PDS), ATİF ve birçok demokratik kurum ve kuruluşların katıldığı kutlamalar, İrkçı Almanya Milletçi Partisi (NPD)'nin de yürüyüş düzenlemek istemesi üzerine anti-faşist gösterilere dönüştü. 1 Mayıs sabahı saat 5:00'de Nazilerin toplanacağı alan 200 kişilik anti-faşist grup tarafından işgal edildi. Polisin dağıtma girişimine direnen gruptan 80 kişi gözaltına alındı. Saat 9:00'dan itibaren Nazilerin şehre giriş yapabileceği tüm yollar kalabalık gruplar halinde kesilerek faşistlerin girişini engellemeye çalışıldı.

Faşist Rejim Mağdurları Birliği ve Alman Komünist Partisi, NPD'ye karşı yürüyüş ve miting düzenlediler. Sendikaların ve çeşitli partilerin organize ettiği yürüyüş sona erdikten sonra şehir merkezinde miting yapıldı. Çeşitli konuşmaların yanı sıra Göettingen Halkevi de ırkçılık ve faşizm üzerine bir konuşma yaptı ve anti-faşist göçmenlerin faşizme karşı verilecek mücadelede kesinlikle Alman kardeşleriyle birlikte olacağı sözü verdi.

Anti faşistlerin tüm engelleme çabalarına karşın, Almanya'nın çeşitli yerlerinden gelen 4 bin polis 200 faşisti koruyarak gösteri yapmalarını sağladı.

BERLİN

Berlin'de gecedan sokaklara barikat kuran anarşist gruplarla polis arasında çatışma yaşandı. Polisin barikatlara saldırması üzerine taş ve şişe atan gruplara polis, göz yaşartıcı gaz ve tazyikli su ile karşılık verdi. Kentin Prenzlauer semtinde de yaşanan çatışmalarda çöp bidonları ateşe verildi.

Sendikaların düzenlediği 1 Mayıs yürüyüşü ise 1 Mayıs günü saat 10.00'da başladı. Yürüyüş TKP/ML taraftarları da kitlesel olarak katıldı. TKP/ML taraftarları 5 ustanın yer aldığı, emperyalist savaşa karşı, zindanları konu edinen pankartları ve kızıl bayraklarıyla katıldılar ve Türkçe/Almanca sloganlarla özellikle ölüm oruçlarını ön plana çı-

kardılar. 25 binin üzerinde katılımın sağlandığı bu yürüyüşte 1 Mayıs ve Nepal'deki Halk Savaşını destekleyen bildiriler de geniş bir şekilde dağıtıldı. Ayrıca alanda sendikaların hazırladığı çeşitli etkinlikler programında folklor ekibinin sunduğu Kafkas oyunları da gösterildi.

HAMBURG

1 Mayıs'tan bir gün önceki akşamın ilerleyen saatlerinde Hamburg sokakları gençliğin mevcut sisteme karşı tepkilerine tekrar tanıklık etti. Gecenin geç saatlerine kadar sokaklarda barikatlar örülerek polisler-

kar. Yürüyüş boyunca emperyalistlerin son süreçteki mazlum halklara yönelik yapılan topyekün saldırıları ve İsrail siyonizminin Filistin halkına yönelik soykırımı geniş bir şekilde teşhir edildi. Ve yine Türkiye zindanlarında yaklaşık 2 yıldır devam eden komünist ve devrimcilerin dünya devrim hareketinin mücadelesine tarihine çoktan altın harflerle yazılan onurlu mücadeleleri sloganlarla ve konuşmalarla bir kez daha Avrupa kamuoyuna duyuruldu.

DÜİSBURG**Almanya**

çatışmalar yaşandı. Çıkan olaylarda birçok gösterici ve polis yaralanırken birçok gösterici de gözaltına alındı. Gençliğin bu tepkisini zorla bastırıp ezmeyi amaçlayan egemen sistem, tepkiler karşısında çaresizliğinden sağa sola saldırıp terör estirmekten ileri gidemedi.

Gecedan başlayan eylemler sabahleyin yerini **Almanya Sendikalar Birliği**'nin (DGB) düzenlemiş olduğu geleneksel yürüyüşüne yerini bıraktı. Partizancılar da Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (HUML) pankartıyla mitingte yerlerini aldılar. Ayrıca TKP/ML taraftarları beş ustanın posterlerinin olduğu TKP/ML imzalı pankart açtı-

Duisburg'ta TKP/ML taraftarları 1 Mayıs'ı anlam ve önemine layık bir şekilde selamladı.

Yaşasın partimiz TKP/ML imzalı pankartla yürüyen kitle yürüyüşü boyunca militan ve coşkulu bir şekilde yürüdü. Yürüyüş boyunca "Yaşasın partimiz TKP/ML", "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz", "Yaşasın Filistin ulusal direnişi" sloganları atıldı. Taşınan HUML (Halkların Uluslararası Mücadele Ligi) pankartı ve yine HUML'ne ilişkin dağıtılan broşürler yoğun ilgi ile karşılandı.

Ayrıca 1 Mayıs'a ilişkin TKP/ML-YDB ve Partizan imzalı bildirilerle birlikte TKP/ML Enternasyonal İlişkiler Bürosu imzalı Nepal'de-

ki halk savaşını selamlayan bildiriler dağıtıldı.

ERFURT

DGB'nin düzenlediği miting ve yürüyüşe 1500'ü aşkın işçi ve emekçi katıldı. 26 Nisan 2002 tarihinde Gutenberg-Gymnasium'unda yapılan katliamın etkisiyle yürüyüş bu konuya odaklandı ve konuşmalarda 1 Mayıs'ın amacına ve işçi sınıfının mücadelesine değinen olmadı. Erfurt'daki kutlamalara ATİF'de katıldı ve Almanca bildiri dağıttı. ATİF pankartı Alman işçi ve emekçilerince sempatiyle karşılandı.

önce Arroya hükümeti 1 Mayıs'ı yasaklayarak işçi gününü 29 Nisan olarak ilan etmişti. Buna rağmen Filipinler'de onbinlerce kişi 1 Mayıs'ı coşkuyla kutladı. Kutlamaların hedefi ABD, Macapagal, Arroya sistemi idi. Geçtiğimiz yıl devletin saldırısıyla 1 Mayıs kana bulanmış ve 6 kişi yaşamını yitiren, yüzlerce insan da yaralanmıştı.

Bu yılki 1 Mayıs kutlamalarının önemli bir özelliği de Filipin işçi hareketi tarihinin 100. yılına denk gelmesiydi. Bu 100 yıl içinde ülkede değişen hiçbir şey yok ancak mücadeleye yükseldi. Filipinler'de

nişma" sözleriyle son buluyor.

RUSYA

Binlerce işçi ve genç; kömün, sol görüşlü gruplar ve "Raboçeyo Demokratiya" gazetesi tarafından düzenlenen 1 Mayıs gösterilerine katıldı. Özellikle genç komünistlerin coşkusu çok yüksekti. Miting boyunca "Kapitalizm vahşidir", "Birlik olunca hiçbir güç bizi yok edemez", "Yurdumuz SSCB'dir", "Burjuvaziye ölüm" gibi sloganlar atıldı.

Rusya'nın bugünkü durumuna bakıldığında bu hiç de şaşırtıcı değildir. Çünkü bugün Rusya halkı günlük yaşam hakkına dahi sahip değil ve Putin geçtiğimiz günlerde anti-sendika yasasını çıkartarak çalışanları daha büyük bir cendereye sokmuş bulunuyor. Binlerce kişinin katıldığı bu miting ve atılan sloganlar da bunların tepkisini yansıtıyordu.

STUTTGART

Stuttgart'ta bu yıl ki 1 Mayıs; yerli ve yabancı işçi sınıfının uyarı grevlerini yaptığı, patronlarla sendikaların pazarlık masasına oturduğu, anlaşma olmadığı takdirde büyük grevlerin arifesinde bulunduğu bir süreçte görkemli bir şekilde kutlandı.

DGB'nin izin aldığı güzergahtaki yürüyüşte ATİF, YDG ve İşçi-köylü okurları da yerlerini aldılar. Beş ustanın ve dört genel sekreterin resimlerinin bulunduğu pankartların yanı sıra TKP/ML pankartı açıldı.

Yürüyüş boyunca Siyonist İsrail devletinin Filistin'i işgali ve katliamını kınayan sloganlar atılırken, devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı ve devrim anından sonra kitle dağıldı.

Partizan okurları ve ATİF 1 Mayıs programına Stuttgart Tohum Kültür Merkezi'nde devam ederken, etkinlikte TKP/ML Güney Bölgesi'nin 1 Mayıs bildirisi okundu. Ardından Su Damlasına Sığdırılan Yaşam belgesel filmine adını veren şanlı Ölüm Orucu direnişinde altı aylık ceza ertelemesi sonucu tahliye olan Sait Oral Uyan'la canlı telefon bağlantısı yapıldı. Şiir ve türkülerle süren etkinlik büyük bir coşku ve dayanışma ruhuyla son buldu.

SYDNEY

Avusturya devletinin mültetecilere yaptığı insanlık dışı muameleyi protesto eden göstericilerle polis arasında çatışma çıktı. Ülkeye iltica başvurusu yapan göçmenlerin tutulduğu kampları işleten Australasian Correctional Management'a ait bürolar taş yağmuru tutuldu. Atlı polislerin de kullanıldığı çatışmalarda polis çok sayıda göstericiyi gözaltına aldı, gözaltına alınanlardan biri hariç hepsi serbest bırakıldı.

KMU yaptığı açıklamada "Biz şu anda militan işçi hareketi olarak tarihimizi kutluyoruz, bunu yaparken 100 yıllık bir tarihten bahsediyoruz. Hala emperyalizme karşı mücadelede direniş gösteriyoruz. Emperyalizm ve onların yerli uşaklarının sonunu getirmek için özellikle bugün ABD-Macapagal-Arroya sistemine karşı bütün işçiler ve ezilen halkla beraber güçlü bir cephe oluşturacağız" dedi. ABD'nin Filipinler'de açtığı "İkinci Savaş cephesine" de değinen açıklama "Hiçbir zaman eğilemeyeceğiz, Kahrolsun ABD emperyalizmi, Yaşasın enternasyonal anti-emperyalist daya-

FİLİPİNLER

1 Mayıs'ta Filipinler'de Kilusang Mayo Uno (1 Mayıs Sendikası) ve Filipin Sendika Kongresi tarafından 56 bin kişinin katıldığı bir miting düzenlendi. Mitingden iki hafta

mitingin ilk saatlerinde polisle mitingde katılanlar arasında gerginlik yaşansa da miting coşkuyla sonlandırıldı.

mitingin ilk saatlerinde polisle mitingde katılanlar arasında gerginlik yaşansa da miting coşkuyla sonlandırıldı.

MALATYA

1 Mayıs Malatya'da coşkuyla kutlandı. Malatya Emek Platformu'nun düzenlediği miting, Emek-siz Kavşagında yapıldı. Miting boyunca "Birlik Mücadele Zafer", "Her yer Filistin, hepimiz Filistinliyiz" vb. sloganlar atıldı.

İşçi köylü, Fıratta Yaşam, Devrimci Demokrasi okurları da; "Birlik Mücadele Zafer" yazılı bir pankartla mitingde katıldılar.

DIYARBAKIR

Türk-İş 7. Bölge Temsilciliği önünde Emek Platformu tarafından yapılmak istenen basın açıklamasına polisin izin vermemesi sonucunda 20 kişi gözaltına alındı.

TUNCELİ

İzin verilmese de, ildeki siyasi partiler, sendikalar ve demokratik kitle örgütleri tarafından bir basın açıklaması yapılmak istendi. Tes-İş Şube Başkanı Aslan Çağ'ın, basın

metnini okumak istemesiyle beraber kitleye müdahale eden polis 20 kişiyi gözaltına aldı.

MARDİN'de ise, Belediye-İş önünde toplanan 500 kişi davul-zurna eşliğinde halay çekerek basın açıklaması yapmak istedi. Açıklamaya tahammül edemeyen polis bazı kişileri gözaltına aldı.

SİİRT'te de, Belediye bahçesinde toplanan işçiler davul-zurna ile kutlama yaparken, polisin uyarısı sonucu dağıldı.

GAZİANTEP

te yapılan 1 Mayıs kutlamalarına yaklaşık 3000 kişi katıldı. Coğunluğunu HADEP'lilerin oluşturduğu mitingde özellikle polis arama noktalarının fazlalığı dikkat çekiciydi.

ERZİNCAN

1 Mayıs kutlamaları Erzincan'da Demokrasi Platformu tarafından tertiplendi. Yaklaşık 2000 kişinin katıldığı kutlamalara KESK, Kristal İş, ÖDP, HADEP ile halktan yoğun bir katılım yaşandı. Toplan-

ma merkezi olarak Belediye önünden saat 15:00'de harekete geçen kortej yaklaşık 2 km'lik yolu yürüttükten sonra alana varabildi. Alanda ise temsilciler birer konuşma yaparak özelleştirme, anadilde eğitim, F tipi hapisanelere vurgu yaptılar. Yine alanda 1 Mayıs Marşı hep bir ağızdan ve yürekten söylenirken sık sık "İçerde dışarda hücreleri parçala", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganları atıldı.

30. yılın tecrübesiyle önderlik sorununa pratik sürecin ışığında bakış (II)

DEVİRİMİN POLİTİK SORUNLARINA YANIT OLARAK ÖNDERLİK

Politik önderlik, önderliğin can damarıdır. Devrimin politik önderliği devrime nasıl önderlik eder? Devrimin ustası başkan Mao'nun tanıklığına yeniden başvuralım. "Proletarya, partisi aracılığıyla, ülkedeki bütün devrimci sınıflara siyasi bakımdan NASIL ÖNDERLİK EDER?"

Birincisi, tarihi gelişme sürecine uygun temel siyasi sloganları öne sürer ve bu siyasi sloganları gerçekleştirmek amacıyla her gelişme aşaması ve olaylardaki her önemli dönemeç için eylem sloganları ortaya atar.... bütün milletin hep birlikte harekete geçmesi için somut hedefler olmazsa, siyasi önderlik söz konusu olamaz.

İkincisi, bütün ülke somut hedefler uğruna harekete geçtiği zaman, proletarya ve özellikle onun öncüsü KP, bu hedeflere ulaşmada gösterdiği sınırsız coşkunluk ve bağlılık ile örnek olmalıdır.

Üçüncüsü, Komünist Partisi müttefikleriyle doğru ilişkiler kurmalı ve onlarla ittifakını geliştirip sağlamlaştırmalıdır. Bir yandan da belirlediği siyasi hedeflerden asla vazgeçmeme ilkesine bağlı kalmalıdır.

Dördüncüsü, KP saflarını genişletmeli ve partinin ideolojik birliğini ve sıkı disiplinini korumalıdır."

Devrimin politik önderliği, müttefiklerin sekteye uğraması durumunda, devrimin zaferle taçlanması güvence altına almak için, dört madde şeklinde görüşlerini sıralıyor.

Kan, can pahasına büyük bedeller ödeyerek elde edilen bu politik önderlik tecrübelerini kavrama konusunda bu tecrübeleri sürecimizin hizmetine, ihtiyaçlarına sunmada ne kadar başarılı olduk veya oluyoruz? Önderliğin hangi zeminde, nasıl, doğru yöntem ve tarzla örgütlenmesini bilmeyen, bunun teorik bilgisine sahip olmayan, alt örgütlülüklerini, hedef kitlesini örgütlemesini de beceremez.

İdeolojik önderlik, Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimini özümsemekle mümkündür. Politik önderlikten **pratik sürecimizin sorunlarını**

çözümleyen bir kurum anlaşılması gerekirken, pratiğe ışık tutmayan önderliğin teorik kavrayışının sorgulanması gerektiğini belirtmek gerekir. Pratik sorunlarımıza yanıt olması gereken Marksist-Leninist-Maoist ideolojimize karşın halen sorunlarımız azalmadan çoğalıyorsa, Marksist-Leninist-Maoist teorinin kavranmadığı açık değil midir? Devrimci teoriyi pratiğimize ışık tutacak, sorunlarımıza rehber olacak düzeyde kavrama sorunuyla karşı karşıya olduğumuz açık değil midir?

Marksizm-Leninizm-Maoizm teorinin ışığında ülkemizin ekonomik, politik, askeri, kültürel sorunlarına çözüm politikaları tespit edemiyorsak, geniş emekçi yığınlarını partimiz etrafında örgütleyip, savaştıramıyorsa, **DEVİRİMCİ POLİTİKADA YETERSİZ** olduğumuz açıktır.

Devrimci politika, dünyayı değiştirme sanatıdır. Dünyayı değiştirmede beceriksiz kalıyorsak, devrimci politikayı bilmiyoruz, demektir.

Yukarıda Başkan Mao'nun politik önderlik konusundaki saptamalarını ne kadar pratiğe uygulayabildiğimizin yanıtı devrimci pratiğimizdedir. Devrimci pratik düzeyimizin övünülecek düzeyde olmadığı açıktır.

Devrimimizin politik önderlik sorununun çözümü için ülkedeki toplumsal, politik gelişim ve değişimler hakkında kapsamlı bir bilgilenmeye sahip olmak gerekir. Devrimin politik önderliği, toplumsal, politik gelişmeleri önceden sezebilmelidir, öngörülül ve güçlü sınıfsal içgüdüye sahip olmalıdır. Değişim ve dönüşümlerdeki çelişmenin hükmeden yasalarına vakıf oldukça varmamız gereken hedefleri tespit edip kitleleri bu hedefe vardırarak için eylem sloganları etrafında harekete geçirmekle politik önderlik görevinin önemli adımı atılmış olur. Kitleleri, sürecin ihtiyacına yanıt olan eylem sloganlarını kampanyalar tarzında merkezi olarak ele alarak örgütleyip denetlemek ve bu

tarzı bir örgütlenme tarzı haline getirmek gerekirken, politik önderlik bilincindeki yetersizliğinden kaynaklı süregelen hale getirilmedi.

Eylem sloganları, ortak hedefe varmak için ortak hareket tarzını geliştirmek için kullanılır. Tespit edilen hedefe varmada en büyük özveriye, fedakarlığı komünistler gösterir, fedakar ruhunun en çüretlisini komünistler gösterir. Bu tarz politik önderliğin yaşama uygulanmadığı, aksatıldığı, ihmal edildiği zeminde kendiliğindencilik güçlenir. Kendiliğindencilik politikası ve kendiliğindencilik kadrosu yaratılır, oportünizmin beslenmesine hizmet edilir. Politik önderlik yetersizliğinden kaynaklı faaliyetimiz, pratiğimiz, kitleleri doğru tarzda örgütlememizi aksatmış, dolayısıyla kitlelerden kopuşumuzun nedenlerinden biri olmuştur.

Kitleler, doğru bir politik çizgi ve doğru bir politik önderlikle, doğru bir çalışma tarzıyla örgütlenir. Pratiğimize yön veren tarzın kendiliğindencilik olarak belirlenmesinin baş nedeni olarak politik önderlik bilinç eksikliği gelmektedir.

KP, saflarını genişletme konusunda bir darlık yaşamaktadır. Parti üyelerini kadrolarla aynılaştırın tutumdan vazgeçilmelidir. Dar sınırlı parti üyeleriyle devrimin ağırlıklı ve zorlu görevleri yerine getirilemez. İstenmeyen unsurlara kapısını kapatırken kadrolarla parti üyelerini aynılaştırın bakış açısından da kurtulmalıdır. Başkan Mao'nun parti üyelerini yüzdelik oranlamasıyla sınıflandırarak açıklamaya çalıştığını kavrayarak parti üyeliği bakımızın dar olduğu anlaşılacaktır.

ÖNDERLİKTE YÖNTEM SORUNLARI

"Düşmanı alt etme görevini yerine getirebilmemiz için, parti içindeki çalışma tarzlarını düzeltme görevini yerine getirmemiz gerekir" der Mao. Çalışma tarzıyla düşmanı alt etme arasındaki diyalektik bağ, ilişki kavranmak zorundadır. Çalışma tarzına ciddi yaklaşmayan, bunun önem ve gerekliliğini bilince çıkaramayan anlayış, devrim denilen özgürlük yürüyüşünü sekteye uğratır. Bu kadar önemsenmesi gereken sorunu daha yakından incelemeye çalışalım.

Bilimsel tutum, yöntem, çalışma tarzı birbirleriyle güçlü bağları olan olgulardır. Bu konuya ilişkin yeniden başkan Mao'nun tanıklığına başvuralım.

"1- Yaptığımız çalışma ne olursa olsun, biz komünistlerin iki yöntemi vardır. Biri geneli özelle, diğeri önderliği kitlelerle birleştirmektir.

"2- Genel ve geniş çapta bir çağrı yapmadan geniş kitleleri herhangi bir görevin yerine getirilmesi için seferber etmek mümkün değildir. Ama eğer yöneticiler sadece bir genel çağrıyla yetinirlerse, yani çağrısını yaptıkları işe bazı örgütlerde derinlemesine ve somut olarak bizzat girişmez-

Sürecin eylem sloganlarının tespitinden sonra varılacak hedefe geniş emekçi yığınlarla yürüme, önderliği kitlelerle birleştirme yönteminin uygulanmaması durumunda tespit edilen politikanın pratikte maddi güce dönüşmesi düşünülemez.

Bilimsel bir dünya görüşüne sahip olmak yetmez. MLM ideoloji kadar doğru politikaya sahip olmanın olmazlığı ne kadar gerekliyse belirlenen politikayı pratiğe uygulamak için doğru önderlik yönteminin ihtiyacı anlaşılmalıdır.

lerse, bazı noktalarda başarı elde edip, tecrübe kazanıp, bu tecrübeyi diğer birimlere yol göstermede kullanmazlarsa, o zaman genel çağrının doğru olup olmadığını sına ve onun içeriğini zenginleştirme olanağı kalmaz ve genel çağrının hiçbir sonuç vermemesi tehlikesi ortaya çıkar..." "Belirli alt kademe birimlerindeki tek tek kişi ve olaylardan somut tecrübeler çıkarmayan hiçbir yönetici, sorumluluğu altındaki bütün birimlere genel yön göstermede yeterli olamaz.

"3- ...birimin yöneticisinin ve az sayıda faal unsurun oluşturacağı bir önder grup kurulması ve bu önder grubun kendini, harekete katılan kitlelerle sıkı sıkıya birleştirmesi esastır. Önder grup ne kadar faal olursa olsun, faaliyeti kitlelerin faaliyetiyle birleştirilmedikçe, bir avuç insanın verimsiz çabası olmaktan öteye gidemez. Öte yandan kitleler, faaliyetlerini uygun bir şekilde örgütleyecek güçlü bir önder grup olmadan faaliyet gösterirlerse, bu faaliyet ne uzun ömürlü olabilir, ne doğru yönde ilerletilebilir ve ne de bir üst düzeye çıkarılabilir... Birçok yerde ve birçok örgütte çalışmanın ilerletilememesinin bir temel nedeni, birleşmiş, kitlelerle kaynaşmış ve daima sağlıklı kalması bir önder grubun eksikliğidir.

"Savaş, üretim, eğitim (düzeltme dahil) gibi merkezi görevleri yürütürken ya da çalışmayı denetlerken, kadroların geçmişini incelerken ya da öbür faaliyetlerde, genel çağrıyı özel rehberlikle tamamlama yöntemine ek olarak önder grubu kitlelerle birleştirme yönteminin benimsenmesi şarttır. "4- Birçok yoldaşımız bir önderlik çekirdeği oluşturmak için faal unsurları bir araya getirmenin ve bu önderlik çekirdeğini kitlelerle sıkı sıkıya kaynaştırmanın önemini kavramıyorlar ya da bunda başarılı olamıyorlar ve bu yüzden önderlikleri bürokratik ve kitlelerden kopuk bir hale geliyor. Birçok yoldaş kitle mücadelelerinin tecrübesini toparlamanın önemini kavramıyor ya da bunda başarılı olamıyor. Bunun yerine kendilerini zeki sanarak, öznel fikirlerini ileri sürmekten hoşlanıyorlar ve bu yüzden bunların fikirleri boş ve pratikten

uzak bir hale geliyor.

"5- Belirli bir yerde aynı anda birden fazla merkezi görev olamaz. Aynı anda ikinci ya da üçüncü derecede önem taşıyan başka görevlerle tamamlanan tek bir merkezi görev olabilir. Bu yüzden, bu yerin baş sorumlusu, oradaki mücadelenin tarihini ve koşullarını göz önüne alarak, çeşitli görevleri uygun bir biçimde sıraya koymalıdır. Yukarıdan gelen talimatları, kendisi hiçbir plan yapmadan uygulamamalıdır...üst örgütler de önem ve acillik derecelerine göre sıralamadan ve hangisinin merkezi görev olduğunu belirtmeden aynı anda birçok görevi alt örgütlere vermeme-lidir...Belli bir yerdeki tarihsel koşullar ve var olan durumun ışığında, durumu bir bütün olarak dikkate almak ve buna uygun plan yapmak, her dönem için çalışmaların ağırlıklı merkezini ve sırasını doğru bir şekilde saptamak, sonra da bunu kararlılıkla uygulamak ve kesin sonuçlara ulaşılmasını sağlamak önderlik sanatının parçasıdır."

Önderlik sanatının temel yöntemlerini açıklayan başkan Mao önderlik sanatının çalışma tarzıyla ilişkisinin nasıl olması gerektiğini sınıf savaşımının dolaysız tecrübesinde ele alıyor, rehberliğin kriterlerini belirtiyor. Proletaryanın ideolojik-politik rehberliği önderlik sanatının temel yöntemleri, doğru çalışma tarzı, doğru kitle çizgisiyle mümkündür.

Sürecin eylem sloganlarının tespitinden sonra varılacak hedefe geniş emekçi yığınlarla yürüme, önderliği kitlelerle birleştirme yönteminin uygulanmaması durumunda tespit edilen politikanın pratikte maddi güce dönüşmesi düşünülemez. Bilimsel bir dünya görüşüne sahip olmak yetmez. Marksist-Leninist-Maoist ideoloji kadar doğru politikaya sahip olmanın olmazlığı ne kadar gerekliyse belirlenen politikayı pratiğe uygulamak için doğru önderlik yönteminin ihtiyacı anlaşılmalıdır. Elimizde bulunan aracı nasıl kullanacağımızı bilmediğimizde, aracın işlevsizliği nedeniyle anlaşılıyorsa Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimini pratiğe uygulamak için, önderlik sanatının yöntemini kullanamadığımızda

Devrimimizin politik önderlik sorununun çözümünü için ülkedeki toplumsal, politik gelişim ve değişimler hakkında kapsamlı bir bilgilenmeye sahip olmak gerekir. Devrimin politik önderliği, toplumsal, politik gelişmeleri önceden sezebilmelidir, öngörülül ve güçlü sınıfsal içgüdüüne sahip olmalıdır. Değişim ve dönüşümlerdeki çelişmenin hükmeden yasalarına vakıf oldukça varmamız gereken hedefleri tespit edip kitleleri bu hedefe vardırarak için eylem sloganları etrafında harekete geçirmekle politik önderlik görevinin önemli adımı atılmış olur.

Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimi de aynı düzeyde işlevsizleşir, bir "dogma" olarak elimizde kalır.

Önderlik denilince sadece Proletarya Partisi'nin merkezi önderliğinin belirtilmediği anlaşılmalıdır. Önderlik denilince Proletarya Partisi'nin bölge, alan, yerel organ, komite önderliği de anlaşılmalıdır. Başkan Mao'nun önderlik yöntemleri kavranıp uygulanmadan devrimci teorinin devrimci pratikte maddi güce dönüşmesi, devrimci politikanın kitlelerle bütünleşmesi gerçekleşemez. KP'nin önder organlarının iki yönlü temel görevi vardır, **birincisi** somut durumu bir bütün olarak bilmek; **ikincisi** politikada ustalaşmaktır. Politikada ustalaşmak dünyayı değiştirmekte ustalaşmaktır. Önderlik yöntemlerinden biri güncel olayları çözmek için yılda birkaç büyük ve küçük toplantı düzenlemektir. Toplantılar fikir alışverişinin sağlandığı tecrübe ve deneylerin özümsemişi, yanlışın atılıp, doğrunun kuşanıldığı bir arınma ve arıtma atölyesidir. Yılda birkaç kez toplantı yapılmadan sorunlara sağlıklı çözüm bulunamaz. Merkezi ve bölgesel, yerel düzeyde sık sık toplantılar düzenlenerek, sorunlarımızı yanıtlar ve çözümler bulunmalıdır.

Sürekliliği sağlanmış parti önderliği yaratılmamasının, kalıcı hale getiremeyip kurumsallaştıramamasının nedeni geniş emekçi yığınlarla güçlü

politik bağların olmamasıdır ki bunun nedeni de kitle çizgimizin pratiğe uygulanmamasıdır, önderliğe bakış açısının yetersizliği ve zaafı oluşu-

dur. Kendi içinde uyum probleminin güçlü yaşandığı yönetici organlardan üretim, verim ve önderlik beklene-

mez. Asgari düzeyde bir iç uyumun yine asgari bir düzeyde çalışma ortamının olmadığı, yaratılmadığı süreçte doğru ve güçlü bir önderlik beklenebilir.

Alınan düşman darbeleri sonucu yaşanan önderlik boşluklarında boşluğu doldurma yetersizliği ve yapılan yanlışlıklar, atamadaki isabetsizlikler, olumsuz kavrayışsızlığımızın önderlikteki yansımalarıdır. Yukarıda açıklamaya çalıştığımız nasıl bir önderlik? Önderliğin ideolojik, politik ve yöntem sorununa vurgular yapılmaya çalıştık. MLM bilimi ışığında doğru ve bilimsel bakış açısıyla önderlik sorununu irdelemeye, çözümlenmeye çalıştık. Ancak bu adımların daha zenginleştirilip, ayrıntılandırılarak, güçlendirilmesi gerekir. Sovyet, Çin, Vietnam ve diğer ülke devrimlerinde "Nasıl bir önderlik?" sorusuna doyumcu ve sürecimizin ihtiyaçlarına yanıt olacak, araştırma ve incelemeye ihtiyaç vardır. Dolaylı tecrübenin zenginliğine, ayrıntısına ihtiyaç vardır. Düşmanın önderlik konusundaki pratiğine onların bilgisine de ihtiyaç vardır. Devam ettirilmelidir.

Devam edecek

PUSULA

Küçük burjuvazinin s(k)aygıdeğer temsilcileri

PP sınıf savaşımının ürünüdür. KP, proletarya-burjuva sınıfları arası savaşımın gelişimi ve ürünü olarak örgütlenmiştir. Onun varlık zemini sınıflar arası savaşımdır. Bu savaşım ortadan kalktığından onun varlık zemini de ortadan kalkar. Proletaryanın bilimi Marksizm, işçi sınıfı modern bir sınıf olarak tarih sahnesinde yer aldıktan sonra gelişmiş ve modern bir bilim haline gelmiştir.

Modern sınıflar arası çatışmanın gelişiminde ortaya çıkarak örgütlenen KP, sınıf düşmanlarını alt etme görevinde kendi bünyesine nüfuz eden sömürücü sınıflara ait olan ideolojik hastalıklara karşı mücadele ederek, başarıya ulaşır. Proletarya Partisi hakkında bilimsel ve doğru bakış açısına sahip olunmadan Leninist-Maoist parti anlayışı güçlü şekilde kavranmadan parti içinde farklı düşünce ve anlayışlara hatalı ve yanlış anlayışlara karşı güçlü bir silaha, bilimsel donanıma sahip olunamaz. Bilimsel ve Marksist-Leninist-Maoist parti anlayışımızı güçlendirmek, sağlamlaştırmak zorundayız. Aksi takdirde açık bırakılan, kapatılmayan, ihmal edilen her gedikten burjuvazinin parti içine sızması kaçınılmaz olur.

PP içindeki doğruyla yanlış arasındaki mücadele toplumdaki sınıflar arası mücadelenin parti içindeki yansımalarıdır. Proletarya Partisi içindeki doğruyla yanlış arasındaki mücadelede yanlış temsilcileri, küçük burjuvazidir. Yarı-sömürge, yarı-feodal olan ülkemizde küçük burjuvazinin yoğunlukta olması KP'nin bu kesimle kuşatma altında olduğunu ve bu sınıfa ait düşünce, yaşam ve alışkanlıkların etkisinin de güçlü olduğu gerçeğini ortaya çıkarır. KP içinde küçük burjuva ideolojisinin etkisinin sıkça görülmesi şaşırıcı değildir. Bu kaçınılmaz bir olgudur. Dolayısıyla KP içinde ortaya çıkan küçük burjuvazinin farklı kesimlerinin farklı düşüncelerinin varlığının bizleri kesinlikle karamsarlığa, şaşkınlığa düşürmemesi gerekir. KP, tarihi boyunca gıdasını idealizmden, varlık zeminini burjuva sömürücü sınıftan alan tasfiyeci hiziplere karşı mücadele etmiştir. KP bünyesinde sıkça ortaya çıkan tasfiyeci hizipçilerin sayıca kabarık olması küçük burjuvazinin ülkemizdeki yoğunluğundan kaynaklanmaktadır.

Küçük burjuvazi demokratik halk devriminin önemli bir bileşenidir, vazgeçilmez müttefikidir. Bu sınıf burjuva-feodal sistemden en fazla baskı gören sınıflardan biridir. Sömürücü egemen sınıflar tarafından hızla işsizliğe, sefalete ve yoksulluğa sürüklenmektedirler. Her geçen gün bir adım daha mülksüzler sınıfına dahil olmaktadır. Bu sınıfın ekonomik ve politik özgürlük istemleri güçlüdür. Ancak sınıfsal gerçekliklerinden kaynaklı ikili bir karakterleri vardır. Bu sınıfın büyük çoğunluğu devrimden yanadır. Devrimden ve devrimci düşüncelerden çabuk etkilenirler. Devrimci saflarda mücadele istemleri ve bu saflara katılmaları hızlı olur. Kötü yanları devrimci mücadelenin gerilediği, etkisinin zayıfladığı dönemlerde devrimci saflardan kopmaları çabuk olur, zor karşısında yalpalamaları hızlanır, burjuvazinin etki alanına çabuk girerler. Sabırsız, aceleci ve kaypak özelliklere sahiptirler. Devrimci durumun yükseldiği, devrimci hareketin ivme kazandığı dönemde bu sınıftan akın akın devrim saflarına katılmaları hızlanır, tersi durumda önü alınmaz kopuşlar, terkedişler başlar.

Bu sınıftan KP saflarına katılıp MLM eğitimle proleterleşen, parti ve halk için fedakarlıklar yaparak sava-

şanların, süreç içinde dönüşerek MLM olanların sayısı az değildir. KP'ye örgütsel olarak katılıp, ideolojik olarak KP'ye katılmayanlar da olmaktadır. KP saflarına her katılanın düşüncelerinin bütünüyle proleterleştiği söylenemez. Her KP üyesinin ideolojik olarak proleterleşme hedefi-çabası iddiası olmak zorundadır, ancak bundan her KP üyesinin düşüncelerinin bütünüyle proleterleştiği anlamı çıkmaz, ya da kısa sürede proleterleşmesi beklenemez. Başkan Mao, KP saflarındaki üyeleri yüzdelerle sınıflandırmaya tabi tutarak, değerlendiriyor. Çünkü yukarıda ifade etmeye çalıştığımız gibi küçük burjuva saftan proleter safa örgütsel olarak geçişle küçük burjuva ideolojiden proleter ideolojiye geçiş örgütsel geçiş gibi kolay ve rahat olmuyor. Kavranmayan, kavranmakta zorluk çekilen konu budur. Çevremizde en fazla yanlış bakışın olduğu konu budur, "Bir PÜ nasıl olur da bu kadar yanlış yapabilir", "PÜ'ler hata yapmaz, yanlış yapmaz" vb abartılı, gerçek olmayan, öznal niyet ve beklentilerin yoğunlukta olduğu düşüncenin temelinde partili olma gerçekliğinin kavranmaması gelmektedir.

KP içindeki proleter düşünce, küçük burjuva düşünceye karşı doğru ve bilimsel zeminde sabırlı mücadele yürütmezse bu düşünce sahiplerini eğitip, dönüştürme çabasına girmeye bu çaba aksatılırsa küçük burjuva ideolojisini yenmek güçleşir. KP içinde ideolojik mücadele gevşetildiğinde küçük burjuvazi proletaryanın öncüsünü kendi düşüncesi doğrultusunda şekillendirmeye-biçimlendirmeye çalışarak, etkili olmaya, devrime ve halka zarar vermeye başlar. Dolayısıyla KP, proleter ideolojik saflarını inatla-bilimle gözü gibi korumak zorundadır.

Küçük burjuvazinin KP içindeki yansımaları düşünsel, politik ve yaşam tarzında ifadesini bulmaktadır. İncelenmesi gereken konular bunlardır.

Küçük burjuvazinin düşünsel yöntemi esas olarak öznellik ve sorunları incelemede tek yanlılık olarak ortaya çıkar. Gerçeği olgularda aramaz, somut şartların somut tahlilini

öznal niyet ve istemleriyle yapar(!) Olguları, toplumsal ve politik gelişmeleri tek yanlı olarak ele alır. Ağacı görür ormana isim koyar. Parçayı görür, bütün zanneder. Gevezelik yapmakta üstüne yoktur. Bilgisi, kitabı bilgidir. Algisal bilgidir yoksundur, dogmatizmden muzdariptir. Küçük burjuva üretimin darlığından kaynaklı bakış açısı sınırlı ve dardır. MLM biliminin lafzını eder, ancak idealizmden vazgeçmez.

Küçük burjuvazinin politik duruşu; sınıfsal karakterinden dolayı kah sağa kah sola yalpa yapar. Sabırsızdır, devrimi hemen yapma gibi yanlış isteme sahiptir. Proletaryanın uzun erimli mücadele sabrından yoksundur. O her zaman "solcudur", sağcılığı sevmez. "Sol" sloganlara bayılır. Faaliyeti kapalı kapıcılık olarak, maceracılık olarak ortaya çıkar, proleter saflık ve dürüstlükten uzaktır. Devrimin darbeler aldığı, devrimci dalganın zayıfladığı, -sığ sulara çekildiği dönemde karamsarlığı ve ümitsizliği proleter saflarda yaymaya çalışır. Felaket tellallığı yaparak, sağcılığın güçlü zehrini etrafa yayar, Proletarya Partisi'ne karşı güvensizliği, devrime karşı inancsızlığı yayarak, tanrı arayışına soyunur.

Küçük burjuvazinin istikrarsızlığı onun ekonomik duruşundan kaynaklıdır.

Küçük burjuvazinin örgütsel yaşamı; düşüncedeki tutarsızlığı yaşamında da yansır. Kitlelere yaklaşımı sekterdir, bu sekter yaklaşımı kitleleri devrime karşı yabancılaştırır. Bu eğilimin güçlenmesi KP'de "sol"sapmalara yol açar. Kendi bencil çıkarlarını her şeyin üstünde tutar. Devrimin ve halkın çıkarlarını kendi sekter eğilimine kurban eder. Bu yanlış eğilim, kendini çok farklı tarzda ve görüntülerde, farklı şekillerde ortaya çıkarır; Bölgecidir, gizli hemşericilik yapar, onları kayırır, bürokrat ve buyrukçudur, emir ve talimat vermeye bayılır. İşine geldiği zaman katı bir "merkeziyetçi" bireysel çıkarına ters düştiği zaman "demokrasi" meleşir kesilir. Gösteriş düşkünüdür. "Tek başına örgütüdür".

KP'nin iktidar yürüyüşünü engelleyen, ideolojik saflığını ve birliğini

zedeleyen, örgütsel faaliyetini aksatan hastalıkların başında sekterizm gelmektedir. Bu küçük burjuva hastalığı deşifre edip çözümlenmek yaşamsal önemdedir.

Sekterizm asla proletaryaya hizmet etmez, onun hizmet ettiği sınıf sömürücü sınıftır. Sekterizm KP faaliyeti içinde kendini farklı şekillerde ortaya koyar. Sekterizmin, "Bağımsızlıkçı" boyutunu deşifre edip açığa çıkararak, mahkum etmek bugün daha fazla öneme sahiptir. PP içinde kendini gizlemeden, ortaya çıkan bu anlayış sahipleri, parti disiplinini çiğneme demokratik merkeziyetçilik ilkesini silikleştirerek, aşırı demokrasici tavırlara girmede "cesur"durlar. Yarı-aydın kimliklerinden dolayı kendilerini parti içinde en zeki ve becerikli sınıflardan biri olarak gösteren, parti disiplinini çiğneme "başarılı"durlar, ancak partiye karşı da saygılı olduklarını belirtirler, uygulamada tam tersi bir duruş sergileyerek, kendi "ben"lerini ön plana çıkarırlar, bencildirler. Partinin verdiği görev ve sorumlulukları yerine getirmezler, anlamsız gerekçelerle parti disiplinini çiğneme "örnek" olan bağımsızlıkçılar geçmişte yaptıklarıyla övünürler, haksız bir ilgi, ayrıcalık beklerler, böbürlenirler. Bunların devrim ve parti kaygıları yoktur ancak söylem düzeyinde keskin partici ve devrimcidirler. Gerçek kimliklerini gizlemekte bir sanatçı becerisine sahiptirler. Burjuva partilere ait aşağılık yöntemlere başvurarak parti içinde "adamcılık"ı geliştirirler, adamlarıyla özel ilişkiler geliştirirler. Onların yoldaşları yoktur, kendi adamları vardır. Bunlar kesinlikle dürüst değillerdir, kibirli ve ukaladırlar.

Devrim denilen büyük özgürlük yürüyüşünde proleter olmayan düşünce ve duruşlara karşı proleter düşünce ve duruşla karşı koymak fena halde ihtiyaçtır. "Bağımsızlıkçı" duruş ve tavırlara karşı proletaryanın bilincini kuşanarak silahlanalım.

Türk, Kürt ve Çeşitli Milliyetler

Kül olarak kalmak ya da A

“Binlerce, onbinlerce şehit bizden önce halkın çıkarı için kahramanca canlarını verdiler. Onların bayrağını yukarı kaldıralım, kanları ile çizilen yolda ilerleyelim”

Mao Zedung

Not: Elimize posta kanalıyla ulaşan bildiriye konunun güncelliği ve haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayımlıyoruz

*O anka kuşu misali
Yarattı kendini yeniden
Kendi küllerinden
Karanlıklar arasından
Doğurdu güneşini
İbrahim'in gözlerinden...*

TKP/ML'nin kurucusu ve kuramcısı komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın faşist diktatörlük tarafından katledilişinin 29. yılında çeşitli ulus ve milliyetlerden Türkiye proletaryası ve emekçi halkının Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve Yüce Komünizm kavgasında gerçek kurtuluşun yolunu **TKP/ML** şahsında göstermeye devam ediyor.

İbrahim Kaypakkaya!

Enternasyonal proletaryanın Türkiye kolu **TKP/ML**'nin kurucusu ve kuramcısı.

İbrahim Kaypakkaya!

İçinde yaşadığımız emperyalist, kapitalist sistemin mezar kazıcısı ve yeni bir dünya yaratmaya muktedir tarihin en devrimci sınıfı proletaryanın bilimsel ideolojisi MLM'nin ülkemiz topraklarındaki temsilcisi.

İbrahim Kaypakkaya!

Ülkemiz topraklarında MLM ile her türden revizyonist-reformist, legalist, sınıf uzlaşmacı, MLM düşmanı, teori, ideoloji ve örgüt anlayışına karşı dikilen bilimsel duvar.

İbrahim Kaypakkaya!

MLM ideolojiye, devrime, sosyalizme ve yüce komünizm idealine inancın, proletarya ve ezilen, sömürülen, aşağılanan, her gün zulüm altında inleyen emekçilere adanmışlığın simgesi.

İbrahim Kaypakkaya!

Sınıf düşmanları karşısında her koşulda direnmenin, devrimi savunmanın, enternasyonal proletaryanın kızıl bayrağını “ser verip sır vermeme” geleneğinin yaratıcılığıyla her koşul ve şart altında doruklarda dalgalandırmanın, cüretin, çelikten iradenin sembolü.

İbrahim Kaypakkaya!

Her türden gerici sistem ve temsilcilerine karşı direnmek, savaşmak ve kazanmak isteyenlerin zulme zorbalığa karşı başkaldıran bütün yığınların esin kaynağı.

18 Mayıs 1973: Bu tarih enternasyonal proletaryanın öncüsü **TKP/ML**'nin kurucusu ve kuramcısı, önderi **İbrahim Kaypakkaya**'nın Diyarbakır işkencehanelerinde katledildiği tarihtir. Bu tarih aynı zamanda

komünist önderimizin insanlığın binlerce yıldır süregelen zulme, sömürüye, baskıya karşı mücadele tarihinde öncülerini gibi tarihin onurlu sayfalarında bir Anka olarak yer almasıdır. Bu tarih aynı zamanda **İbrahim Kaypakkaya**'nın yoldaşlarının ondan devraldıkları enternasyonal proletaryanın kızıl bayrağını tarihin burçlarına dikmeye ant içtikleri emperyalizm, faşizm ve her tür gericiliğe karşı sınıf kinlerinin, savaşma azimlerinin arttığı bir tarihtir.

30. yılına giren **TKP/ML**'nin mücadele tarihinin defalarca gösterdiği gibi komünist önder **İbrahim Kaypakkaya**'nın yoldaşları bu süreç içinde bir taraftan emperyalizmin yeminli uşağı faşist diktatörlüğe, diğer taraftan da parti içinde ve dışında her türden anti-MLM akım ve anlayışa karşı kesintisiz mücadele yürütmüş ve yürütmeye devam etmektedir. “Görüntü ile öz aynı olsaydı bilime ihtiyaç olmazdı” der Marks. Bu yüzden görüntüde aynı özde farklı olanlara karşı tavizsiz mücadele yürüttük/yürütmeye devam ediyoruz.

Çünkü komünist önderimizin ektiği tohum; ortaya koyduğu görüşler ve o kısacık yaşamı, mücadele pratiğinde oluşan sentezin sonucunda toprağın derinliklerine uzanan kök; insanlığın ezen-ezilen, sömürülen-sömürülen biçimde açığa çıkan ve ezenin/sömürenin ortadan kalkana dek sürecek olan muazzam sınıf savaşımını nihai zaferle taçlandırarak özü taşıyordu. Tohum özündeki yaşamı köklerine, köklerindeki gücü gövdesine aktarmasını bildi. Muhteşem sonsuzluk rotası bu durumda kendisini sembolize etti/etmeye de devam ediyor.

Enternasyonal proletaryanın ülkemizdeki öncü kurmay

partimiz **TKP/ML**'nin kurucusu komünist önderimiz **İbrahim Kaypakkaya**'nın ektiği ve köklendirdiği tohumla bize bilimin ışığında savaşmanın, yılmamanın, muazzam fedakarlığın ve sınıfın çıkarlarına bağlı kalmanın; tohumdan ağaca, ağaçtan ormana dönüşmenin cüretini gösterdi bizlere.

Komünist önderimizin katledilişinin 29. yılı aynı zamanda onun ideallerinin somutlaştığı **TKP/ML**'nin 30. kuruluş ve mücadele tarihidir. **TKP/ML**'nin önderliği, önder yoldaşımızı gerçekten yaşatmanın ancak ve ancak onun ideallerini gerçekleştirilmesi için emperyalizm ve faşist diktatörlüğe karşı kurtuluş mücadelesini geliştirmek olduğu bilinciyle hareket etmektedir. **İbrahim Kaypakkaya**'yı yaşatmak, ektiği tohumları yeşertmek ancak komünist önderimizin her alanda takipçisi olmakla mümkündür. Bunun olmazsa olmazı ise **TKP/ML**'nin saflarında **TKP/ML**'nin önderliğinin çizdiği rotada devrim mücadelesine seferber olmaktır. Devrim mücadelesini daha ileriye taşımak devrimin öncüsü **TKP/ML**'nin mücadelesini, kitlelere önderliğini çelikleştirmeli sürekli daha ileriye taşımak, kendimizi İbrahimleştirmeliyiz. Çünkü **İbrahim TKP/ML'dir, TKP/ML İbrahim'dir**. Tıpkı Vladimir Mayakovski'nin Lenin için yazdığı; *“Biz Lenin diyorsak parti demektir bu, parti diyorsak bu Lenin demektir aynı zamanda”* mısralarında olduğu gibi anlamak, sahiplenmek, ideallerini yaşatmak noktasında durum bu kadar açık ve berraktır.

Doğru ve güçlü bir bilimsel temele, büyük bir mücadele birikim ve deneyimine sahip olan **TKP/ML**'nin bu nitelikleriyle pratik konumlanışı arasında bir çelişki olduğu **TKP/ML** ön-

derliğince ortaya konulmuştur. Bu bir gerçekliktir. Fakat aslanın bu gerçekliği devrim mücadelesi lehine değiştirmek olduğu bilinciyle hareket eden **TKP/ML** önderliği “İbrahim'den Mehmet'e sınıf bilincini, parti bilincini, önderlik bilincini kuşan” şiarında somutladığı bir yönelimi önüne koymuştur.

Marksizm-Leninizm-Maoizm biliminin sınıf savaşımını ele alış tarzı, onun içindeki devrimci yanı, kitlelerin mücadelesini yönlendirmeyi, bilinçli hareket ettirmeyi, bir bütün olarak hedef alıp iktidar perspektifiyle geliştirmeyi içerir. Parti bilinci her şeyden önce kitlelere ve dolayısıyla devrim önderlik bilincinin temelidir. Parti bilinci, Marksizm-Leninizm-Maoizm'in kitlelerin savaş pratiğinin bir ürünü ve kumanda merkezi olduğunu kavramaktır. Parti bilinci, sınıf uzlaşmazlığının tek ve gerçek kurtuluş tarzı olduğunu bilmek ve buna göre hareket etmektir. Parti bilinci, kitlelerin kendiliğinden mücadelesinin bilimle donatılması ve Halk Savaşı ile en üst bilince çıkarılması demektir. İbrahim yoldaşın partimizi kurarken benimsediği önderlik tarzı bu özelliklerle yüklüdür.

TİİKP'in iflah olmazlığını net olarak açıklamış ve sınıf mücadelesinde komünist partisinin olmazsa olmazlığı ilkesinden hareketle **TKP/ML**'yi kurmuştur. O, Kemalizm hakkında o zamana kadar yapılmamış sınıf tahlilini yapmış ve sınıf uzlaşmazlığının Marksist-Leninist-Maoist bir örneğini sunmuştur. O, parti bilincinin partiyi kurmakla iç içe olduğunu ve devamında da partiyi geliştirmek ve güçlendirmek için ortaya konacak sıkı ve etkin bir çabayla yükselebileceğini kendi pratiğinde ispatlamıştır. O,

Devletlerden Emekçi Halkımız; Banka olmak bize bağlıdır!..

kitlelerin sınıf mücadelesini analiz ederek, proletaryanın, köylülüğün, ezilen bağımlı ulus olan Kürt Ulusunun devrimdeki rolünü ortaya koymuş buna uygun bir savaş çizgisi oluşturmuş ve böylece pratiğinde, yazılarında, kitlelerle ilişkilerinde, parti içindeki durumunda düşman karşısındaki baş eğmezliğinde parti, sınıf ve önderlik bilincinin billurlaştığını göstermiştir. 2. OPK ile birlikte Mehmet yoldaşa somutlanan belirgin özellik önder İbrahim'in çizgisini savunmak ve özenle uygulamaktır. Mehmet yoldaş tüm tarihimizin ayakta kalmış, doğruluğu defalarca ispatlanmış, ilkelere darbe ve tasfiyeciliğin tahribatına karşı "ayağa dikket" bu tahribata son verme yönelimini partimize kazandırmıştır. Partimizi layık olduğu yere taşımak için başlatmış olduğumuz "İbrahim'den Mehmet'e" diye ifadelendirdiğimiz süreci ve yaklaşımı doğru zeminde kavramalı ve buna kenetlenmeliyiz. Bugün önde-

rimiz **İbrahim Kaypakkaya**'yı anmak demek süreci kavramak ve sürecin bize yüklediği görevleri yerine getirmek demektir. Nasıl ki "İbrahim TKP/ML'dir" diyorsak, bugün de TKP/ML'li olmak sürecin politikasını hayata uygulamak için ısrar ve sebat demektir. Bu unutulmamalıdır.

"İbrahim'den Mehmet'e şiarı; karşı devrimin her türlü düşüncesi ve uygulamaları karşısındaki net tavırlarını, uzlaşmazlıklarını ve gerçekliği ortaya koyarak bu gerçekliği devrim mücadelesi lehine dönüştürme pratiklerini içerir. TKP/ML'nin önüne koyduğu bu yönelim TKP/ML'nin mücadelesini geliştirmek açısından hayati öneme sahiptir. Parti bilinci, sınıf bilinci, önderlik bilinci somut olgulardır. Bu somutluk ise TKP/ML'nin varlık nedeni olan DHD, sosyalizm, yüce komünizm kavgasının layıkıyla yerine getirilebilmesi, emperyalist ve uşaklarının işçi sınıfı ve ezilenler üzerindeki her türlü tahakkümü-

nün kırılması için ideolojik, politik, örgütsel ve pratik mücadeleyi gerektirir. Bu kudret TKP/ML'de, önderliğinde ve militanlarında vardır. 30 yıllık mücadele tarihinde, hem dosta hem düşmana sayısız defa bu gösterilmiştir. Bundan sonra da gösterilmeye devam edecektir. Bu noktadaki her zaaf, geri duruş parti ve devrim bilincinde ciddi eksikliklerin göstergesidir. Parti bilinci, önderlik bilinci, sınıf bilinci gibi en temel noktalardaki gerilik, MLM ideolojisinin yeterince özümsememesi, partinin rolünü ve misyonunu, bilince taşıyıcı fonksiyonunu görememek, nihayetinde de devrimi gerçekleştirme noktasında zaaf davranışın ifadesidir.

Eğer kitleler kendiliğinden egemen sınıflara karşı savaşma, onların sömürü ve baskı iktidarını yerle bir etme ve kendi iktidarını kurma yolunda harekete geçebilselerdi komünistlere, komünist partiye de ihtiyaç olmazdı. Komünist partisinin, komünistlerin varoluşunun zorunluluğu kitlelerin kendiliğinden böylesi bir bilince ulaşamayacakları, kendiliğinden iktidar perspektifli örgütlenip savaşamayacakları gerçekliğindedir.

Emperyalistler arası çıkar dalaşlarının, rekabetin artışı, daralan pazarların zorunladığı savaşlar, emeğin yeni ve vahşi sömürü biçimlerinin yaygınlaşması vb. vb. ezilen-sömürülen kitlelerde emperyalistler ve uşaklarına, bu vahşet ve talana karşı başkaldırı dinamiklerini de olgunlaştırmaktadır. İnsanlık nesnel olarak yeni alternatiflere; devrime yaklaşmaktadır.

Sınıflar mücadelesinin binlerce yıllık tarihi göstermiştir ki asıl güçlü olan sömürücü sınıflar değil halktır. Geleceğine inanmış, kurtuluşunun yolunu görmüş, örgütlenmiş, ezilen, sömürülen kitlelerdir. Kitlelerin bunca sömürü, baskı, katliam ve her türden haksızlığa rağmen sistemin içinde kalışı kendilerine bu kötülükleri yapanları sırtında taşımaya de-

vam edişi, devrimci ve komünistlere "mesafeli" duruşu vb. vb. yanlarını görerek kitlelere güvensizlik duyabilir miyiz? Böylesi bir düşünce komünistlerin düşüncesi olamaz. Çünkü onlar bilirler ki kitlelere gidildiğinde, bilinç taşıdığına, egemen sınıfların ideo-kültürel tahakkümü parçalandığında ezilenlere gerçek kurtuluşun yolu gösterildiğinde, güven verildiğinde, kitleler kendi cellatlarının yanında ve onlar için değil, kendi gelecekleri için savaşmakta, kendisini feda etmekten geri durmamaktadırlar. Mao Zedung'un dediği gibi "yığınlara güvenmeliyiz, partiye güvenmeliyiz, bunlar iki ana prensiptir. Bu iki prensipten şüpheye düştüğümüz takdirde hiçbir şey yapamayız."

Marksizm, Leninizm, Maoizm güvenmeliyiz. Marksizm-Leninizm-Maoizm'in ülkemiz topraklarındaki temsilcisi TKP/ML'ye güvenmeliyiz. TKP/ML'nin önderliğine, çizdiği rotaya güvenmeliyiz. İşçiler ve emekçilerin yıkan ve inşa eden gücüne güvenmeliyiz. Tarihin akışı her zaman ileriye doğrudur. Hiçbir güç bu akışı engelleyemez, yaşanan sıkıntılar, duraklamalar, alınan darbeler bu zorunlu tarihsel ilerleyişi yavaşlatabilir ama engelleyemez. Çünkü tarihin hükmü ileriye gidişden gelişim ve değişimden yanadır. Komünist partileri ve ülkemiz topraklarında TKP/ML de bu tarihsel ilerleyişin öznesi ve motor gücüdür. Aklımız, gücümüz ve silahımız olarak düşünce, ideal ve yaşam pratiğiyle bizlere her zaman rehber olan

komünist önderimiz **İbrahim Kaypakkaya**'nın sloganlarını bir kasırga gibi yeniden yaymanın vaktidir. Sınıf bilincini, parti bilincini, önderlik bilincini kuşanarak **İbrahim Kaypakkaya**'nın bizlere bıraktığı Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm, Yüce Komünizm mücadelesini geliştirmek, TKP/ML'nin emperyalizm ve faşist diktatörlüğe karşı savaşını layık olduğu noktaya taşıma bilinç, kararlılık ve cüretiyle kavgaya seferber olalım. İbrahimce yaşayalım, İbrahimce savaşalım, İbrahim'i kavgamızda yaşatalım. Biz savaşmayı büyütme, yaymaya ve kazanmaya muktediriz...Kazanaçağız da!

***Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür!..**

- * 18 Mayıs'ı Unutmadık. Hesabını Soracağız!..
- * Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın "Ser Verip Sır Vermeme" Geleneğini Taşyalım. Maoizmin Işıklı Yolunda İlerleyelim!..
- * **Kahrolsun Patron-Ağa Devleti!..**
- * Komprador Patron-Ağa Devletini Yıkacağız, Demokratik Halk İktidarını Kuracağız!..
- * **Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!..**
- * Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!..
- * **Yaşasın Partimiz TKP/ML Önderliğindeki TİKKO ve TMLGB!.**

**Mayıs 2002
TKP/ML
MK-SB**

“Devrimci mücadeleyi hayatından önde tutardı”

29 yıl önce 18 Mayıs'ta Komünist önder İbrahim Kaypakkaya düştü toprağa. Onu katledenler bununla da yetinmediler. Başta O'nun düşüncelerini savunanlara olmak üzere ailesine, köyüne, mezarına kısacası onunla ilgili herşeye saldırdılar/saldırıyorlar. İ. Kaypakkaya'nın ölümünün 29. yıl dönümünde babası Ali Kaypakkaya ile yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

- Bize İbrahim'i anlatır mısın?

İbrahim 1949'da Alaca'nın Karakaya köyünde doğdu. İbrahim birbuçuk yaşındayken annesiyle ayrıldım. Annesi teyzemin kızıydı. Annesi başka bir köye gitti, ben de köyün içinden evlendim. 54'te ikinci eşim kalp krizinden öldü. Üçüncü eşimle evlendim 55'te. İbrahim bu sefer de ikinci analığının yanında kaldı. Elimden geldiğince ezdirmemeye çalıştım. İbrahim çok zeki idi. Köyümüzde ilkokul yoktu. İlkokulu **Karamahmut**, Alacahöyük, Çorum Merkez'e bağlı **Ortaköy**'de bitirdi. Hasanoğlan Öğretmen Okulu sınavına girdi. Öğretmen okulunu kazandı. Dersleri bayağı iyi gitti Hasanoğlan'da. Orada bazı siyasi sataşmalar oldu İbrahim'e. Yazdığı şiirlerden dolayı; O dönem şiir yazıyordu. Böyle olmasına rağmen Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'nu kazandı. Okul içinde Fikir Kulüpleri Federasyonunun Şubelerini kurdu. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Fizik-Matematik bölümünde okuyordu. 120 kredi üzerinden mezun oluyorlardı. 20 kredisi kalmıştı mezun olmak için. Yatılılığını kaldırdılar. Biz Danıştaya dava açtık. Danıştay yürütmeyi durdurdu. 60 gün içinde okula çağır-

dı. Danıştayın kararını uygulamadılar. Şevki Demirel diye Demokrat Parti zamanında il başkanı vardı Çorum'un. Onunla beraber okul müdürü Ayhan Doğan'a gittik. “İbrahim'e söyleyin siyasi görüşümden vazgeçtim desin. Bu fikir kulübünü de kaldıracağını söylesin. İmzalı bir dilekçe yazsın. Sen de babası olarak altını imzala. Ondan sonra okuluna dönebilir” dedi. İbrahim'le görüştim. Söyledim müdürün dediğini. “Baba” dedi. “Ben FKF'nin şubesini kurmuşum. Bir sürü insanı ikna etmişim. Şimdi varacağım ben yanlış yapmışım, eylemimden, bu düşüncemden vazgeçiyorum mu diyeceğim, yapmam bunu” dedi. “Silahın varsa çek beni vur, hiç el kaldırmam ama bu teklifini yapmam” dedi. Yatılılığı da kaldı. Ta ki Diyarbakır'daki tutukevine girinceye kadar çağırmadılar. Danıştayın kararını uygulamadılar? Daha sonra İbrahim tutuklanınca okula dönebilir diye çağırda bulundular. Ama dönmesi de mümkün değildi artık.

- Daha önceki tutuklanmaları nasıl olmuştu İbrahim'in?

Diyarbakır'dan önce Ayhan Doğan'ın başına tabanca kabzası vurdu dediler. Tutukladılar. Sağmalcılara götürdüler. Silivri'nin Değirmenköyü diye bir köye gitmişti. Orada ağalarla köylüler arasında bir arazi kavgası varmış. Orada köylüleri desteklemiş. Yol kesmişler. Orada da yakalandı. 3-4 ay Sağmalcılar Hapishanesi'nde kaldı. Gölcük'te işçilerin boykotlarına katıldı. Yaptıkları, katıldığı eylemleri bir hayli çoktu.

Ben bir toplantılarına

katılmışım, İstanbul Üniversitesinde. Oradaki toplantı İşçi Partililer tarafından yapılmış. İspanyol İç Savaşında adamlar öldürülmüş, onları gösteriyorlardı. Eleştiri istediler. İbrahim de orada bir eleştiri yaptı. İbrahim'e bayağı sataştılar. Oradan birisi çıktı. Robert kolejinde miymiş neymiş. “Siz çocuklarla mı konuştuğunuzu sanıyorsunuz? Karşınızdaki dev bir üniversiteli. Ne zannediyorsunuz?” diyerek İbrahim'e destek oldu. Sataşmalar oldu.

- İbrahim'in köydeki yaşamı, köylülerle ilişkisi nasıldı?

Geri dönüp İbrahim'in köydeki durumuna baktığımız zaman Hasanoğlan'dayken İbrahim köye geldiğinde eğer nadas zamanıysa tarlada sabanı eline alıp çift sürüyordu. Eğer tırpan zamanı, orak zamanıysa tırpanı eline alıp ekin biçiyordu. İbrahim, bana çok yardımcı oluyordu. Diğer arkadaşları yarım kollu gömlek giyip başını açıp bahçelerde, bağlarda gezerlerken o devamlı çalışırdı. Ben de inşaat ustalığı yapıyordum, oralarda, tarlalarda, bağda, bahçede, evde nerede olursa olsun İbrahim'in işi bıraktığını ben hiç görmedim.

- O dönem devrimci düşüncelerini size aktarıyor muydu? Köye çalışmaya geldiğinde sizinle tartışıyor muydu?

İbrahim'le sürekli tartışıyorduk. İşçi köylü gazetesi o zaman da vardı. Köye o gazeteleri getiriyordu. Bazı dergiler getiriyordu. Alacahöyük'te, Karamahmut'ta, Keşlik'te, Narlık'ta, Karadona'da, Yeniköy, Ortaköy'de tanıdıklarımız vardı. Gökçam'da

annesi vardı. Oralara kadar da çalışmalarını sürdürüyordu, siyasi çalışmalarını. Aramızdaki sürtüşme, tartışma hiç durmamıştı zaten. İbrahim'in ikna gücü çok yüksekti. Anlatma kabiliyeti çok iyiydi. İbrahim için köyün içinde illa kızımızı vererek diyenler, onu isteyenler çoktu. Fakat o, okulunu bitirmeyi bekliyordu. Öyle bir şey düşünmüyordu.

Üvey annesi: Kadınlarla duvarın dibinde oturur konuşurduk. İbrahim'e demişler ki evlen. Demiş ki benim geleceğim meçhul. Ben elin kızını alırsam belki dul kalacak demiş. Onun için ben evlenmeyi hiç is-

temiyorum demiş.

Devrimci mücadeleyi herşeyden üstün tutuyordu. Hayatından bile önde tutuyordu. İbrahim okulunda düşüncesiyle meşguldü, köye gelince işiyle meşguldü. Daha doğrusu düşüncelerini çevreye yaymaya çalışırken hem de evin işinden hiçbir zaman elini çekmemişti.

“O İNANCINDAN ASLA DÖNMEDİ”

Sonra malumunuz. Tunceli'de yakalandı. Cafer Atan diye birisi ihbar etti. Diyarbakır'a götürüldü. Diyarbakır'a iki kez gittim, görüşemedim. Üçüncüsünde mektubu gelmişti.

“Görüşebilirsin, soruşturmam bitti. İstanbul’daki bir olayla ilgili savunmamı istiyorlar. Zaman uzadığı için olayı hatırlamıyorum. İstanbul’a git. Av. İbrahim Türk’ü bul. Bilinçli gel. Savunmamı bilinçli yapayım” diyordu. İstanbul’a gittim. Avukatla görüşüm. Diyarbakır’a gittim. 19 Mayıs 1973... Son gidişimdi. Diyarbakır’a 20’inde vardım. Görüşmek için Nizamiye’ye gittiğimde “görüşmeyeceksin” dediler. İbrahim’in “soruşturmam bitti” dediğini söyledim, mektubunu gösterdim. Neden görüşmeyeceğim dedim. “Suçu ağır da onun için” dediler. Orada kimlik tespiti yapan çavuşlar vardı. Sesimi yükseltip onlarla bayağı tartışınca hapis hane müdürü Ahmet yarbay “ne oluyor” diye geldi. “İlle de görüşeceğim diyor” dediler. “Kimle görüşecek?” dedi Yarbay. İbrahim Kaypakkaya deyince “geç kulübe” dedi. İkinci gittiğimde tartıştığımız Mevlüt Karaaslan diye bir topçu teğmeni vardı. O tabancası belinde hiç yüzüne bakmıyordu. Merzifonlu bir teğmen vardı. O üzgün görünüyordu. Yarbay elindeki evrakları üstteğmene verdi. Bana bir araba gösterdi, bindim. Sıkıyönetim komutanlığına götürdüler beni. Orada bir odaya aldı, geliyorum dedi, gitti. Sonra yanında bir albay bir de tuğgeneralle kapıdan girdiler. Tuğgeneral beni aşağıdan yukarı sözdü. “İbrahim’in babası mısın?” dedi. Babasıyım dedim. “Doğrudan doğru söylemek olmaz ya ben söyleyeceğim” dedi. “İbrahim öldü” Öldürdünüz diye bağırp çağırma başladım ben. “Depelerim” diyordu. Zaten depelemişsin falan dedim. Bayağı tartıştık orada. Yarbaya döndü. “Götürün, muamelesini yapsın, cenazesini alsın” dedi. Muamelesini yaptım. Belediyeden memur getirdim keşfine. 300 kuruşa tabut yaptırdım. 60 kuruşa kefen aldım. Tabuta koydurdum. Havaalanına gelmeden önce araba aradım. Arabalar 1700 kuruş istiyorlardı. Zaten 1200 ku-

Katledilişinin 29. yılında Komünist önder İbrahim Kaypakkaya’yı saygıyla anarken onun kısa ama onurlu yaşamını Onu tanıyanlardan, ailesinden, köylülerinden dinleyerek sizlere taşımak istedik. Önce yoldaşımızın ailesini ziyaret ettik. Ankara’da babası sevgiyle karşıladı bizi. Yaşlı ve yorgun bedenine rağmen İbrahim’den bahsederken sınıksız kucaklıyordu bizi. Ondan bizlere İbrahim’i anlatmasını isteyerek sohbet başladık. Kaypakkaya ailesi olarak yaşadıkları baskıları, çektikleri acıları, diğer çocuklarının İbrahim’in mezarına gitmek istediklerinde askerlerden işittikleri hakareti anlatırken gözleri doluyordu.

Ali amcayla sohbetimizin ardından İbrahim’in doğduğu köye gitmek için yola çıktık. Önce Çorum’da bulunan akrabala-

rıyla görüştük. Hepsinde İbrahim Kaypakkaya adını duyduklarında saygıyla karışık oluşan korku, endişe bizleri köye göndermeme isteğinde birleşiyordu. “Buradaki akrabalarıyla, köylüleriyle görüşün. Ama köye gitmeyin. Köyde size çok baskı yaparlar. Askeri konvoya yapılan saldırının ardından köylüye çok eziyet ettiler” diyerek bizi birkaç akrabasıyla görüştürdüler. Akrabaları İbrahim’in zekiliğinden, çalışkanlığından bahsediyor ardından bize nasihat etmeye başlıyordu. “Aman size de zarar gelmesin”le sonuçlanan bütün konuşmaların ardından, köyün şimdiki halini kendimiz de görmek istedik. Önderimizin doğduğu, çocukluğunun geçtiği, mezarının bulunduğu topraklara gitmek isteğimizdeki ısrar sonucu köye doğru yola çıktık. Yapılan eylemin ardından köyün girişindeki karakolun asker sayısının çoğaltıldığını,

aramaların sıklaştığını gördük. Kaypakkaya’nın mezarının devlet açısından tam anlamıyla korku abidesi olduğunu gördük. Öyle ki köyde herhangi bir cenaze bile olsa mezarlığa götürülebilmek için köylü, jandarmadan izin almak zorunda. Köye giriş çıkışlar jandarmanın denetiminde. Tüm bu baskılar altında ellerindeki bir lokma ekmeği de kaybetmek istemeyen köylü İbrahim’le ilgili birşey duyduğunda hem endişeleniyor, yine kendilerine zarar geleceğinden korkuyor hem de hala İbrahim’i yaşatanların olduğunu, Onu korkusuzca savunanların olduğunu öğrenince saygılarını gizleyemiyorlar. Korkuyla karışık duyulan gurur “18 Mayıs’ta buraya gelecek misiniz?” sorularıyla yansıyor. Ve köyden sıcak umutlu bakışlarla, “umarım başarılı olursunuz, daha da güçlenirsiniz” dilekleriyle ayrılıyor...

ruşla gitmiştim. Araba bulamadım. Peşin alırsınız dediler, gidiş gelişi alırsınız dediler. Taksicinin biri havaalanına git dedi. Uçak tek yönlü olduğu için belki ucuz götürür dedi. Akşam 6:30’a biletimi aldım. Askerler tabutu arabaya koydular. Ahmet Yarbay da Mevlüt Karaaslan da oradaydılar. Bir çanta koydular, İbrahim’in çantası diye tabutun yanına. Havaalanında polise teslim ettiler. Polis aradı beni. İbrahim’in savunmasını yapmak için İstanbul’dan gö-

türdüğüm bildiri çıktı üzerimden. “Alıkoymayacağız” diye diretdiler. “Üzerinde yasak yayın taşıyor” dediler. Ben de oğlumun isteği üzerine getirmiştim, savunmamı bilinçli yapayım diyordum dedim. “Oğlunun ölümünü duyduğunu yırtacaktın” dediler. Değil ki bu bildiri dedim. Oğlumun ölümünü duydum. Bu sabah geldim, Diyarbakır’a indim. Akşam 6:30 oldu bir lokma ekmeğe bile hatırıma gelmedi cenazeye karşılaşıncaya. Bildiriyi nerede düşünecektim dedim.

Öyle deyince öbür polis küfretti ona. Elinden bildiri aldı yırttı attı. Daha sonra 6:30’da uçağa bindik. Sekize çeyrek kala Esenboğa Havaalanında indik. Beni arıyordu askerler. Ali Kaypakkaya kim dediler. Benim dedim. Arkadaşların nerede diye sordular. Arkadaşlarım yok dedim. Ben yalnızım. Bakıtılar arkadaş yok, inanmak zorunda kaldılar. Araba aradım orada da. Cebimde para yoktu. Onlar bir araba tuttular. Polis arabasıymış. Ben arabanın içinde ağla-

yıp küfredip geliyordum. Evin önüne geldiğimde onlar gittiler. Sabah da bir minibüs tutup cenazeyi köye götürdüm. Giderken annesini de evli olduğu köyden alıp birlikte köye gittik. Cenazeyi defnettik, geldik. Basında, her yerde, kitaplarda ismimiz çıktı. Bu sefer saldırılar aileye yöneldi... 78’de Çankırılı Hasan Açıkalın diye birini öldürdüler. Benim evin önüne koydular. Polis baskısı devam etti. Eve gelip kadına kıza hakaret ettiler. Bu baskılardan sonra eşim dayanamadı. 78’de kalp krizi geçirdi. Acile koştuk ama adımız Kaypakkaya olduğu için bakmadılar. Toplayıp bizi çoluk çocuk nezarete koydular. Daha sonra savcılığa çıkartıldık. Savcı ölüm olayını anlatırdı. Anlattım. Otopsi raporu da geldi. Kalp yetmezliği dediler. Tamam cenazeyi alabilirsin dediler. Sadullah diye bir komiser vardı. Katili nasıl olur da serbest bırakırsın diyordu. 4-5 çocuk, annem, ben kaldık. Sonra şimdiki eşimle evlendik. O zaman 4 çocuğum vardı. Elif, Feride, Hakkı, Ali Ekber. Çocuklarımın hemen hemen hepsi baskı gördü. Feride, Ali Ekber işkence gördüler. Hapis yattılar. Son eşimden bir oğlum daha oldu. İbrahim’in adını koyduk. Şimdi ODTÜ’de Petrol Mühendisliği’nde okuyor. Bir yerde ismi hiç bilinmeyen biri bir eylem yapsa hiç dikkat çekmiyor. Ama bizim ele geçtiğimiz her yerde ismimiz bomba gibi patlıyor. Kaypakkaya diye.

Son olarak söylemek istediğiniz birşeyler var mı?

İbrahim aileden hiç soyutlanmadı. Örnek bir kişiliği vardı. Bütün çocuklarımda içinde İbrahim kadar inançlı, inandığı şeyden dönmeyen, İbrahim kadar işine ailesine bağlı, ailesine saygısı olan bir çocuk görmedim. İbrahim’le siyasi konularda çok tartıştık. Onun ölümünden sonra düşüncesini benimsemiştim. İyice benimsemiştim.

Parıldayan siperlerde direniş sürüyor

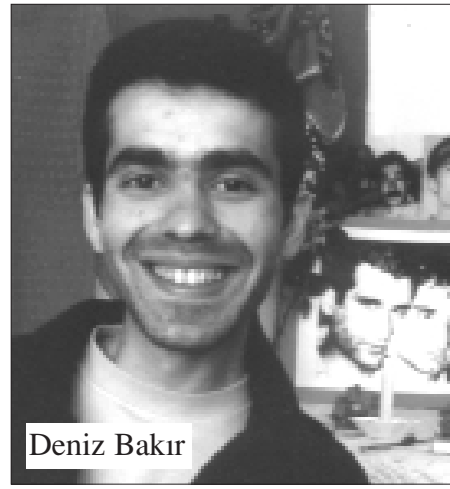
Mevsimleri deviren direnişçiler “üç fidanı” mumlarla andılar

İçerde tecrit altında sürdürülen ÖO direnişini dışarda da sürdüren MLKP dava tutsakları Deniz Bakır ve Fikret Lüle; Denizler ile ÖO şehidi Hüseyin Kayacı'yı andılar. 5 Mayıs günü Gazi'de bulunan direniş evinin önünde asfalta kırmızı karanfiller bırakılarak mumlar yakıldı.

İstanbul: İçerde tecrit altında sürdürülen ÖO direnişini dışarda da sürdüren MLKP dava tutsakları Deniz Bakır ve Fikret Lüle; Denizler ile ÖO şehidi Hüseyin Kayacı'yı andılar. 5 Mayıs günü Gazi'de bulunan direniş evinin önünde asfalta kırmızı karanfiller bırakılarak mumlar yakıldı. Deniz Bakır yaptığı konuşmada Denizlerin ve Hüseyin Kayacı'nın yarattığı değerlere her zaman sahip çıkacaklarının bilinmesini istedi. Deniz-Yusuf-Hüseyin ile Hüseyin Kayacı'nın fotoğrafları bulunan anma alkış ve zılgıtlarla bitti.

DİRENIŞÇİLER SÜRECİ DEĞERLENDİRDİ

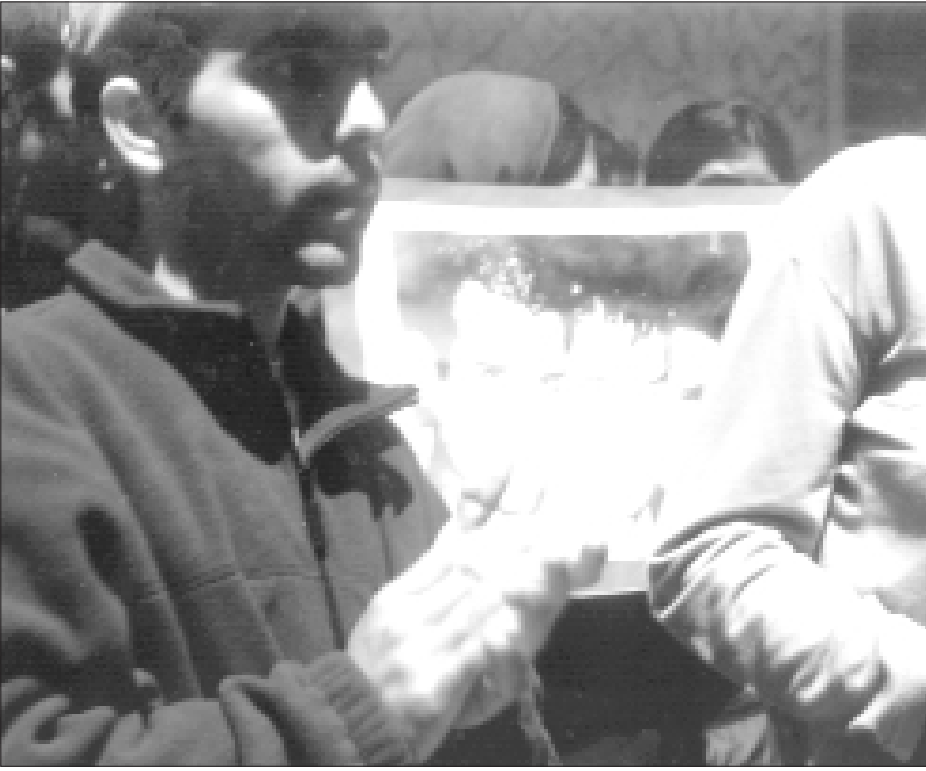
Deniz Bakır (ÖO direnişinin 114. gününde): Üç kapı üç kilit süreciyle birlikte bizim açımızdan politik olanaklar doğdu. Hapishanedeki tutsaklar açıldı. Taleplerimizi karşılamıyor ama demokratik kamuoyunda olumlu tepki ve yankı uyandırması bu sürecin yeni bir çıkış yapabilmesi için politik zeminde bizim açımızdan önem taşıyor. Anaları-

Deniz Bakır

Fikret Lüle

mız, dostlarımız Ankara'da yaptıkları eylemlerle demokratik kamuoyunu yeniden bu meseleye yoğunlaştırdılar. Belirli düzeyde bir seviye yakalandı. Ankara sürecinin bizim açımızdan önemi yoğunlaşan sessizlik ortamından bir çıkış ortamı yakalamaktı. Yakalanan bu süreci bundan sonra tüm demokratik kamuoyunun çıkış noktasını bir üst noktaya taşımamız. F tipi saldırısını en baştan beri devrimciler ifade ettiler. Stratejik bir saldırı, bu yanı sıra bizim açımızdan önemi büyüktür. Biz bu saldırıda, tüm olanaklarımızı ve tüm güçlerimizi olabildiğince programlı kullanarak hayata geçirmeliyiz. Ankara süreciyle yapılmak istenen bu idi, yakalandı.

Fikret Lüle (Direnişin 361. gününde): Bu sürecin devrimci hareket için stratejik önemi ortadadır. Bu koşullarda

özellikle duyarsızlığın kırılması açısından ve politikanın buz kıranı oynaması açısından dışarda Ölüm Orucu'na başlanmasının bizim açımızdan Ankara süreciyle birlikte ön açıcı bir eylem hattını geliştirmesi gerekiyor. Türkiye Devrimci hareketinin sizin de bildiğiniz hastalıkları var. Bunları aşarak daha potansiyel olarak yine devrimci hareketin çıkarlarından bakarak hapishanelerde yakalanan siper yoldaşlığı anlayışı-birlikteliği bu süreçte de bundan sonra da yakalayarak sürekliliğini sağlamalıyız. Şu çok açık; bizim açımızdan, Ölüm Orucu'nu asgari kazanımla sonuçlandırmak olmazsa olmaz. Devrim ile karşı devrim arasındaki irade çatışmasına dönüşmüş bir süreç. Dışardaki ÖO süreci de kitle hareketine belli bir anlamda yeniden dinamizm katmaktadır.

Filipinler'de Memik Horuz'un tutukluluğuna ve F Tipi Hapishanelere karşı eylem

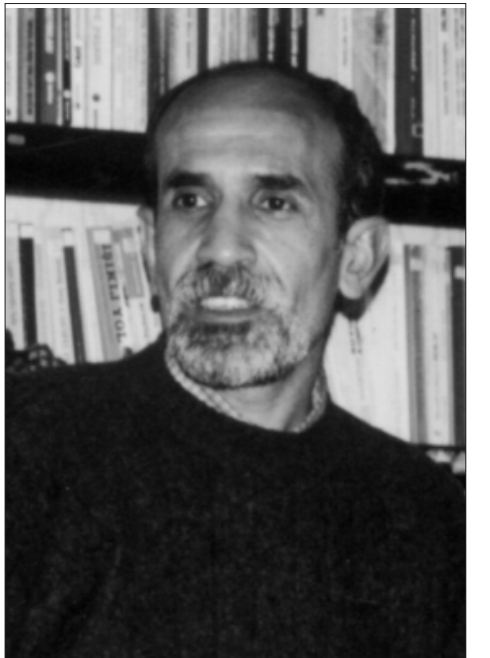
Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (HUML) Filipinler Komitesi ve Yeni Yurtsever Birlik Grubu üyeleri Türkiye'nin Filipinler Konsoloslugu önünde Memik Horuz'un serbest bırakılması ve F Tipi Hapishanelerin kapatılması için protesto gösterisi yaptı.

Horuz'un resminin ve **“Memik Horuz derhal serbest bırakılsın”** sloganının olduğu bir pankartın taşındığı eylemde “Türkiye'deki tüm siyasi tutuklular serbest bırakılsın”, “Me-

mik Horuz için adalet”, **“Türkiye'deki insanlık dışı F Tipi Cezaevleri kapatılsın”**, “Türkiye, faşist devlet” sloganları atıldı.

HUML Başkanı ve Filipinler'deki Bayan Muna Parti temsilcisi Crispin Beltran bir bildiri yayınlayarak Memik Horuz'un suçsuz olduğunu ortaya koyan delillere ve mahkemede bulunan şahitlerin ifadelerine dikkat çekti. Beltran 16-18 Mart tarihlerinde Horuz'un mahkemesine katılmak ve göz-

lemlerde bulunmak için geldiği Türkiye'deki izlenimlere dayanarak şu ifadeye bulundu: “Türkiye'de insan haklarının bulunduğu koşulları korku ve rici buldum. Diğer tutsaklarla kendi aralarında bir araya gelip örgütlenmede bulunmamaları için siyasi tutsaklar diğer F tipi denen izolasyon hücrelerine konulmaktadır. Siyasi tutsaklara sanki ruhen ve zihnen rahatsız hastalarmış gibi muamele edilmektedir.”

DETUDAK'tan Mesut Yılmaz'ı protesto

Çeşitli ziyaretlerde bulunmak için Almanya'ya giden Mesut Yılmaz DETUDAK'lılar tarafından protesto edildi.

3 Mayıs 2002 tarihinde Köln

Üniversitesi'nin daveti üzerine Köln'e giden Mesut Yılmaz'ın katıldığı "AB ve Türkiye ilişkileri" konulu toplantı salonu saat 18:00 sıralarında DETUDAK bileşenle-

rince (**Partizan**, Devrimci Demokrasi, **Atılım**, Alinteri ve **Kızılbayrak**) işgal edildi. Mesut Yılmaz'ın Türkiye'de insan haklarını anlattığı sırada ayağa kalkan DETUDAK'lılar Almanca, Mesut Yılmaz'ın doğru söylemediğini belirterek slogan atmaya başladılar. İki dilde hazırladıkları "**üç kapı üç kilit açılışın, ölümler durdurulsun**", "**Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz**" pankartlarını açarak Mesut Yılmaz'a "Türkiye'de işkenceye ne zaman son verilecek?" sorusunu yönelttiler. Bunun üzerine soruyu cevaplamaktan kaçınan Yılmaz "siz de burada bana işkence yapıyorsunuz" diyerek soruyu örtbas etmeye çalıştı. Yaklaşık yarım saat süren protesto eylemi salonda bulunan birçok insanın da desteğini aldı. Eylemin amacına ulaşması üzerine DETUDAK bileşenleri yine sloganlarla salondan ayrıldılar.

Partizan yürekler "Nisan Güneşi" pikniğinde buluştu

İzmir: Proletarya Partisi'nin 30. kuruluş yıldönümünü İzmir'deki partizanlar 28 Nisan 2002 tarihinde düzenlenen "Nisan Güneşi" isimli kır gezisiyle kutladılar. 30. yılın vermiş olduğu coşkuyla sabah saatlerinde buluşan Partizan yürekler otobüs ile yapılan 1,5 saatlik yolculuktan sonra piknik alanına vardılar. Piknik alanının hazırlanmasından sonra bir kişi açılış konuşmasını yaparak, kitleyi Demokratik Halk İktidarı için verilen mücadelede şehit düşen tüm devrimci ve komünistler

için bir dakikalık saygı duruşuna çağırdı. Saygı duruşundan sonra yapılan konuşmada 24 Nisan 1972'nin çeşitli milliyetlerden işçi sınıfı ve emekçilerin kurtuluşunu sağlayacak olan Proletarya Partisi'nin kuruluş tarihi olduğunu belirtti. PP'nin kuruluşundan kısa bir süre sonra başta kurucusu İbrahim Kaypakaya olmak üzere birçok kadrosunun düşmanla girdiği savaşta ya şehit düştüğü ya da tutuklandığı belirtilen konuşmada PP'nin aldığı bu darbeden sonra tekrar toplandığını ve 30 yıllık

tarihi boyunca her darbeden, ihanetten, komplodan sonra adeta yeniden ayağa dikildiğini anlattı. 30 yıllık mücadele tarihi boyunca PP'nin sınıf savaşımından hiç geri adım atmadığının vurgulandığı konuşmada herkesin PP'ne daha da sarılması gerektiği vurgulandı.

Konuşmanın bitmesinin ardından hazırlanan yemekler hep birlikte yenildi. Oluşturulan müzik grubunun verdiği dinletin ardından şiirler okundu. Daha sonra kitle yine müzik grubu eşliğinde omuz omuza halay çekti. Özellikle ailelerin ilgi gösterdiği Nisan Güneşinin selamlandığı pikniğe genel ilgi de yoğundu.

Avukat Filiz Kalaycı'ya "yargılama" saldırısı

Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk'ün 10 tutsağın haftada 5 saat bir araya gelmesi için yayınladığı genelgeyle ilgili 15 Ocak 2002 tarihli Cumhuriyet Gazetesinde **Av. Filiz Kalaycı**'nın konuyla ilgili görüşleri yayınlanmıştı. Haberde Kalaycı'nın "Adalet Bakanı yeni ölümlere davetiye çıkarıyor. Başka seçenek bırakmayarak eylemi kışkırtıyor" ifadeleriyle Adalet Bakanını tahkir ve tezyif ettiği gerekçesiyle hakkında soruşturma açıldı. Soruştur-

mayı başlatan Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, avukatların yargılanma usulü nedeniyle Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Müdürlüğü'nden soruşturma izni istedi. Soruşturma izni verilince dosya Kırıkkale Başsavcılığı'na gönderildi. Kırıkkale Başsavcılığı da TCK'nın 159. maddesine göre cezalandırılması istemiyle iddianame düzenleyerek soruşturma izni verilmesi için dosyayı Kırıkkale Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderdi. Kırıkkale Ağır Ceza Mahkemesi son

savunma iznini verdiği takdirde Av. Filiz Kalaycı TCK'nın 159. maddelerini ihlal ettiği gerekçesiyle 6 aydan 3 yıla kadar hapis istemiyle Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'nde keyfi bir şekilde yargılanacak.

Erkan Hiroğlu (Nasır) şehit düştü

1 Şubat 2002 tarihinde kısa süreli bir görev için bir gerilla birliği ile hareket eden TKP(ML) Dersim Bölgesi Siyasi Komiseri Nasır, görevini bitirdikten sonra ana birliğin yanına dönerken 1 Şubat gecesi buz tutan zeminde dengesini kaybederek yaşamını yitirdi.

1976 Ovacık-Hawaçor doğumlu olan Nasır, 1993'te TIKKO'ya katılmış, 1995 yılında Parti Aday Üyesi, 1996 yılında Parti Üyesi olmuştur. Hiroğlu, 1997 yılında Karadeniz Birliği'nde komutan yardımcısı olarak görev almış, 1998'de Bölge Komutanı olarak Karadeniz Bölgesi'nde faaliyetini sürdürmüştür. 1999-2000 yılları arasında Dersim Bölge Komutanı görevini sürdürürken Lenko (Erdal Artuğ) şehit düştükten sonra Bölge Siyasi Komiserliğini üstlenmiştir. Erkan Hiroğlu şehit düştüğünde Dersim Bölge Komitesi Sekreteri ve Merkez Komite üyesiydi.

Düşmanla yapılan onlarca çatışmadan sonra böylesi bir ölüm çok daha acı da gelse bu onurlu kavgada yaşamını yitiren her devrimci, halkın bilincinde hakettiği yeri kazanacaktır.

Hıdır Demir şehit düştü

Devlet bir yandan devam eden Ölüm Orucu karşısındaki katı tutumunu ve katliamcı mantığını devam ettirerek insanların hayatı ile oynarken bir yandan hasta tutsakların tedavisini engelleyerek katliamlarına devam ediyor. Son olarak 20 Ekim 2000 tarihinde başlayan Ölüm Orucunun 2. ekibinde yer alan ancak 2001 Mart ayında kendi isteği ile Ölüm Orucunu bırakan Hıdır Demir geçirdiği tüberküloz rahatsızlığı sonucu yaşamını yitirdi. Sincan F tipinde tutuklu bulunan **Hıdır Demir** 1979 Dersim doğumluydu. 1995 yılında tutuklanarak Malatya E tipi hapisanesine konulan Demir 19 Aralık 2000 tarihinde yapılan katliamla birlikte Sincan F tipi hapisanesine getirilmişti. TKP(ML) davasından 12,5 yıla hükümlü Hıdır Demir rahatsızlıkları nedeni ile Nisan ayı içerisinde Ankara Sanatoryum Hastanesi'ne kaldırılmıştı. 29 Nisan 2002 tarihinde Adli Tıp kurumunda otopsi yapılan Hıdır Demir daha sonra ailesi tarafından alınarak memleketi olan Dersim'e götürüldü.

Emperyalizmin Anadolu burjuvazisini ehlileştirme hareketi sürüyor

Medyanın saldırısı bir yandan Tayyip ve partisini sisteme entegre olmaya zorlarken, bir yandan da sistemden umudunu kesmiş, sistemle barışık olmayan kitleleri sistemin bu kötü çocuğunun partisine doğru itmekte, adres göstermektedir.

Burjuva medyanın "Bugün seçim olsa" başlıklı sözde kamuoyu yoklamalarında Şubat 2001 ekonomik krizinden bu yana AKP sürekli oylarını arttırmaktaydı. Son anketlerde bu yükseliş zirveye ulaşmış, partinin genel başkanı Recep Tayyip Erdoğan, toplumsal popülaritesini beklenmedik ölçüde ilerletmişti. Medya ve egemenler tarafından havaya sokulan Erdoğan, her gece iktidar hülyaları ile mışıl mışıl uyuyan ve süper lüks il ve ilçe teşkilatları açmayı sürdüren parti yönetici eliti, akşam haberlerinde faaliyetlerinin başarısını bir kez de medyanın dilinden dinleyip erinçlerine erinç katmayı dilerken, bir anda başlarından aşağı

rinden üstü kapalı da olsa icazet almışlardı. Şimdi değişmeden önce sahip oldukları düşünceleri dile getiren video kaseti döndere döndere göstermenin sırası mı idi?

Kaset ülke gündemine bomba gibi düşmüş, Tayyip Erdoğan konu hakkında yaptığı ilk konuşmasında "kaseti yayınlayan kanalın kendisiyle röportaj yapmak istediğini ancak kendisinin bu isteği kabul etmemesi nedeniyle kaseti yayınladığı" yollu bir açıklama yaptı.

Gün akşama doğru devrilen televizyonların haber merkezleri harıl harıl hadise ile ilgili yüklü görüntüleri montajlamaya çalışıyorlardı. Hepsini

Tayyip Erdoğan'ı sorgulamış, TCK 146/1. maddede düzenlenen anayasayı ihlal suçlamasıyla tutuklanması talebiyle yedek hakimliğe sevk etmiş, ancak yedek hakimlik tutuklamaya mahal olmadığına karar vererek Tayyip Erdoğan'ı salmış, ardından savcı Yüksel bu karara bir üst mercide itiraz etmiş, üst merci de Tayyip Erdoğan'ın tutuksuz yargılanmasına karar vermiştir.

Belirtmekte yarar gördüğümüz bir nokta da şudur ki: Tayyip Erdoğan'ın gösterime giren son kasetinde yer alan konuşması kapatılan Refah Partisi lideri Necmettin Erbakan'ın yargılanıp mahkum olduğu sözlerin aynı içerik-

yorlar mıydı? Tabi ki biliyorlardı. O halde dün Tayyip rüzgarı estirenken bugün tam tersi bir istikamete dönmelerinin gerekçesini ne oluşturmaktadır? Bütün soruların yanıtı son derece basit aslında. Bugün için medya, aslan terbiyecisi rolüne soyunmuş bir elinde kırbaç bir elinde halkın kanlı eti siyasal islam içinde sivrilmemiş ve belirli bir popülarite kazanmış AK parti eliti ile ekonomik ve siyasal destekçileri "Anadolu burjuvazisini" ehlileştirmeye çalışıyor.

Sistem ekonomik ve siyasal olarak son derece derin bir kriz içindedir. Üç çeyrek asırdır kullanageldiği siyasal partilerin ufak olmuş her birinin bara-

na büyük mali ve siyasal destek sunan "Anadolu burjuvazisinin" emperyalist efendilerinin verdiği kısımlarla yetinmelerini garanti altına almaya çalışıyorlar. Tayyip Erdoğan'ın hapishaneye girip girmeyeceği, partisinin kapatılıp kapatılmayacağı sorunları hep bu ehlileştirme, sistem içine çekme hareketinin başarısına bağlı.

Yaşananlar temelinde halkın sömürsünden pay kapma amaçlı bir klikler arası çatışmadır. Bu çatışmada şimdilik taraflar almaları gereken dersi almışlar ve korunaklı mevzilerine çekilmişlerdir. Durumun en iyi göstergesi Tayyip Erdoğan'ın, kasetlerin vizyondan çekilme sürecinde önceki günlerde gerilmiş yüz kaslarının olağanüstü bir şekilde gevşemiş halde dile getirdiği tepittir. "Kasetler partiye ilgiyi arttırmaktadır". Bu tepit oynanan oyunun bir başka boyutunu ortaya koymaktadır. Medyanın saldırısı bir yandan Tayyip ve partisini sisteme entegre olmaya zorlarken, bir yandan da sistemden umudunu kesmiş, sistemle barışık olmayan kitleleri sistemin bu kötü çocuğunun partisine doğru itmekte, adres göstermektedir.

kaynar sular döküldü. Genel başkanlarının 10 yıl önce Rize'de yaptığı bir konuşmaya ilişkin video kaset, haber için montajlanmış döndere döndere gösterilmekteydi. Konuşmacı din düşmanı, beceriksiz "ordu"ya karşı. Konuşmanın en can alıcı kısmı başkanın ülke gençlerini Türkiye Kürdistanı'na, yeterli eğitim vermeden ölüme gönderdiği tespitini yaptığı bölümdü.

Oysa onlar değişmişler, değişmekle yetinmeyerek bu durumu ta Amerikalarda deklare etmişler, emperyalist efendile-

ağız birliği etmişçesine sorunu genel başkan ve partisinden değişip değişmediği üzerinden tartışmaya açmışlar, kasetten alınan güçle değişmedikleri ve halen sistem için bir tehdit oluşturdukları mesajlarını örtülü veya açık biçimde vermeye çalışmışlardı. Devam eden günlerde Genelkurmay "28 Şubat'ın bin yıl süreceğini ve silahlı kuvvetlerin irtica ile mücadelesinin sürdüğünü" dile getirmiştir. Genelkurmay'ın suç duyurusu üzerine Ankara DGM savcısı Nuh Mete Yüksel soruşturma başlatmış, R.

te. İşte bu benzerlik AK parti liderinin de mahkumiyetine ve Erbakan'da olduğu gibi partisinden kapatılmasına kadar varabilecek bir sürecin yaşanma ihtimalini canlı kılmaktadır.

Olabilecekler bir yana asıl sorun bu yaşananların neden ve ne için gerçekleştirildiğidir. Burjuva medya Tayyip ve arkadaşlarının on yıl hatta 5 yıl öncesinde kapatılan Refah ve Fazilet Parti çizgisinde siyaset yaptıklarını ve bugün dahi siyasal destek buldukları kesimler içinde eski Refah ve Fazilet seçmenlerinin olduğunu bilmi-

ji aşip aşmayacağı belirsizdir. Her ne kadar Kemal Derviş ve M. Ali Bayar örneğinde olduğu gibi siyasete ısındırmaya çalıştığı yeni kozları mevcutsa da bu kozların etkili bir biçimde ileri sürülebilme şartları henüz olgunlaşmamıştır. İşte hem bu projelerine yaşam alanı sunmak hem de her şart altında olası bir seçimde ya iktidar ya da iktidar ortağı olabilecek AK partiyi sistem içine çekmek, sisteme entegre etmek, devlet olanaklarından pay kapmak isteyen ve bu umutla Tayyip ve arkadaşları-

Yaşadığımız çağda toplumların kurtarıcı ya da kahramanlara ihtiyacı yoktur. Her kim ki kurtarıcı ya da kahramanlığa soyunursa bilin ki o; ya emperyalizmin bir truva atı ya da yeldeğirmenlerine kargı ile saldıran bir Don Kişot'tur. Bugün için sistemin sömürdüğü kitlelerin çıkarı Tayyip gibi truva atlarına ve olası Don Kişot'lara sırtını dönmesi ve MLM bilimi ile bilinç dünyasını olgunlaştırarak, proletaryanın önderliğinde devrime yürümektedir.

Evrensel Bakış

Proleter Enternasyonalist Bayrağı Yükseltelim (4)

2. OPK İLE GİRİLEN SÜREÇ

2. OPK, salt asli görevlerde yoğunlaşarak proleter dünya devrimine katkı sunan yaklaşımları ve enternasyonalizm sorununu belli organlar ve alanlar düzeyine indirgeyen dar ve sığ anlayışları, proleter enternasyonalist bilinçle aşılması için etkin bir süreç başlattı. Bunu da geçmiş sürecin olumlu-olumsuzluklarını sahiplenerek geliştiren, olumsuzluklarından ise dersler çıkaran bir yaklaşımla ele aldı. Enternasyonal faaliyetleri partinin 'yan' veya 'ekstra' bir işi değil, en önemli görevlerinden biri olarak kavrandı.

2. OPK ile P. Partisi, bir tarafta daha özverili şekilde "ev ödevi"ni yerine getirmenin uğraşını verirken, diğer tarafta "ortak ödev"lere fedakarca yoğunlaştı. "Ev ödevi"nin yerine getirilmesi sürecinde yaşanan ciddi sorunlar, "ortak ödev"lerin yerine getirilmesi çalışmalarında belli sıkıntılar yarattı ama, asla önemini azaltmadı. Bu süreçte hem dünyanın farklı ülkelerinde verilen Marksist-Leninist-Maoist güçlerin hem de, anti-emperyalist devrimci mücadelelerin propaganda ve ajitasyonu ülke halkımıza iyi şekilde yapılmaya başlandı.

Kendi koşulları içerisinde sadece teorik değil pratik, sadece soyut değil somut, sadece üye değil taraftarlara da proleter enternasyonalist bilinç güçlü biçimde verilmeye çalışılarak, yerkürenin farklı parçalarında sınıf kardeşlerimizin, yoldaşlarımızın, devrimci dostlarımızın sürdürdüğü kavga "kavgamız" olarak ele alınmış ve böylelikle enternasyonalist bilincin daha iyi kavranmasına güçlü zemin yaratılmıştır.

Bu faaliyetlerle işçi sınıfımıza, halkımıza ve ezilen Kürt ulusuna verilen mesaj açıktı. Emperyalist burjuvazi ve uşaklarının saldırılarına sadece bizlerin maruz kalmadığı, aynı amaçlar doğrultusunda sadece bizlerin mücadele vermediği, çetin sınıf kavgasında kesinlikle yalnız olmadığımız, ağır sorunları sadece bizlerin yaşamadığı, başarısızlıkları başarıya çevirebileceğimiz, sadece darbe ve yenilgiler almadığımız aynı zamanda darbeler vurup zaferler kazandığımız...

Kısacası dünyanın sömürülenleri, ezilenleri ve öncülerini olarak, diğer kardeşlerimizle aynı acıları yaşadığımız, aynı umudu taşıdığımız... yerkürenin değişik parçalarında olsak da çok şeyler paylaştığımızın bilinci verilmeye çalışıldı. İşte, henüz yolun başında olunmasına rağmen tüm bunlar, enternasyonalist bilincin iyice pekişmesine hizmet ediyor. Kendi gerçekliğimiz ölçütünde birçok komünist, devrimci güçlere kıyasla tali görevleri yerine getirmede çok daha duyarlı ve özverili çalıştığımızı söyleyebiliriz. Fakat bu bizi kibirliliğe değil, aksine daha çok özveride bulunmaya teşvik etmelidir.

Bu çalışmalarını UKH'nin birliğini sağlamak ve güçlendirmek perspektifiyle ele almak oldukça önemlidir. Ki zaten yürütülen faaliyetlerin merkezinde sürekli bu hedefler yer aldı ve almaktadır.

Özellikle şimdi, kardeş partilerin deney ve tecrübelerini tanıdıkça güçlü ve zayıf yanlarımızı daha iyi görüyoruz. Zamanında karşılıklı yardımlaşmanın ve desteklemenin (ideolojik-siyasal-pratik) önemini daha iyi anlıyoruz. Özellikle 1995 sonrası düzenlenen birçok etkinlikle, enternasyonal bi-

linci ve dayanışmayı hem teorik hem de pratik olarak daha iyi kavramaya başladık. Kuşkusuz hala birçok eksikliğin olduğu ve bu çizgiyi sebatla sürdürmemiz gerektiğinin bilincinde olmalıyız.

Farklı ülkelerdeki deney ve tecrübeleri bir araya topladığımızda ortaya, enternasyonal proletarya ve ezilen dünya haklarının kocaman zengin bir hazinesi çıkıyor. Bu ortak hazineye daha fazla katkı sunmak ve ondan bilimsel şekilde daha fazla yararlanmak görevimiz olmalıdır.

Bundan sonraki bölümlerde, enternasyonalizmin teorik ve pratik açıdan diğer alanlara kıyasla çok daha iyi kavranıp pratiğe uygulanması gereken Avrupa alanını ele alacağız. Eleştirel bir yaklaşımla eksik ve yanlışlarımızın neler olduğu ve nerelerden kaynaklandığı, ulusalcı ve şovenist yaklaşımların iç yüzünü deşifre etmek ve kendi deneyimlerimizden dersler çıkararak belli sonuçlara varmaya çalışacağız. Bundaki amacımız, bugüne kadar atılan olumlu adımları daha da ileriye taşımaktır.

AVRUPA'DA ÖRNEK ENTERNASYONALİZM YERİNE, ULUSALCILIK

Avrupa'nın birçok ülkesinde örgütlü faaliyetimizin olması, enternasyonal faaliyetler açısından büyük olanaklar sunmaktadır. Bu, proleter enternasyonalist bilincin daha iyi kavranıp bilince çıkarılmasını ve ortak faaliyetler aracılığıyla daha da pekişmesini sağlayacaktır. Olası iki yanlışa dikkat etmeliyiz.

Birincisi, ülke devrimi açısından bu alanı fazla abartmamak, olması gerekenen fazla bir misyon biçmemek ve ülkedeki mücadeleyi Avrupa'ya kesinlikle bağımlı hale getirmemek,

İkincisi, özellikle uluslararası faaliyetler, enternasyonal dayanışmalar noktasında Avrupa'nın önemini asla küçümsemek, hak et-

tiği değeri vermek ve ülkedeki herhangi bir bölgenin faaliyetiyle karıştırma muğlaklığına katiyen düşmemek.

Benzer başka örneklerin olmaması bizim için bir dezavantaj. Tek örnek olmamız alanın özgünlüğüne uygun siyaset üretmede, taktik geliştirmede, kurum oluşturmada, faaliyet örgütlemeye, kadro yetiştirmede... fazladan sorun yaratmaktadır.

Böylesi önemli bir alanı bizler, esasta dar ve ulusalcı bir yaklaşım çerçevesinde ele aldık. Alanın özgün yanlarını belli kaygılardan hareketle yeterince göremedik. Gördüsek de ona uygun bir pratik sergilemede tutucu davrandık. Objektif durumu itibarıyla örnek enternasyonal dayanışmaların, faaliyetlerin yürütüleceği ve sınıf düşmanlarımızı teşhir etmede güçlü enternasyonalist bir mevzi olabilir alanı (gerçekliği oranında) salt Türkiye ve T. Kürdistanı eksenli faaliyetlerle sınırladık.

Öyle ki proletarya enternasyonalizminin hem teorik hem de pratik açıdan ete-ke-miğe bürünmesi gereken olanaklı alanda, ciddi bilinç kırılmaları yaşandı. Burada yıllardır örgütlü devrimci faaliyet yürütenler, faaliyetlerini yaşadığı ülkenin sınıf mücadelesine yabancı, toplumsal sorunlarına ilgisiz kalarak, anti-emperyalist devrimci güçlerle aralarına mesafeler koyarak yalnızca "ülkesi için", "partisi için" yürüttüler.

Böylelikle proleter dünya devriminin hazırlanmasına "benim ödevim" değil, "benim ülkem" merkezli bir duruş şekillenir oldu. Türkiye ve T. Kürdistanı'nın herhangi bir bölgesinde faaliyet yürüten bir devrimcinin böylesi bir duruşu, doğru olmasa da anlaşılabilir ama, objektif koşulları gereği ideolojik-pratik duruşuyla örnek enternasyonalist olması gerekenler, devrimci çizginin de gerisine düşerek "ulusalcı", "yurtsever" düzeye geldi.

Tabi ki bu şekilleniş sadece bize özgü bir olgu değil, tüm Türkiye Devrimci Hareketinin (TDH) muzda-

rip olduğu bir vakadır. Daha önceden bazı grupların enternasyonalist görevleri sağ tasfiyeci tarzda ele almaları ve devrimci mücadeleyi tasfiye edip kısa sürede kapitalist sistemin birer parçaları durumuna gelmeleri devrimci, komünist saflarda dışarıya karşı "dikkatli" ve içe-kapalı olmaya hizmet etti.

Avrupa'da devrimci durumun olmaması, komünist güçlerin yok denecek kadar az, devrimci güçlerinse zayıf olması, Türkiye ve T. Kürdistan'lı emekçilerin yaşadığı ülkeye uyum sağlamada ciddi sorunlar yaşaması ve bunun bir yansıması olarak o ülkenin siyasal-toplumsal yaşamına neredeyse hiç katılmaması, Avrupalı dost devrimci güçlerin bu potansiyele bir tarafta mesafeli durmaları diğer tarafta ise faydacı yaklaşımları... bizlerin de tek yanlı, ulusalcı yaklaşımlarına prim verdi.

Bu gelişmelerle proletarya enternasyonalizmi, özüne uygun şekilde gündeme alınıp pratiğe uygulanamadı. Çünkü zemin bir tarafta sağ-sapmaya ciddi fırsat veriyor, diğer tarafta "sol"-sapmanın güçlenmesine uygun ortam yaratıyordu. Sağ-tasfiyeciliğin güçlü olduğu bu koşullarda "sol"dan konuşmak, "sol"dan davranmak puan toplamaktaydı. Bu yüzden "sol"dan yorumlamanın bir sonucu olarak TDH saflarında enternasyonalizm değil ulusalcılık şekillendi. Ve zaten bunu destekleyen çok sayıda "pratik gerekçeler" vardı.

Sağcılığın pan-zehirinin asla "sol"culuğun olmadığı, aksine Marksizm-Leninizm-Maoizm olduğu kavranılmadı. Sorunları ve ihtiyaçları çok yönlü doğru bir yaklaşımla MLM partisine yaraşır tarzda ele alacağımıza, dönemlik düşüncelerle yüzeysel tarzda ele aldık. Böylelikle ideolojimizle, sınıfsal çıkarlarımızla, amaçlarımızla ve partimizle örtüşmeyen ulusalcı bir şekilleniş yerleşti. Bu, Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimine yeterince vakıf olamamanın sonucuydu.

Fransa faşizme geçit yok dedi

Le Pen'in yükselişinde hiç kuşkusuz en önemli pay Fransız sosyalist hareketinin küreselleşme politikaları karşısında çareyi her geçen gün biraz daha sağa savrulmakta bulmasıydı.

Hırsız mı! yoksa faşist mi! alırdınız? Geçtiğimiz hafta Fransa'da en revaçta soru buydu. Yapılan ilk tur seçimin sonuçları tartışmasız bir şok yarattı. Beklenmiyor muydu? Sanırsınız evet. Zira kamuoyu yoklamalarında sosyalist aday Leonel Jospin ile aşırı sağ görüşlü aday Jean M. Le Pen arasında yüzde dilimi olarak birkaç boy fark vardı. Varolan bu fark Fransız sistemi açısından güvenilir bir durumdu. Ancak oylar kullanılır sandıklar açıldığında sandıktan beklendiği gibi muhafazakar Jacques Chirac ile

irdelenseydi bu sonucun geldiği önceden görülebilirdi. Hele sosyalistlerin oy deposu durumundaki Fransız emekçi sınıfının sandık başına gitmekteki isteksizliği dikkate alınsaydı çok daha rahatlıkla tahmin edilebilirdi.

Öncelikle Le Pen'in yer yer ırkçılığa varan milliyetçi bir söylem kullanan bildik bir politikacı olduğunu söyleyelim. Bildik çünkü ülke siyasal yaşamında etkin olan siyasal partilerden özellikle MHP ve DSP'den pek bir farkı yok. Her milliyetçi gibi büyük ve güçlü bir ülke

rehber ve Avrupa Birliği'nden gelen eleştiriler karşısında her zaman korunaklı bir mevzi oluşturan Fransız yönetsel sisteminin daha da otoriter bir yapıya kavuşturulmasının gerektiğine inanıyor. Bütün bu önermeler **tipik faşizan önermeler** ve Fransız halkı da bu önermelerin arkasındaki faşisti görüyor görmesine ama nasıl oluyor da Fransız Devrimini yapmış, Komün bayrağını kaldırmış ve Nazi faşizmine karşı Avrupa ana karasının en şanlı direnişlerinden birini vermiş bir halk Le Pen gibi bir siyasetçiye %20'ye

çinde sosyal refah düzeyini belirgin biçimde artırmış ve hatta bu gelişmenin zamanla klasik kol gücüne dayalı işçi sınıfı düşüncesini bile rafa kaldırabileceği ham hayaline bile kapılmıştı. Oysa 80'lerle birlikte emperyalist metropollerde rüzgar sosyal devletin aksi istikamette esmeye başlamış. Buna bağlı olarak dünya pazarında daha etkin olmak isteyen Fransız emperyal tekelleri hinterlandda kurulu üretim tesislerini ve yeni gelişen teknolojilere dayalı üretim birimlerini emeğin daha ucuza gaspedilebildiği doğu Avrupa ve yarı sömürge durumundaki Asya ülkelerine kaydırmaya başladı. Kamu sektöründe yaşanan özelleştirme furyası ile birlikte daralan Fransız ekonomisinin geniş halk yığınlarına getirisi giderek artan işsizlik ve yoksullaşma oldu. Artan işsizlik sosyal güvenlik fonlarının erimesine ve bu durumda sosyal güvenlik ödentilerinin düşürülmesine yol açtı. Aynı dönemde toplumda suç oranları açısından gözle görülür bir artış yaşandı. Sağcı ve ırkçı partilerin propagandasıyla da tüm bu gelişmelerin sorumlusu olarak yabancı işçiler gösterildi ve tepkiler bu tarafa yoğunlaştırıldı.

Bütün bu yaşananlar sonucunda asıl travmayı gerici iktidarlar tarafından sürekli kutsanan ve toplumsal yaşamın temel direği olarak gösterilen Fransız orta sınıfı yaşadı. Zira artan işsizlik oranına bağlı olarak tüketime dayalı ekonomi daralmış ve böylelikle orta sınıf olarak adlandırılan Fransız küçük burjuvazisinin yaşam standartları neredeyse kalifiye bir emekçinin gerisine düşmüştü. Küçük burjuvazinin küçük dünyası büyük dünyanın küresel politikalarını kavrayabilecek durumda da değildi. Serbest ticaretin, malların sınırsız dolaşımının ne gibi sakıncası olabileceğini hele bu gibi politi-

kaların sonucu yoksullaştıklarının farkına varabilecek uz görüşlülüğe sahip değillerdi. Etraflarında her geçen gün daha da fazla beliren farklı ırk ve milliyetlerden insanların varlığının sorunlarının kaynağını oluşturduğunu düşünmek, bu medeniyet dışı varlıkların kendi küçük nezih dünyalarını kirlettiklerini iddia etmek entelektüel yönden tembel ve yaratıcılıktan uzak küçük burjuvazi için çok daha kolaydı. Ve onlar bunu yaptılar. Hatta daha da ileri giderek bu duygu ve düşüncelerini Le Pen gibi faşist bir politikacının oya tahvil etmesine olanak sağladılar.

Le Pen'in yükselişinde hiç kuşkusuz en önemli pay Fransız sosyalist hareketinin küreselleşme politikaları karşısında çareyi her geçen gün biraz daha sağa savrulmakta bulmasıydı. Fransız halkına ve işçi sınıfına bir devrim projesi sunmaktan çoktandır uzaklaşmış sosyalist hareket 80'lerle ivme kazanan ve 90'larda zafer sarhoşluğu ile tek hakimliğini dayatan sağ politikalar karşısında sosyal devleti koruma noktasında bile durmayarak bizzat küreselleşme politikalarının uygulayıcılığına soyundu. Bunun doğal sonucu olarak işçi sınıfından daha fazla koptu. Kopuş kendini son seçimlerde açık seçik gösterdi. Leonel Jospin doğru düzgün bir seçim argümanına dahi sahip değildi. Sağ kanat artan suç oranı üzerinden inşa ettiği korku tapınakları aracılığıyla oy toplarken savunma konumuna itilmiş ve mahkum edilmiş sosyalist hareket işçi sınıfından esaslı bir tokat yedi ve Le Pen'in ardından üçüncü sıraya yerleşti. Tüm bunlara karşın komünden etkilenen kültür yapısı anti-faşist bilinç etrafında "Faşizme geçit yok", "Tek başına kurtuluş asla" diye haykıran enternasyonalist ilkeyi anımsatan günleri yaşıyor Fransa.

Leonel Jospin yerine Chirac ve Le Pen çıktı. Seçim sonuçlarına karşı emperyalist burjuvazinin ilk tepkisi Hitler'in hayaletinin halen Avrupa ana karasını terketmediği yolundaydı. Bu söylem ikinci tur seçimlerde izlenecek stratejiyi de açıklıyordu. "Faşisttense hırsıza oy ver."

Le Pen'in sandıktan çıkması beklenmemekle birlikte olası bir durumdu. Zira Le Pen son yıllarda toplumsal popülaritesini giderek artırıyor, yavaş ancak emin adımlarla Fransız siyasetinin tepelerine doğru ilerliyordu. Eğer Fransız seçmenlerinin son yıllardaki eğilimleri dikkatli bir şekilde

yaratma vaadinde bulunuyor. Ve bunu gerçekleştirmek için içerideki sorun yaratan unsurlardan kurtulmanın yeterli olduğunu iddia ediyor. Bu unsurlar Le Pen'e göre aylıklar, suçlular, uyuşturucu bağımlıları vesairenden oluşuyor. Tabi hatırlatmakta yarar var; Le Pen'e göre bu tip unsurlar genellikle Fransız yarı sömürgelerinden gelen göçmen ve ilticacılar arasından çıkıyor. Bu nedenle göçmen politikası ve iltica yasalarının sıkılaştırılmasından ve hatta mümkünse tamamen kaldırılması gerektiğini dile getirmekten çekinmiyor. Üniter yapısı ülke rejimine

varan oyu veriyor. Bu sorunun cevabını Fransız ekonomisi ve sosyal yapısının son 20 yıllık gelişimini gözden geçirerek bulabiliriz.

80'lerden 2000'lere Fransa'nın ekonomik ve sosyal tarihi dünyanın teritoryal paylaşımında söz sahibi ülke pratiklerinin bir örneği durumundadır. Bütün bu döneme damgasını vuran şey küreselleşme adı altında pervasızca uygulanan sömürü politikalarıdır. 20. yüzyıl boyunca Fransız hinterlandında yaşayan halk, sömürge ve yarı sömürge ülkelerde gerçekleştirilen talan ve sömürünün getirisi ile sürekli büyüyen bir ekonomi

Fransa'da faşizmin ayak sesleri ve cumhurbaşkanlığı seçimleri

Faşizmin ve ırkçılığın, Avrupa'daki seçimler bağlamında düne oranla gözle görülür yükselişini, Avusturya ve İtalya'dan sonra gelen, 21 Nisan Fransa 1. tur Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde bir kez daha görme ve teşhir etme imkanı bulduk. Bu seçimde kazanmasına kesin gözüyle bakılan ve daha ilk turda % 16.14 bir oranla diskalifiye olan Leonel Jospin, başında bulunduğu sosyalist partisi ve genel olarak sosyalistlerin mağlubiyetinin her ne kadar sol partilerin çok olmasına bağlıysa da asıl olan Jospin'in halkın sorunlarına çözüm gücü olamamasıydı.

Sosyalist partinin hesapta yokken, yarıştan çekilmesi ile meydan, yabancıları gönderme, Avrupa Birliği'nden çıkma, polise daha çok hak verme...vb. yasaların vadleriyle faşist Ulusal Cephenin lideri Jean-Marie Le-Pen (% 16.91) ile halk tarafından hırsız ve dolandırıcı olarak adlandırılan Jacques Chirac (%19.83)'a kaldı. 2. tur yarışının ulusal cephe ile merkez sağ tarafından yapılacak olması, sözde demokrasisi ile övünen Fransa için şok oldu. Fransa basını ertesi gün, "hayır!" "olamaz!" gibi başlıklar attı. Televizyonlar ağlayan insanların görüntüleriyle doldu. Halkın tepkisi gecikmedi, seçimden birkaç saat geçmeden, binler sokaklara aktı. Önerilerine ne gelirse yakıp-yıkan çoğunluğu genç binlerce Fransalı, polisin provokasyonu ile çatışmaya girdi. Sabaha kadar direnen kitle sabah dağıldı. En çok atılan ve yazılan slogan ise, "Fransız olmaktan utanıyorum" oldu.

İkinci gün Fransa'nın varoşları, "site"lerin katılımı ile daha da güçlendi. İkinci turda oy verecek kitleye başta Chirac olmak üzere televizyonlar, gazeteler, pop yıldızları, hatta ve hatta ünlü futbol yıldızları bile çağrı yapmıştı. Çağrı açıktı, "eğer karanlık çağa dönmek istemiyorsanız, Le Pen'e oy vermeyin, Chirac'ı destekleyin"di. Bu çağrıyı adını saydığımız kesimlerin dışında, kendilerine sol diyen Fransa'nın sol partilerinin %90'ı da bu çağrıyı yapmıştı. Kötünün iyisi felsefesi ile adeta halkı hipnotize edip tepkiyi amacından saptırmaya çalışılmaktaydı.

İkinci günün akşamı, lise-üniversite gençliğinin organize ettiği ve **İşçi-köylü** okurlarının da aktif katılım sağladığı korsan bir yürüyüş düzenlendi. Ünlü Bastille meydanında toplanan binlerce kişi, "faşizme geçit yok" pankartı altında yürüyüşe geçmek isteyince polis yanlı bir tutumla göstericilere gaz bombaları ve panzerle saldırdı.

FRANSA ATİK KOMİTESİ ANTI-FAŞİST GÖSTERİYE KATILDI

27 Nisan'da République (cumhuriyet) meydanında düzenlenen ve 50 bini aşkın kitlenin katıldığı yürüyüşte ana tema, "Faşist Le Pen yerine, hırsız Chirac'a oy verelim"di. ATİK, faşizmin karakterini ve bu çıkar dalasını teşhis amaçlı "**Faşizm, ırkçılık insanlığın en büyük düşmanı-**

dır" yazılı bir pankartla yürüyüşe katıldı. Gösteride sık sık, "kahrolsun Le Pen ve onun ortakları Chirac-Jospin", "Kahrolsun faşizm", sloganlarını atan ATİK, bu klik çatışmasında bir taraf olarak burada bulunulmadığını, sistemin tümünden kokuşmuş olduğunu, tek taraf olunan yerin dünya proletaryası ve ezilen halkları olduğunu açıkça belirtti.

Dağıttığı Fransızca bildiriye, kapita-

lizmin özünde faşizmin yattığını, 11 Eylül öncesinde ve kızgınlaşan sonrasında, "terörle mücadele" adı altındaki yasaların faşizan yasalar olduğuna ve bu sistem değişmedikçe faşizmin yok olmayacağına dikkat çekti. Ayrıca taşıdığı dövizlerde ABD emperyalizmini ve İsrail siyonizmini teşhir eden ATİK kitleleri Fransız kamuoyunun büyük ilgisini çekti. Yürüyüş Nation (ulus) meydanında sona erdi.

VE TARİH 5 MAYIS... CUMHURBAŞKANLIĞI SEÇİMLERİNİN 2. TURU

Günlerdir süren topyekün merkez sağın hırsız-dolandırıcı lideri beklendiği gibi % 82.5 oy alırken, Jean-Marie Le Pen ise % 17.5 oy aldı. Seçim sonuçları, açıklandığı ilk dakikalarda ünlü Bastille meydanında binlerce kişi tarafından sevinçle karışık protesto edildi. Le Pen'i saf dışı bırakmanın sevincini yaşayan bazı sol partilerin ve sendikaların temsilcileri önderliğindeki kitle, "**Chirac sıra sende, seni de göndereceğiz**" vb. pankartlar taşımaktaydı. Bir grup genç, "Le Pen, Chirac hepsi aynı, sistem faşist oy verme, boykot et, sorun kapitalizmdir" gibi pankartlar taşıdılar.

Fransa'da bir bütün olarak burjuva basınından, düzenin sol partilerine kadar herkesin halkı iki kötüden birini seçmeye zorlamasına rağmen, işçisi, emekçisi, göçmeniyle Fransız halkı suçlunun ve gerçek faşizmin nerede olduğunu bilmektedir. Yıllardır proletaryanın can, kan pahasına kazandığı hakların değerini bilmektedir. Bizler İşçi-köylü okurları olarak, kapitalizmin krizinden kaynaklı sorunlarının dünyanın mazlum halklarına fatura edilmesine karşı emekçileri uyararak, aktif bir şekilde eylemliliklerde yerimizi aldık.

Yaşasın halkların kardeşliği!

Paris'ten İşçi-Köylü okurları

İşgal sökülüp atılincaya kadar..

İsrail siyonizminin Filistin'de 5 aydan bu yana sürdürdüğü işgalde ABD'nin "uzlaşma" önerisiyle yeni gelişmeler yaşansa da Filistin halkının uğradığı katliam artarak devam ediyor. Filistin halkının direnişini ezmek için Filistin topraklarını kan gölüne çeviren İsrail; tanklarla, zırhlı araçlarla, helikopterlerle yürüttüğü saldırıda Filistin kentlerini enkaz yığınına çevirdi. Cenin mülteci kampında 250'yi aşkın Filistinli'nin katledilmesinin ardından gelinen aşamada ABD'nin "uzlaşma" önerisini kabul etmesine rağmen İsrail, katliam kuvvetleriyle Batı Şeria'nın El Halil kentine ve Gazze Şeridi'nin güneyindeki Refah mülteci kampına girdi. Buradaki saldırılarda birçok Filistinli yaşamını yitirirken katliamın bilançosu giderek artıyor.

Her fırsatta İsrail'in "terörizme" karşı mücadele yürüt-

tüğünü açıklayarak İsrail'e desteğini ilan eden ABD, 29 Aralık'tan bu yana Arafat'ın Ramallah'taki karargahı çevresindeki İsrail kuşatmasının kaldırılmasına ön ayak oldu. Dünya halklarının Filistin halkının katledilmesi karşısında suskun kalmayarak direniş destek vermesi ve Filistin halkının muazzam direnişi katliam ortaklarını "uzlaşma" zemininde hareket etmeye zorlarken El Halil ve Gazze Şeridi'nde katliamların sürmesi ise direnişin hala hazmedilemediğinin bir göstergesi. Arafat'ın karargahı etrafındaki kuşatmanın kaldırılmasının koşulu olarak İsrail ve ABD'nin istediği 6 Filistin direnişçisini sunması ise Arafat'ın yaşanan tabloya nereden baktığını ortaya koyuyor. Arafat'ı kuşatmadan kurtaran plan çerçevesinde geçen ekim ayında Filistin Halk Kurtuluş Cephesi tarafından Turizm Bakanı Rehavam Zevi'nin öldürüldüğü eyleme

katılan 6 Filistinli direnişçi Amerikan ve İngiliz gardiyanlarından oluşan bir heyete teslim edilerek Batı Şeria'nın Eriha kentindeki bir hapishaneye nakledilecek...! İsrail-ABD baskısı karşısında durmayan Arafat, eyleme katılan direnişçileri tutuklayarak özel amaçlı kurulan ve tek oturumlu Filistin mahkemesinde 18 yıla mahkum etmiş ve bu ceza-yı yeterli bulmayan katliam makinesi İsrail'e teslim etmiştir.

İşgal altında sürdürülen korkunç katliamlarla, kıyımlarla bir halkın geleceğini ören muazzam direnişi etkisizleştirmeye, yoketmeye çalışan emperyalistler ve uşaklarının teslimiyeti dayatan çözümlerinin kendi çıkarlarını temsil ettiğini Filistin halkı, dünyanın ezilen halkları yaşadığı onlarca pratikten gördü. Arafat'ın karargahını kurtarmak için Siyonist İsrail'e teslim ettiği Filistinli direnişçilerden yüzlerce-

si, binlercesi Filistin topraklarından işgali sökülüp atmak için canlarını ortaya koymakta, direnişe ısrar etmektedir. Emperyalist çözümlerin bir parçası olarak **hiçleşmeyi değil kendi gücüne dayanarak gerçekte varolma** yolunu seçmektedir.

KATLİAM ORTAKLARININ VAHŞETİ GİZLEME TELAŞI

Binden fazla Filistinli'nin katledildiği, binlercesinin akıbetinin ne olduğunun bilinmediği Filistin'de İsrail ve ABD, yaşanan vahşetin boyutunun ortaya çıkmasını istemiyor. Tüm çabalarına karşın dünya halkları tarafından lanetlenen katliamlar karşısında harekete geçmek zorunda kalan Birleşmiş Milletler'in oluşturduğu inceleme komisyonu ise ABD ve İsrail'in engeline takıldı. Cenin Kampındaki katliamın boyutunu sözde inceleyecek

olan BM'nin beklenilenin tersine katliamın üstünü örteceği, İsrail'i savaş suçlusu ilan edecek delilleri toplamaktan çok Filistin direnişini suçlayacak kamuoyu yaratacağı bilinen bir gerçekken buna rağmen İsrail "henüz koşulların oluşmadığı" gerekçesini öne sürerek heyeti Cenin'e sokmamakta ısrarlı. İnceleme koşullarını oluşturmak için katliamın kanıtlarını yoketmeye çalışan İsrail, katlettiği Filistinlilerin cesetlerini kampın dışına çıkarıyor. Ancak tüm bunlara rağmen katliam gizlenemiyor. Şimdiye kadar basına ve televizyonlara yansıyan katliam tablosu bir kenara dünya ezilen halkları katliamları yapanları çok iyi tanıyor. Halkların geleceğini kimlerin boğazladığını, direnişin kızgınlığının üstüne kimlerin kül serptiğini iyi tanıyor. Ezilen halklar bugünden kopardıkları fırtınaya ekleyecekleri son sözü söyleyecekleri zamanı bekliyor.

Bedenlerini toprağa, mücadele dolu yaşamlarını bilincimize ve yüreğimize ektik...

TKP/ML'nin kurucusu ve önderi olan Kaypakkaya, yalnızca ser verip sır vermeme geleneğinin yaratıcısı değil, aynı zamanda sınırsız, sınıfsız, sömürsüz özgür bir dünyanın kurulmasının Türkiye coğrafyasındaki yolunun da yaratıcısıdır.

İçinde bulunduğu Proleter Devrimci Aydınlik revizyonistleriyle ideolojik mücadele yürüten Kaypakkaya PDA yöneticileri tarafından boy hedefi haline geldiğinde bir sonuca ulaşamayacağını anlayıp ML kadrolarla birlikte ayrılarak TKP/ML'yi kurdu. Kaypakkaya'nın TİİKP eleştirisi bugün de Türkiye'deki devrimin yolunu net bir şekilde çizmektedir.

Eldeki az sayıdaki kadroyla dört bir yanda can bedeli mücadele yü-

rütürken '73 Ocak ayının 24'ünde Dersim'in Vartinik mezrasındaki bir kömde, Fehmi Altınbilek'in komutasındaki düşman güçlerinin saldırısıyla karşılaşılır. Ali Haydar Yıldız orada şehit düşer. İbrahim Kaypakkaya günlerce yaralı olarak çetin doğa koşullarına komünist irade ve inançla göğüs gerer. 29 Ocak günü yol sormak için gittiği bir köyde gerici bir öğretmenin ihbarıyla düşman tarafından bitkin ve savunmasız bir halde yakalanarak Diyarbakır zindanlarına götürülür. İşkencehanelerde kızıl direnme ruhunu yaşatarak tarihe ser verip sır vermeyen komünist önder olarak adını yazdırır. 3,5 ay süren işkenceli sorgular sonucunda düşmanı kendi ininde yenilgiye uğratarak ölümsüz-

lüğe ulaşır.

O, Kemalizmin faşist işbirlikçi sınıf karakterini ortaya koymuş; Ulusal sorunda ise Kürt kelimesinin söylenmeye bile cesaret edilemediği yıllarda bu sorunu bilimsel tarzda ortaya koyarak, ulusların kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunmuş; devrimin bizim gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde iki aşamada gerçekleşeceğini, birinci aşamanın yarı-sömürge yarı-feodal toplumu de-

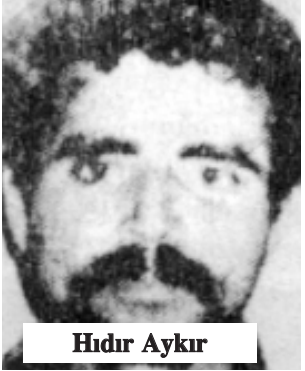

İ. Kaypakkaya

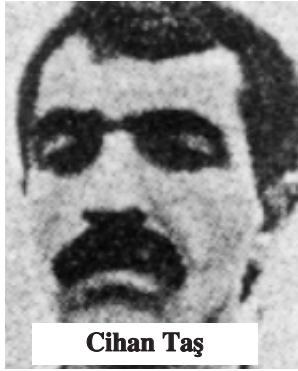
mokratik bağımsız bir yapıya kavuşturmak, ikinci aşamanın ise durmaksızın devrimin sürekliliğini sağlayarak, sosyalizmi oradan da komünizmi kurmak olduğunu belirterek; bizim gibi ülkelerde devrimin baştan itibaren silahlı mücadeleyle, sürekliliği sağlanmış halk savaşıyla gerçekleşeceğini gös-

termiştir.

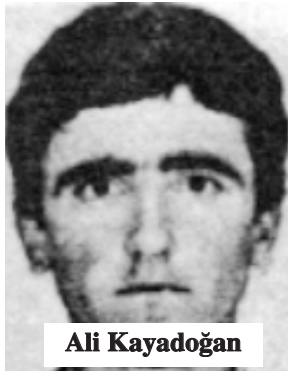
Onun görüşleri ve can bedeli yürüttüğü mücadele bugün ardıllarınca tavizsiz sürdürülüyor.

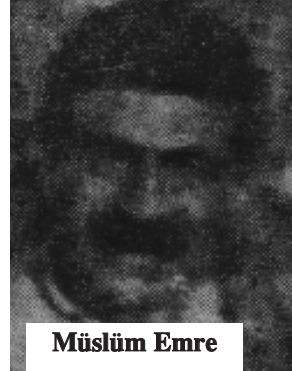
Hıdır Aykır

Cihan Taş

Ali Kayadoğan

Müslüm Emre

TKP/ML'nin şehit düşen 3. Genel Sekreteri olan **Kazım Çelik** partiye gençlik yıllarında tanıştı.

Özellikle cunta koşullarında dövüşmek, zorluklara göğüs germek, devrime ve halka bağlılık ister. Kazım yoldaş bu bağlılığı sonuna kadar gösterdi. Yaşamını tereddütsüzce devrime harç yapan yoldaş, sınıf savaşımının eşsiz bir neferiydi. O bir kavga adamıydı.

Zorluklar ve olanaksızlıklar karşısında teslim olmayan yoldaşın, disiplin en öne çıkan özelliği idi. Kolay ya da zor hiçbir görevden kaçınmayan yoldaş; görev, alan vb. seçmenin ideolojik zayıflık olduğunu ve onun dışavurumu olduğunu söyleyerek bu tür seçimlere tepki duyardı. Her militanın mücadelelenin ihtiyacı nerede ise orada olması gerektiğini savunurdu.

Kazım Çelik yoldaş TKP/ML 2. Konferansı döneminde alt konferans sonrası tutsak düştü. Konferansta 2. MK'ya seçildi. 81 yazında ard ar-

da alınan ağır kayıplardan sonra Siyasi Büro'da yer aldı. 82 baharında Askeri Komisyon Sekreterliği'ne, 83 yılında parti Genel Sekreterliğine getirildi.

Parti önderliğinin kadrolarının özellikle en zor koşullarda kırsal alanlarda, örgütün başında ve silahlı mücadele içinde korunabileceği ve onun içinde geliştirilebileceğinde ısrar etti.

Örgütün yeniden toparlanması, güçlerini yeniden düzenlemesi için bulunduğu gerilla birliği ni denetlemeye gittiği bir sırada ihbarcılar tarafından düşmana bilgi verilmesiyle gerilla birliği kuşatıldı. Uzun bir çatışmadan sonra Elazığ Palu'da 20 Mayıs 1987'de **Hıdır Aykır, Cihan Taş, Müslüm Emre, Ali Kayadoğan** ile birlikte şehit düştü.

Kazım Çelik

96 SAG ve ÖO direnişi

20 Mayıs 1996 tarihinde;

- 6, 8, 10 Mayıs genelgeleri kaldırılın,
-Tutsak ailelerine yönelik saldırılara son verilsin,

-Savunma hakkımız ve tutsakların tedavilerinin önündeki engeller kaldırılın,

-Eskişehir tabutluğu kapatılın,

-İtirafçılıştırma saldırılarına son verilsin" talepleriyle başlayan SAG 45. gününde Ölüm Orucu'na çevrildi.

TKP/ML, DHKP-C, TKP(ML), MLKP, TKEP-Leninist, Direniş Hareketi ve TDP, TiKB ve Ekim'in katıldığı direniş 69 gün sürdü.

Feda ruhunun, siperdaşlığın en güzel örneğini sergiledi devrimci ve komünist tutsaklar. Can bedeli süren direniş, 12 tutsağın ölümsüzlüğe uğurlanmasıyla birlikte zafere ulaşarak Eskişehir tabutluğu kapatıldı.

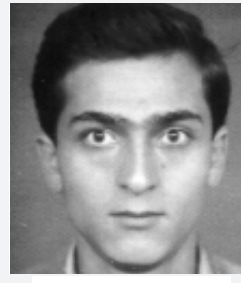
63. gününde **Aygün Uğur** "bizde bu yoldaş sıcaklığı bu yürek oldukça başaramayacağımız hiçbir şey yoktur" diyerek namludan fırlayan ilk kızıl kurşun oldu faşizmin zindanlarında. Ardından **Altan Berdan Kerimgiller, İlginc Özkeskin, Hüseyin Demircioğlu, Ali Ayata, Müjdat Yanat, Tahsin Yılmaz, Ayçe İdil Erkmn, Yemliha Kaya, Hicabi Küçük, Osman Akgün** ve zaferi kucaklayan **Hayati Can**'la kazanıldı direniş.

Cihan Çelebi

Halka kendini siper eden partizan Cihan Çelebi, TKP/ML'nin ileri sempatizanı idi. İstanbul Sarıyer'de azıllı bir faşist olan Salih Akyıldız ve korumaları halka yine

zulüm uyguladıkları bir anda Cihan yoldaş silahına sarılarak üzerlerine yürüdü. 27 Mayıs 1980 yılında çıkan çatışmada şehit düştü.

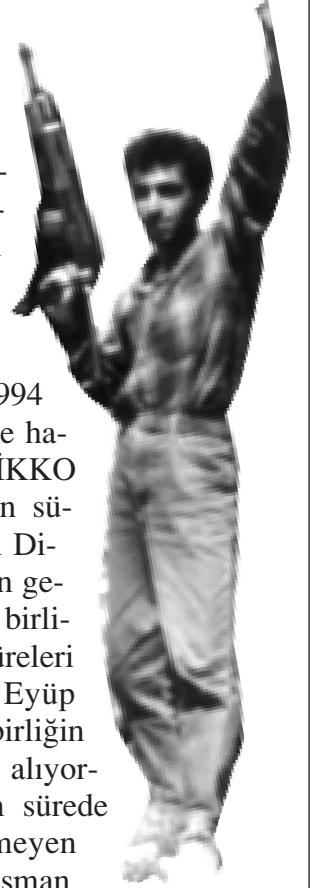
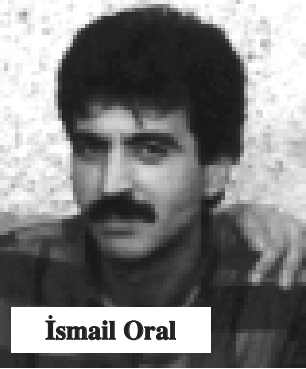
Halk savaşçıları ölümsüzdür**Haydar Çakmak****Gülseren Ağgöl****Gürsel Çelebi**

13 Mayıs 1981'de Dersim'de Bakıl Ağa denen azıllı bir muhbirin ihbarı sonucu düşmanla girdiği çatışmada şehit düşen **Haydar Çakmak**, 12 Mayıs 1992'de Dersim'de çatışmada şehit düşen **Gülseren Ağgöl**, **Gürsel Çelebi** ve mayıs ayı şehidimiz **Hamit Aslan** yoldaşlar mücadelemizde yaşıyor.

**Dağların Sidar'ı
Eyüp Güllen**

Eskişehir Anadolu Üniversitesi Mühendisliği bölümü 3. sınıf öğrencisiyken 93 yılının Haziran ayında Halk Ordusu'na katıldı.

11 Mayıs 1994 tarihinde birlikte hareket eden 3 TIKKO birliği düşmanın sürekli pusu attığı Dinar köprüsünden geçecekti. Her üç birliğin de geçiş süreleri belirlenmiş Eyüp yoldaş öndeki birliğin en sonunda yer alıyordu. Hesaplanan sürede köprüyü geçemeyen öncü birliği düşman zanneden gerideki birliğin açtığı ateş sonucu Sidar yoldaş yaralanır. Yoldaşlarının kendisini orada bırakmak istememelerine karşın "düşman silah sesini duymuştur. Beni bırakın. Yaşasın partimiz TKP/ML ordumuz TIKKO" diyen dağların Sidar'ı toprağa tohum oldu.

**Başegmez savaşçı,
usta örgütçü
İsmail Oral****İsmail Oral**

19 Mayıs 1991'de Kadıköy Hasanpaşa'da TKP/ML taraftarı **Hatice Dilek** ve **İsmail Oral**, Hatice Dilek'in oğlu Özgür Cihan'ın gözleri önünde katledildiler.

İsmail Oral, işçi sınıfına, halkına, yoldaşlarına büyük bir miras bıraktı. Bu miras, sınıf bilinçli proletaryanın, gelişmesi ve işçi sınıfı için-

de örgütlenmesidir. Bu miras, örgütçülük, taktisyonluk, programlı çalışma ve disiplindir. Bu miras devrimci yaşamı ilğine kadar sindirme, ondan başka yaşam biçimini kabul etmemedir. Lise yıllarında devrimci düşüncelerle tanışan İsmail yoldaş, 12 Eylül öncesinde de MLM safalarda aktif bir biçimde rol aldı. 12 Eylül'den sonra tutuklandı. İşken- celi sorgulardan geçirilen yoldaş için zindan

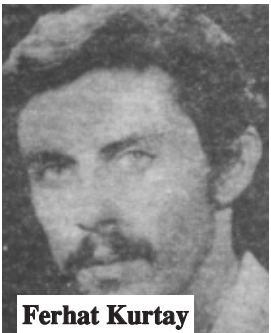
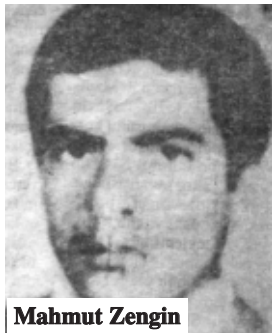
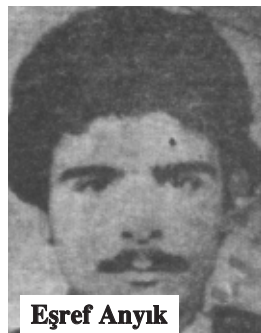
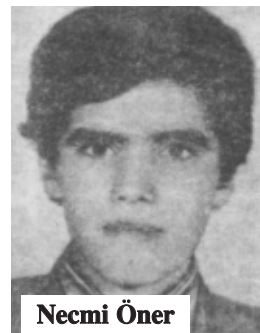
yaşamı dönüm noktalarından biri oldu. Zindandaki devrimci direnişlerin en başında yer aldı.

Marmara Teknik Üniversitesi'nde okuyan yoldaş, artık gençliğin önderlerindendi. Komünist gençlik örgütlenmesini ayakları üzerine dikmiş, sağlam çekirdeklerle ülke çapına yaymıştı. Okul artık ona dar geliyordu. Bilgi birikimi, deneyimi, devrimin kendisinden beklediği görevler ve polisin yoğun

Hatice Dilek

baskısı İsmail'i mücadelelenin daha zor alanlarına itti.

19 Mayıs 1991'de yargısız infazda katledilen İsmail Oral ve Hatice Dilek yoldaşları saygıyla anıyor, direnç ve mücadele sembolü olan şehitlerimizin bizlere bıraktığı bayrağı daha da yükseklerde dalgalandırmak için ilerliyoruz...

Dörtlerin tutuştuğu gece**Ferhat Kurtay****Mahmut Zengin****Eşref Anyık****Necmi Öner**

80 Askeri faşist cunta, işbaşına geldiğinde halka zulüm uygulamaya başladı. Binlerce devrimci yurtsever komünist katledildi. Binlercesi işkence tezgahlarından geçirildi. Diyarbakır zindanlarında baskı ve zulmün son bulması, tutsaklara insanca yaşam hakkı sağlanması ve teslimiyet zincirini kırmak için direnişe geçen Ferhat Kurtay, Mahmut Zengin, Necmi Öner ve Eşref Anyık 18 Mayıs 1982'de kendilerini yakarak ölümsüzleştirdiler.

ÇAĞRI

Proletarya Partisi'nin kuruluşunun 30. yıldönümü vesilesiyle "Şehitler Albümü" çıkarma projemiz var. Fakat bütün şehitlerimiz hakkında yeterli bilgiye sahip değiliz.

Şehitlerimizi tanıyan haklarında bilgi sahibi olan ve özellikle şehit ailelerinin katkılarını bekliyoruz. Doğum tarihi-yeri, özgeçmiş, fotoğraf vb. gibi her türlü bilgi ve belgenin albümü zenginleştireceği ve niteliğini güçlendireceği muhakkak.

İşçi-köylü

Nepal'de Maoistler ilerlemeye devam ediyor

Nepal'de NKP(M) önderliğinde 6 yıldır sürdürülen Halk Savaşı'nın özellikle son aylarda büyük gelişme göstermesi hem emperyalistlerin ve uşaklarının hem de dünya işçi sınıfı ve ezilen halkların dikkatlerini bu küçük ülkeye çevirmesine neden oldu. Burjuva feodal medyanın Nepal'deki Maoist fırtınayı gözlerden gizlemeye çalışması ve ancak Maoistlerin çok büyük saldırıları ve Nepal gerici devletinin, inanılmaz derecede abartılı rakamlarla ifade ettiği gerillanın kayıplarını vermesi ülkemiz alçısından da "doğal" bir olgudur. Biz sosyalist bir gazete olarak Nepal'de yaşanan gerçekleri sık sık sayfalarımıza taşıdık/taşıyoruz. Bu yazımızda da Nepal'deki son gelişmeleri aktarıyoruz.

Emperyalizm destekli faşist Nepal devleti ile, NKP(Maoist) önderliğindeki yığıt Nepal halkı arasındaki savaş, kıyasıya devam ediyor. Özellikle "olağanüstü hal"ın yürürlüğe konulmasından bu yana, gelişmeler hakkında zamanında ve doğru bilgiler almak zorlaştı. Sahibinin sesi burjuva-feodal basının verdiği bilgiler ise korkunç düzeyde tek yanlı. Bu ses, sürekli olarak faşist devletin 'zafer'lerini, Maoistlerin ise 'büyük kayıpları'nı duyuruyor.

Tüm yalan, çarpıtma ve tek yanlı haberlere rağmen gerici başarısızlıklarını ve aldıkları büyük darbeleri gizleyemiyor. Daima 'bitirdik' dedikleri Maoistler, sürekli artıyor, gelişip güçleniyor. Egemenler, aramızdaki çelişkileri 'giderdik' diyorlar ama, halk savaşının zaferleri karşısında birbirine daha fazla giriyorlar ve aralarındaki siyasal çelişkiler keskinleşerek hükümet bunalımı derinleştikçe derinleşiyor.

Büyük zaferler 'kazanıyor' dedikleri ordu, Maoistlerden darbe üstüne darbe alıyor. Düşman sürekli yoğunlaştığı ideolojik, siyasi, askeri saldırılarının yanısıra, özellikle de büyük darbeler aldığı ve sürekli gerilediği bu koşullarda, psikolojik savaşa çok özel yoğunlaşıyor. Dez-enformasyon almış başını gidiyor! Ancak tüm bunlar, bugüne kadar Maoistlerin örnek taktikleri, yoğun kitle çalışması ve öldürücü askeri darbeleri karşısında dikiz tutturamadı.

Nepal'de gelişmeler çok hızlı. Bu bakımdan devrim ile karşı-devrim arasındaki taktikler de hızla değişebiliyor. Tabi ki taktiklerdeki bu değişiklikler, her iki kesimin sınıfsal çıkarları, stratejik amaç ve hedefleri doğrultusunda oluyor. Yeni siyasal, askeri taktiklerin üretiminde Maoistlerin çok daha usta, yaratıcı ve siyasal öngörüye sahip olduklarını kesinlikle söylemek gerekir. Şimdi, ara başlıklar altında son bir-iki ay içinde Nepal'de yaşanan gelişmeleri aktaracağız.

DÜŞMAN SAFLARINDAN SİYASAL KRİZ DERİNLEŞİYOR, ÇELİŞKİLER KESKİNLEŞİYOR

Egemen sınıflar arası klik çatışmaları hakkında, önceki yazımızda genel bir bilgi vermiştik. Kral Birendra'nın katledilmesinden sonra başbakan G.P. Koirala yerine, aynı partiden (Nepal Kongresi) Sher Baha-

dur Deuba'nın "Maoistleri uzlaştıracığı" düşüncesiyle başbakanlığa getirildiğini; NKP(M) ile devlet arasında "barış görüşmeleri" ve "ateşkes" sürecinin başlatıldığını ama, faşist devletin büyük hilelere başvurmaya ve halk savaşını bastırmaya yönelik askeri girişimlere başlaması nedeniyle bu görüşmelerin sona erdiğini belirtmiştik.

Şu an Nepal'de her yönüyle çok derin bir siyasal kriz söz konusu. Bu siyasal kriz iktidardaki Nepal Kongresi içinde, parlamentodaki partiler arasında, parlamento ile kraliyet arasında, siyasal partiler ile ordu arasında... sürüp gidiyor. Devrim ile karşı devrim çok keskin iki kamp şeklinde kutuplaşmış durumda. Bu kampın bir tarafında NKP(Maoist), diğer tarafında da tüm gerici sınıflar ve revizyonist-reformist-tas-

kü büyük umutlarla (!) yönetime getirilen Deuba ne "görüşme"lerde ne de halk ordusunu "imha etme"de başarılı oldu. Kendi partisi, kabinesinde yer alanlar bile Deuba'nın bu işi götüremeyeceğini konuşuyor.

Parti içinde Koirala'nın ağırlığı giderek artıyor, (özellikle merkez komite içinde gücü daha fazla) ve yeniden başbakanlığa hazırlanıyor. Deuba'nın iyi bir adamı ve hükümetin de enformasyon bakanı olan J.P. Prasad Gupta'nın yaklaşık üç hafta önce basına yaptığı bir açıklamada; Koirala'nın hükümetin işlevini oynayamaması için elinden gelen her şeyi yaptığını ileri sürmesi ve ayrıca, daha önceden siyasal partileri "topa tutan" genel kurmay başkanı P.S.J.B. Rana'yı desteklediğini açıkla-

çekiyor.

İşte bu Koirala şimdi, Maoistlerin siyasal bir güç olarak tanınması ve siyasal zemine çekilmesinde faydalı olacağı ve ülkenin-ulusun menfaati için kendileriyle görüşülmenin de yararlı olacağını söylemeye başladı. Çünkü o da, Maoistleri göz ardı eden ve bu sorunu "çözme"de somut bir siyaseti olmayan, ulusun talebini dikkate almayan, uzlaşıcı tavır sergilemeyen hiçbir yönetimin iktidarda kalamayacağını iyi biliyor.

Koirala, yaklaşık iki yıl önce kendi başbakanlığı döneminde kurulan "Maoistlerle uzlaşma komitesi"nin başına şu anki başbakan Deuba'yı atamıştı. Bu komitenin uzlaşmayı sağlamasıyla Deuba'nın yarar sağlayarak geleceği kaygısıyla, tüm "olumlu çabaları" engellemişti. İşte şimdi, şartların daha da olgunlaştığı ve Maoistlerle uzlaşmanın daha da prestij kazandırdığı bir durumda, Deuba'yı yararlandırmayı değil, aksine başbakanlığa yeniden gelmek için bu fırsattan yararlanarak kaybettiği koltuğa tekrar oturmak istiyor.

Ne ilginçtir ki, Deuba, hükümetinin süresini uzatmak için Mart'ta, Koirala da ileride kuracağı hükümete destek bulmak için Nisan'da Hindistan'a gitti. İkisi de aynı partiden ve aynı merkez komiteden! Bizim egemen sınıfların sözcüleri ABD Washington'a, Nepal'in ise Hindistan Yeni Delhi'ye koşuyorlar.

Diğer yandan burjuva-feodal siyasal partiler arasında çelişkiler daha da keskinleşiyor. Bunlar arasında güven ve birlik denen bir durum, çok acil durumlar dışında çok zor kurulabiliyor. Fakat buna rağmen Kongre Partisi etrafında kümelenmekten başka bir seçenekleri de bulunmuyor gibi. Tüm partiler "Maoist sorunu" çözemedikleri için giderek güçten düşüyor, kitleler arasında eriyip yok olmakla karşı karşıyalar. Partilerin tabanından ciddi tepkiler, protestolar yükseliyor.

Çok yönlü gelişmeler sonucudur ki siyasal partilerden birçok kişi, ordunun görevini yaptığını ve artık üslerine (ayrıldıkları karargahlara) geri dönmesi gerektiğini açıktan konuşur oldu. Yanısıra başkentten uzak yerlerde ordunun insan haklarını ciddi düzeyde ihlal ettiğini, kendi tabanlarından ve üyesi olan pek çok kişiyi öldürdüğünü,

fiyeci güçler bulunuyor.

Karşı-devrim saflarında iktidardaki Nepal Kongre Partisi çok ciddi yıpranmasına ve kendi içinde birbirine ciddi şekilde girmesine rağmen alternatifi yok. Eskinin iktidar ortağı şimdilerde de ana muhalefet partisi olan burjuva-revizyonist NKP(Birleşik ML) ise hem parçalanmış hem de "Maoist sorun"a bir çözüm sunamadığı için Kongre Partisi'nin peşine takılmaktan başka hiçbir şey yapamıyor. Dolayısıyla hükümet bunalımı ve çatışmaları da daha çok Kongre Partisi içinde, daha da önemlisi onun Merkez Komitesi içinde yaşanıyor.

Daha sekiz ay dolmadan başbakan Deuba'nın da suyu kaynamaya başladı. Çün-

ması, Kongre Partisi içinde büyük çalkantılara yol açtı.

Kongre Partisi'nin disiplin komitesi hemen harekete geçerek, kamuoyunda parti prestijini sarstığı ve parti disiplinine uymadığı gerekçesiyle Gupta'yı bir yıl partiden uzaklaştırdı. Normalde görevden alınması gereken Gupta, hükümetin sahip çıkmasıyla hala görevinde ama kriz tüm çıkmazlığıyla sürüyor.

Merkez Komite'de herkesten çok ağırlığı olan Koirala'nın yakın gelecekte başbakanlık koltuğuna tekrar oturacağı yönünde çok ciddi olguların olduğu söyleniyor. Bilindiği gibi Koirala, Kongre Partisi içinde en faşist ve en gerici klüğün başını

halkın ciddi tepki duyduğunu ve olağanüstü hale parlamentonun değil ordunun karar verdiğini söyler duruma geldiler.

Yaklaşık üç hafta önce Genel Kurmay Başkanı P.S.J.B. Rana'nın basına yaptığı bir açıklamayla, ülkenin bu duruma gelmesinin siyasal partilerin ve hükümetin kötü yönetiminden kaynaklandığını Koirala'nın bir açık toplantıda "olağanüstü hal kararını hükümet değil, ordu aldı" yönündeki açıklamasına sert tepki göstererek, olağanüstü hale ordunun değil parlamentonun karar verdiğine, siyasal partilerin ülke sorunlarına kafa yormayıp kendi aralarında çıkar çatışmalarına girdiğini... açıkladı. Rana'nın bu açıklaması partiler arasında ciddi uğultulara yol açtı.

Diğer yandan yeni kral Gyanendra, ulusal bütünlüğü tüm çırpını ve senaryolara rağmen sağlayamadı. Asıl nedeni de Maoistlerin yeni kralın tanımaması yönündeki çağrısıdır. Halkın büyük bir kesimi yeni kralı tanımıyor. Maoistlerin siyasal taktikleri ve bu doğrultudaki çok yönlü eylemleri (silahlı-silahsız) sonucunda bugün Nepal'de, kraliyetin sürüp-sürmemesi sorunu burjuva-feodal partiler arasında bile ciddi tartışma konusudur.

Yani Maoistlerin devletle görüşmelerinde koşul olarak öne sürdükleri "cumhuriyetin yeniden yapılandırılması, geçici bir hükümetin oluşturulması ve yeni bir anayasanın çıkarılması" yönündeki şartları, burjuva-feodal partilerin gündemine de girmiş bulunuyor. Her çeşit gelişmenin veya tartışmanın tam merkezinde Maoistler var. Aynı şekilde kraliyet ile parlamento arasındaki ilişki ciddi şekilde yıpranmış durumda. Kongre Partisi dahi kralın meşruluğu konusunda tam olarak net değil. Eski krala gösterilen saygınlık ve bağlılık yeni krala gösterilmiyor.

Şu an, Maoistler kazançlı çıkacak korkusuyla, zoraki bir birliklik söz konusu. Ancak Koirala gibi bir faşist bile, açık bir toplantıda Maoistlerin geniş demokratik ittifak önerisine sıcak baktığını söyleyebilmiştir. Tüm bunlar kraliyetin varlığını tartıştıran gelişmelerdir. Tabi ki egemen sınıflar da kendi sınıfsal çıkarlarına uygun şekilde taktikler üretmek ve varlığını sürdürebilmek için değişik yollara başvurmak zorunda. Bütünü kaybetmemek için parçayı feda etmek! Bu gayet açık. Çünkü sınıflar arası, sistemler arası, ideolojiler arası bir savaştır bu.

Bu savaşta "ara duraklar", zorunlu "mola"lar da olacaktır. Sonuçta bu sınıflar arası bir iktidar savaşı! İktidarı tek hamleyle, tek çatışmayla, tek zaferle almak olası değildir. Son hamleye, son çatışmaya ve son zafere (demokratik

halk iktidarı anlamında) kadar çok çeşitlilikler olacaktır. Bu da savaşın diyalektiği...

Kısacası hakim sınıflar arası çelişkiler, klikler arası çatışmalar tüm "ulusal birlik" argümanlarına rağmen kıyasıya devam ediyor. NKP(Maoist) önderliğindeki halk savaşı, karşı-devrimin çelişkilerini keskinleştiriyor, siyasal krizini derinleştiriyor. **Ne yönetenler eskisi gibi yönetebiliyor, ne de yönetilenler eskisi gibi yönetilmek istiyor!**

Dolayısıyla NKP(Maoist)'in şartlarının, hükümet tarafından bir şekliyle kabul edileceği veya en azından tartışılacağı yönünde ciddi emareler gözükmektedir. Yani kısa veya orta vadede (ulusal ve uluslararası alandaki gelişmelerin de durumuna bağlı olarak) hükümet ile Maoistler arasında yeni bir görüşmenin olabileceği yönünde ciddi olgular var. NKP(Maoist)'in stratejik amaç ve hedefler doğrultusunda, savaşın diyalektik gelişimi bağlamında bu tür görüşmelere açık olduğu önceden de biliniyor.

HALK SAVAŞININ BASTIRILMASI İÇİN AMERİKAN, İNGİLİZ, RUS EMPERYALİSTLERİNİN VE HİNT YAYILMACILIĞININ SÜREKLİ ARTAN YARDIMLARI

Nepal dışişleri bakanı Madhu Raman Acharya önderliğindeki bir heyet Nisan ayı başında, NKP(Maoist) önderliğindeki halk savaşının bastırılması için, destek almak üzere ABD'ye, İngiltere'ye ve Rusya'ya gitti. Heyet ABD'de, ABD'nin güney-Asya sorumlularıyla, dışişlerine bağlı siyasal sorunlar başkanı Mark Grossman ve ekonomik sorunlar başkanı Alan Larsen ve karşı-terörizm koordinatörü Frank Taylor'ın da aralarında bulunduğu çok sayıda üst düzey yetkililerle görüştü.

Bu görüşmede, halk savaşının yoğunlaştığı alanlarda halka ekonomik yardım yapılması, çeşitli iş ve meslek yerlerinin açılması, gençliğin sorunlarıyla ilgilenecek alternatif merkezlerin hizmete girmesi, halka iyi davranarak kazanılması ve Maoistlere karşı silahlandırılması, "terör"den zarar gören ailelere ekonomik destek verilmesi, ordu ve polis güçlerinin askeri açıdan daha iyi eğitilmesi, güçlü silahlarla donatılması, iletişim ağının geliştirilmesi, askeri uçak ve helikopterlerin teminatı... pek çok konular ele alındı.

M. Acharya yönetimindeki Nepal heyeti, aynı amaçlı benzer görüşmeyi ABD'den sonra İngiltere'de de yaptı. Londra'da İngiliz üst düzey yetkilileriyle görüşen heyet, Maoist ayaklanmanın nasıl sindirileceği üzerinde yoğunlaştı. Bu görüşmede acil, kısa, orta ve uzun vadeli ihtiyaçlar, sorunlar ve

yapılması gerekenler belirlenerek yürürlüğe kondu. Benzer amaçlı görüşme, Nisan'ın ikinci haftasında da (13-14) Moskova'da Rus yetkilileriyle de yapıldı. Bu görüşmeden hemen sonra Rus devletinin Nepal'e somut olarak ne tür yardımları yapacağı açıklanmazken, Ukrayna'nın Nepal'e 10 helikopter vereceği açıklandı.

Bir önceki başlık altında da belirtildiği gibi, benzer amaçlı ziyaret Nisan başında başbakan Deuba önderliğinde en az 100 kişilik bir heyetle Hindistan'a yapıldı. Hint devleti, sınır bölgeler başta olmak üzere, ülkede her tür tedbirleri alacağı, Hindistan'daki Nepallilerin takibinde ve tutuklanarak iade edilmesinde, Nepal iç bölgelerinde ortak operasyonların gerçekleştirilmesinde, ekonomik-siyasi-askeri desteğin daha da artırılmasında, ordu ve polis gücünün eğitiminde çok daha fazla destek sunacağı sözü verdi.

Bu görüşmeler ve gelişmeler son bir ay içinde yaşananlardır. Sadece bu gelişmeleri göz önünde bulundurarak karşı-devrimin neler planladığı, daha kapsamlı ve güçlü saldırılara nasıl hazırlandığı ve bu amaçla nasıl yoğun bir çalışma içerisinde olduklarını görmek mümkün.

Nepal devleti, sömürü ve koyu baskı üzerine kurduğu gerici düzenini sürdürmek için, NKP(Maoist) önderliğindeki yiğit Nepal halkının güçlü iktidar mücadelesi karşısında ağa-babalarının tam desteği ile var gücüyle dayanmaya çalışıyor. Emperyalizmin ve uşaklarının tahtlarını sarsmaya başlayan yiğit Nepal halkının, bütün ülkelerin işçi sınıfı ve ezilen dünya halklarından güçlü dayanışma ve desteğe ihtiyacı var.

HİNDİSTAN'DA NEPALLİ İŞÇİ VE EMEKÇİLER ÜZERİNDE SÜREKLİ ARTAN BASKILAR

Son bir ay içinde; NKP(Maoist)'in üst düzey kadrolarını barındırıyor, savaşta yaralanan militanların tedavilerini yapıyor ve halk savaşına destek veriyorlar diye, Hindistan'ın Uttar Pradeş eyaleti başta olmak üzere, Delhi ve Bihar eyaletlerinde yüzlerce Nepallinin evleri basıldı. Binlercesi takip edilmeye başlandı.

Hindistan'da güçlü bir kitle desteği, lojistik desteği olmaksızın Nepal'deki Maoistlerin savaşa bu kadar uzun süre dayanamayacağı bahanesiyle, Hindistan'daki Nepalliler üzerinde de terör estiriliyor. Özellikle Nepal halk savaşına sempatiyle yaklaşan, dayanışma ve destek kampanyaları örgütleyenler ve onlara katılanlar, yasal dernekler ciddi denetim altında.

Yaralı olan militanların tedavilerini yapmak üzere Hindistan'a getirildiği, bunların yakalanması için özellikle de özel klinik ve

hastanelerin, hastaların kimlik kontrolünü yapmalarının zorunlu olduğu ve şüphe uyandıran en ufak gelişmenin askeri güçlere derhal bildirilmesinin zorunlu olduğu, buna uymayanların büyük cezalara maruz kalacağı açıklandı. Bu doğrultuda onlarca klinik, özel hastanelere "Maoistlerin tedavisi yapılıyor" bahanesiyle baskınlar düzenlendi.

HALKTANÇOK SAYIDA İNSAN FAŞİST DEVLET TARAFINDAN KATLEDİLDİ

"Ohal"ın ilanından (26 Kasım 2001) bu yana, faşist devletin ordu ve polis gücüne "teröristi gördüğün yerde vur" yetkisinin verilmesiyle, Maoistlerle hiç bir ilişkisi olmayan yüzlerce insan "terörist" iddiasıyla katledildi. Kamuyuna sürekli "Maoistlerle çıkan çatışmada x kadar militan öldürüldü" açıklaması yapılıyor. O an katledilmeyenler ise yoğun işkencelere alınıyor. Son dört ay içinde işkencede katledilenlerin sayısı yüzlerle ifade ediliyor.

Faşist devletin ordu ve polise verdiği "ara ve yok et" yetkisiyle de binlerce ev "Maoistlere destek veriyor", "Maoistleri barındırıyor" bahanesiyle yakılıp yıkıldı. Çok sayıda insan evleriyle birlikte yakıldı, katledildi. Sorgulanmak üzere yakalanan insanların gerçek sayısı bilinmiyor. Devlet, son dört ay içinde yakaladığı ve bir kısmını da serbest bıraktığı insan sayısının 25 bin civarında olduğunu söylüyor ama, gerçek rakamın bunun çok üzerinde olduğu her yönüyle kesinlik kazanıyor.

Son çıkarılan yasalarla kolluk güçlerine her türlü yetki veriliyor. Kolluk güçleri herhangi bir soruşturmaya uğramaksızın istedikleri katliamı, işkenceyi, baskıları yapabiliyor. Zulümde pervasızlık durumu, tıpkı 90'lı yılların başında Çiller-Güreş yönetimindeki döneme benziyor. Emperyalizmin yeminli uşakları Nepal egemen sınıfları, ülkede koyu bir terör estiriyor.

NKP(Maoist) önderliğindeki yiğit Nepal halkı, bu koyu zulüm ve terör kasırgası karşısında bir tarafta güçlü bir direniş cephesi örgütlerken, diğer tarafta öldürücü darbeleriyle faşist devleti temellerinden sarsıyor.

ÜLKE ÇAPINDA GENEL GREVLER

2002 yılı ile birlikte NKP(Maoist), ülke düzeyinde genel grevlere özel bir ağırlık vermeye başladı. Bu yıl birinci genel grev 22-23 Şubat'ta yapıldı ve çok başarılı geçti. İkinci grev çağrısı 2-6 Nisan için yapıldı ancak, son anda ertelendi. Yapılan açıklamanın bazı alanlara geç ulaşması nedeniyle, genel grev varmış gibi davranıldı. Bu tarihler, tüm Nepal çapında orta ve dengi okulların yıl sonu bitirme sınavlarının olduğu tarihler-

di. Sınavlara 250 binden fazla öğrenci katılması gerekiyordu ama, bazı alanların genel greve uyması (kararın geç ulaşması) nedeniyle, 50 binden fazla öğrencinin sınava katılmadığı belirtiliyor.

Tüm burjuva-feodal, revizyonist-reformist partiler, NKP(Maoist)'in 22-27 Nisan'a ertelediği genel grevi nasıl kıracaklarını, etkisiz hale getireceklerini, güvenliğin nasıl sağlanacağını ve ne tür bir siyasetin izleneceğini görüşmek için, 15 Nisan'da başbakan Deuba'nın çalışma ofisinde bir araya geldiler. Tüm egemenleri büyük bir korku almış durumdaydı. Hepsi; kraliyet ve parlamentosuyla, burjuva-feodaliyle, reformist ve revizyonistlikle, el birliği yaparak Maoistlerin genel grevini nasıl etkisiz kılarız çabasındaydı.

İktidar ve muhalefet elbirliği yaparak ordu ve polis güçlerinin desteği ile bir seferberlik eşliğinde tüm sektörlerde faaliyet yürüten kamu ve özel kuruluşları (iş yerleri, okullar, otobüs şirketleri...) ve onların merkezlerini do-laştılar. Gittikleri yerlerde genel greve uyulmaması gerektiğini söyleyerek, ilk olarak; ülke ekonomisini zayıflattığı, ülkenin imajını tehlikeye sokarak dış yatırımları önlediği, ülkeyi kaosa sürüklediği, greve uymayanların ödüllendirileceği vb açıklamalarda bulundular. Buna rağmen "ikna" edemediklerini ciddi cezalara tabi tutulacakları ve akibetlerinin çok kötü olacağı tehdidinde bulundular. "Havuç-sopa" siyaseti.

Kitlesele gösteriler, toplantılar, paneller, radyo, gazete, tv'deki özel açıklamalarla genel grevin etkisini kırmaya çalışıyorlar. Buna karşılık ise Maoistler de, koyu bir zulüm ve terör dalgası altında değişik taktiklerle, binlerce tür araçla kitleler arasında genel grevin önemini, anlamını propaganda ediyorlar. Her iki taraf hummalı bir çalışma içerisinde! Halk üzerindeki tüm baskılara, fiziksel ve psikolojik saldırılara ve yoğun ideolojik manipülasyonlara rağmen, halk kararlılığını ve Maoistlere bağlılığını genel grev çağrısına yoğun katılımı gösterdi.

HALK SAVAŞI İLERLEM-EYE DEVAM EDİYOR

Halk savaşı her çeşit kitlesele eylemlerin, yasal ve yasa-dışı silahlı gösterilerin yanısıra, güçlü ve etkili askeri saldırılarla da devam ediyor. Öyle ki, ülke tamamıyla bir iç savaşı yaşamakta ve her gün yüzlerce, hatta binlerce eylem olmaktadır. Bir önceki yazımızda da belirttiğimiz gibi, eylemlerin yönelimi artık ilçe, kasaba ve şehirleri kuşatma biçiminde gelişiyor.

Ordunun tamamıyla seferber edilmesi, polis gücünün hem sa-

yı olarak artırılması hem de donanımının yükseltilmesi ve bunların büyük merkezler şeklinde konumlandırılmasına rağmen düşman, büyük darbeler alıyor ve öyle ki büyük güçlerle mesken kurulan şehirler bile tamamıyla kuşatılabilir. Tabi ki yollara pusu atmak, karakollara saldırmak, karşılıklı çatışmalara girmek... gibi sayısız eylemler de olmaktadır.

Bir iç savaş söz konusu olduğundan ve her çatışmaya onlarca, yüzlerce hatta binlerce silahlı güç katıldığından doğal olarak kayıplar da büyük olabilmektedir. Düşünün ki iki bin kişilik bir kuvvetle şehre giriyor ve yüzlerce binlerce düşman güçleriyle çatışyorsunuz. Bu küçük gerilla gruplarıyla az sayıdaki düşman gücünün bir çatışması değil, aksine hareketli savaş tarzına çok yakın olan, büyük birliklerle (tabi ki küçük gruplar şeklinde girilen yüzlerce çatışma da vardır) girilen eylemlerdir. Böylesi kapsamlı bir eylemde beş, on hatta yirmi veya otuz kayıp vermeniz doğaldır.

Aynı şekilde bu tür eylemlere ciddi düzeyde milisler de katılıyor. Ve daha önemlisi düşmanın "adres tanımayan" kurşunları nedeniyle, çok sayıda sıradan

halk katledilerek basına ya "Maoist gerilla" olarak tanıtılıyor, ya da "Maoistler tarafından öldürüldü" propagandası yapılıyor. Dolayısıyla dez-enformasyon en yoğun şekilde devrede.

Ayrıca eylemler sadece askeri hedeflere yönelik değil. Bu hedefler esas olmakla birlikte, o alanda gerici devletin tüm iktidar organlarına yönelik yapılıyor. Örneğin şehirlerde valilik, ilçelerde kaymakamlık, köylerde "köy geliştirme komiteleri", bankalar, hapishaneler, belediyeler... bunların hepsi işlevsiz hale getiriliyor. Yanısıra iletişim ağlarına, istasyonlarına (radyo, telefon vb), enerji trafolarına, köprülere, raylara... kısacası düşman iktidarını zayıflatan, yok eden her şey, MLM rehberliğinde yeni demokratik iktidarı kuracak şekilde, halka zarar vermeden ele alınıyor. Dolayısıyla eylemler çok çeşitlilik, zenginlik arz ediyor.

Maoistlerden son beş ay içinde, üst kadrolar düzeyinde bir MK üyesi yoldaş ile henüz kesinlik kazanmayan Birleşik Devrimci Halk Konseyi Yürütme Konseyi'nden bir yoldaş düşmana tutsak düştü. Olağanüstü halin ilanından bu yana, çatışmalarda şehit verilenlerin sayısı henüz kesin olmamakla birlikte, en fazla

üçyüzlü kişi olduğu düşünülüyor.

Tabi ki bu rakamlar kesin değil. Bunlardan ezici bölümünün ise halktan insanların olduğu söylenmekte. (Bir çatışma esnasında katledilmeyen, halktan insanlar buna dahil değildir. Bunların sayısı yüzlerle ifade ediliyor.) Diğer bölümü ise geri-orta düzeyli sempatanlar, milisler ve az sayıda alt düzeyli kadrolardan oluşuyor.

Düşmanın kaybının ise, gene kesin olmamakla birlikte en az 2.000'den aşağı olmadığı söyleniyor. Bunların ezici kısmı ordu ve polis güçlerinden oluşurken, küçük bir kısmı da istihbarat örgütünden, işbirlikçilerden ibarettir. NKP(Maoist), belli aralıklarla kendi kayıpları hakkında kamuoyuna açıklamalar yaparak halkı bilgilendirmektedir. Son bir ay içinde gerçekleştirilen binlerce eylemden, sadece iki genel örneği vererek yazımızı sonuçlandırmak istiyoruz.

Savunma ve içişleri bakanları, Maoistlerin, 28 Mart ile 4 Nisan 2002'de Rolpa, Mugu, Morang, Dang, Myagdi, Salyan, Saptari, Sindhupalchow, Pyuthan, Dolakha, Chitwan... bölgelerindeki il ve ilçelerde enerji trafolarına, telefon-tv istasyonla-

rına, şehir ve ilçedeki devlet binalarına, ordu-polis merkezlerine yönelik yüzlerce bombalı-silahlı saldırılar gerçekleştirildiğini, binaların ateşe verildiği, bankalardaki paralara el konulduğu, borç senetlerinin yakıldığını, hapishanelerin boşaltıldığı 180 civarında köy geliştirme komitesinin lavedildiğini, devlet otoritesinin adı geçen bölgelerde varlığının artık ciddi tartışma konusu olduğunu ve bu eylemlerde onlarca (yüzlerce) asker ve polisin öldürüldüğünü, sağ kalanların da moralmen büyük çöküntü yaşadıklarını, değişik biçimlerde itiraf etmek zorunda kaldılar.

Kamyonlar dolusu askeri malzeme ve mühimmata el konulduğu, Maoistlerin artık çok gelişmiş silahlara, güçlü iletişim ağına sahip oldukları anlatılıyor. Bu büyük kayıptan sonra kral Gyanendra ve başbakan Deuba ülkenin tüm güvenlik güçlerine somut durumu detaylı incelemeleri ve gerekli tedbirlerin acilen alınması talimatını verdi.

Bu yazıda asıl amacımız, Nepal'de genel siyasi durum ve yaşanan gelişmeler hakkında genel bilgi vermek olduğundan, eylemlerin listesini vermeyi gerekli görmüyoruz. Zira, yukarıda da belirtildiği gibi, Nepal'de her yö-

nüyle bir iç savaş yaşanıyor. Birgünde onlarca türden yüzlerce, binlerce eylem gerçekleşiyor. Bu sayı ve yoğunluktaki eylemleri sıralamak veya detaylıca bahsetmek çok zor. Dolayısıyla sadece belli örnekler vererek savaşın boyutunu, yönelimini ve ülkede siyasal durumun ne olduğunu göstermek istedik.

NKP(Maoist) önderliğindeki yiğit Nepal halkının devrimci mücadelesi, halk savaşı tüm zorluklara, koyu baskıya, terör kavgasına, toplu katliamlara rağmen büyük başarılar, atılımlar gerçekleştirdiği ve yeni yeni zirveleri elde ettiği tartışma götürmez bir gerçek. Tabi ki büyük tehlikeler de yok değil! İşte, tam da bu nedenle (diğer nedenlerin yanısıra) yiğit Nepal halkıyla dayanışmak tarihsel bir görev!

Şan olsun NKP(Maoist) önderliğindeki yiğit Nepal halkının, halk savaşı mücadelesi!
Yaşasın Nepal Demokratik Halk Cumhuriyeti!
Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!
Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

Kızıl bir Nepal için dayanışmaya

Not: Elimize posta kanalıyla ulaşan aşağıdaki bildiriye konunun güncelliği ve haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayımlıyoruz.

İşçiler, emekçiler, devrimciler;

Emperyalist burjuvazi ve uşakları koyu zulüm ve sömürü üzerine kurdukları gerici iktidarlarını korumak ve devam ettirmek için işçi sınıfı, ezilen halklara ve öncülerine en gelişmiş silahlarla ne kadar saldırırsa saldırırsa çöküşlerini önleyemeyecek. Marksizm-Leninizm-Maoizm rehberliğinde mücadelesini her geçen gün büyüten işçi sınıfı ve ezilen halklar, tüm gerici sınıflara hak ettikleri cezayı vermekte gecikmeyecektir.

Marksist-Leninist-Maoistler; 21. yüzyılı, enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halklarının yüzyılı olacağını tespit etmişlerdi. Emperyalistler ise buna "ayaklanmalar çağı" dediler. Bu tespit doğrultusunda dünya Marksist-Leninist-Maoist güçleri önemli adımlar attılar. Ve daha büyük adımlar atmaya devam ediyorlar.

Yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde Marksist-Leninist-Maoistler önderliğinde sürdürülen halk savaşları emperyalizmin ve uşaklarının korkularını sürekli büyütüyor. Sömürücüler, bu özgürlük ateşinin sadece birkaç ülkede kalmayıp, tüm yarı-sömürgelere sıçrayacağından korkuyor. **Bu korku sürekli büyütülecektir.**

Halk savaşları, dünyanın bütün sömürülen ve ezilenlerini zifiri karanlıkta kısıp alıp boğmak isteyen zebanilerin tatlı rüyalarına gürz gibi inip param parça ediyor. Hem nitel ve hem de nicel olarak sürekli büyüyen, yaygınlaşan halk savaşları koyu baskı, zulüm ve sömürü üzerine kurulu gerici diktatörlüklerin uykularını kaçırıyor. 21. yüzyılda, işçi sınıfı ve ezilen hakların elinde güçlü silah, Marksizm-Leninizm-Maoizm olacaktır.

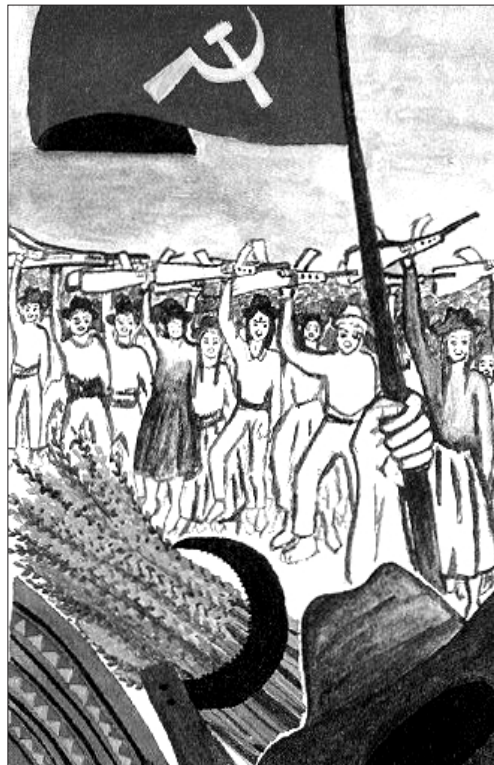
Şubat 1996'da başlatılan Nepal halk savaşı bugün başta Amerikan ve İngiliz olmak üzere, tüm emperyalist güçlere ve uşaklarına büyük korkular salmıştır. Dünya gericiliğine karşı halk savaşı yoluyla en ön mevzilerde çarpışan güçlerden biri olan Nepal Komünist Partisi (Maoist) önderliğindeki yiğit Nepal halkı bugün, enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halklarının umutlarını daha da büyütüyor.

Dünya gericiliği, kendisine Everest yüksekliğinde meydan okuyan ve ilerici insanlığa büyük umutlar saçan yiğit Nepal halkının mücadelesini bastırmak üzere birleşti. Onlar, işçi sınıfı ve ezilen haklara büyük umut veren Nepal halk savaşını ezmek için tüm imkan, olanak ve güçlerini seferber ediyorlar. Çünkü, MLM rehberliğindeki Nepal halk savaşının zafere ulaşmasıyla, nasıl bir süreçle karşı karşıya kalacaklarını biliyorlar.

Nepalli yoldaşlarımız ve yiğit Nepal halkı, Eylül 2001'de "Birleşik Devrimci Halk Konseyi"ni kurarak, alternatif merkezi iktidar organını oluşturdu. Şu an

Nepal'de fiili iki iktidar söz konusu. Nepal halkının Yeni Demokratik İktidarını sahiplenelim, destekleyelim, selamlayıp propagandasını yapalım.

Tabi ki, Nepal halkının devrimci iktidarının güçlenmesi ve tüm ülke çapında düşmanı yenip zafere ulaşabilmesinin yolu, esas olarak Nepal halkının yiğit mücadelesiyle olacaktır. Fakat, aynı zamanda bizlerin, yani dünya işçi sınıfı, ezilen halkları ve öncülerinin Nepal halkıyla

göstereceği güçlü enternasyonal dayanışma ve desteklerin de çok önemli bir yeri vardır. Gün; Nepal halkıyla destek ve dayanışmada bulunma günüdür.

Bugün, emperyalist desteği her yönüyle arkasına almış gerici Nepal devleti ve gerektiğinde işgal edilecek bir Nepal gerçeği ile karşı karşıyayız. Dolayısıyla halk savaşını olası büyük tehlikelerin beklediği de bir gerçek. Bu nedenle dünya çapında yiğit Nepal halkıyla güçlü destek kampanyalarını örgütlemek tarihsel önemdedir.

Başta komünistler olmak üzere, emperyalizme karşı savaşan tüm güçler yiğit Nepal halkının büyük özveri ve yaratıcılıkla, inanç ve cesaretle büyüttüğü halk savaşını desteklemek ve emperyalist ablukayı kırma göreviyle karşı karşıyadır. Proletarya enternasyonalizmi ve enternasyonal dayanışmanın sıandığı bir dönemden geçiyoruz. Görevlerimize dört elle sarılarak, dünya gericiliğine Everest yüksekliğinde başkaldırmış yiğit Nepal halkının bu onurlu savaşını, "kavgaları kavgamızdır" şiarıyla sahiplenip, güçlerimizi seferber edelim!

**Yaşasın yiğit Nepal halkının
Yeni Demokratik
İktidarı!**

**Emperyalistler, Hint yayılcılığı
Nepal'den derhal kanlı ellerinizi
çekin!**

**Yaşasın Proletarya
Enternasyonalizmi!
Yaşasın Marksizm-
Leninizm-Maoizm!**

TKP/ML

**Enternasyonal İlişkiler Bürosu
Nisan 2002**

İsraili vicdani retçi: „İnsanlığa karşı suç işleyen kurumunuzun parçası olmayı reddediyorum“

İsrail vicdani retçi Sergio Yahninin Cumhuriyet gazetesinde yayınlanan İsrail Savunma Bakanına gönderdiği açık mektubu konunun güncelliği ve önemi açısından olduğu gibi yayınlıyoruz.

„Kirli savaşınızda yokum“

Bugün ben askeri hizmette bulunmayı reddettiğim için 28 gün hapis cezasına çarptırıldım. Cezayı veren subay sizin hizmetinizdedir. Ben yalnızca işgal altındaki Filistin topraklarında görev yapmayı reddetmedim -15 yıldır yapmıyordum zaten- genel olarak İsrail ordusunda görev yapmayı reddediyorum. 29 Eylül 2000'den beri İsrail ordusu Filistin yönetimine karşı "kirli bir savaş" sürdürmektedir. Bu kirli savaş, yargısız infazları, kadınların ve çocukların öldürülmelerini, Filistin halkının ekonomik ve sosyal altyapısının imha edilmesini, ekinlerin yakılmasını ve ağaçların köklerinden sökülmesini içermektedir. Siz korku ve çaresizlik ektesiniz, ama amacınıza ulaşamadınız. Filistin halkı bağımsızlık ve özgürlük düşüncesini yitirmedi. Sizin sorumluluğunuz altındaki ordunun başvurduğu yıkıcı şiddete karşın kendi halkınızı korumayı da başaramadınız. Bu büyük yenilginizin ışığı altında bizler, İsraililerin, Filistinlilerin nasıl sürülüp öldürülebileceklerinin tartışmasına tanık olmaktadır. Filistinlileri insan değil "terörist" olarak gören İsrail güvenlik görevlileri, ırkçı şiddet uygulamaktadır. Bu gö-

rüş, Filistinlilerle İsraililer arasında şiddet sarmalının derinleşmesine yol açmıştır. Savaş kurbanları arasında İsraili-

tinlilere karşı en kanlı saldırıyı yaptığımız zaman bile görevinizi yerine getiremediniz. İsrail vatandaşlarının güvenliğini ga-

subaylarınız, çaresizlikleri ve aşağılanmaları artıkça insanlığı azalan insanlar yaratmıştır. Bu çaresizliği siz yarattınız ve

sun yerleşim yerlerinin inşasını sürdürebilmek için hepimizin hayatını tehlikeye attınız. Yerleşim yerleri, İsrail toplumunu yiyen kanserli urlar gibidir. Yerleşim yerleri son 35 yıldır İsrail toplumunu tehlikeli bölge haline getirmiştir. İsrail devleti, hem İsraililer hem de Filistinliler için umutsuzluk ve ölüm ekmiştir. Ben, işte bu yüzden ordunuzda hizmet etmek istemiyorum. "İsrail Savunma Gücü" adını kendine uygun gören o ordu, yerleşimcilerin oluşturduğu hareketin silahlı dalından başka bir şey değildir. Bu ordu, İsrail vatandaşlarının güvenliğini sağlamak için değil, Filistinlilerin topraklarının çalınmasına devam edilmesi için vardır. Bir Yahudi olarak ben bu "milis" in Filistin halkına karşı işlediği suçlardan tiksinti duymaktayım. Benim için bu orduya kararlı bir şekilde karşı çıkmak ve onu kınamak, bir Yahudilik ve insan hakkıdır. Soykırımlarda büyük kurban vermiş bir halkın çocuğu olarak ben, sizin çılgın politikanızda yer alamam. Bir insan olarak görevim, insanlığa karşı suç işleyen kurumunuzun bir parçası olmayı reddetmektir.

Sergio Yahni 6 Numaralı Askeri Cezaevi, Kudüs

ler de vardır. Bu insanlar, sizin sorumluluğunuz altındaki ordunun sorumsuz ve başarısız saldırılarının kurbanıdır. Filis-

tantilemek. Ramallah'taki tanklar, sizin en beter eserinizi önünü kesiyor: Kafelerde infilak eden çaresizliğin. Siz ve

şimdi artık önüne geçemiyorsunuz. Benim için açıktır ki Gush Etsion, Efrat ve Kedumim gibi yasadışı ve etikten yok-

30. KURULUŞ YILDÖNÖMÜ ŞÖLENİNDE PROLETARYA PARTİSİYLE BULUŞALIM!

Program:

**Edip Akbayram
ve Grubu**

**Ferhat Tunç
ve Grubu**

Suavi ve Grubu

Ekrem Ataer

Grup Çiğ

**Partizan Müzik
Topluluğu**

**Enternasyonal
Delegasyonlar**

Türkiye'den

Delegasyonlar

Halk Oyunları

Film

Tarih: 25 Mayıs 2002 • Saat: 15:00

Yer: UNI-HALLE WUPPERTAL

Albert-Einstein-Str. 20

Gece Tertip Komitesi